

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	38725
Beszámoló az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről szóló beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	38725
Dr. Székely László , az alapvető jogok biztosa, a napirendi pont előterjesztője.....	38725
Demeter Zoltán , az Igazságügyi bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	38727
Felszólalók:	
Kreszta Traján nemzetiségi szószóló.....	38730
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38733
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	38737
Dr. Székely László , az alapvető jogok biztosának előterjesztői válasza	38741
A belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája.....	38743
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38743
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38746
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38746
Firtl Máttyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38749
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38752
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről	38754
Bartos Mónika (Fidesz)	38758
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	38760
Szilágyi György (Jobbik).....	38763
Sallai R. Benedek (LMP).....	38771
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38776
A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	38780
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	38780
Felszólalók:	
Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	38783
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38785
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	38786
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	38788
Keppli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	38790
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	38794
Napirend utáni felszólaló:	
Farkas Gergely (Jobbik)	38796
Az ülésnap bezárása	38798

Az ülésen jelen voltak:

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
7. ülésnapja
2017. október 4-én, szerdán
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 7. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom Önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről** szóló - az alapvető jogok biztosa által benyújtott - beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló - az Igazságügyi bizottság által előterjesztett - **határozati javaslat** együttes általános vitája a lezárásig. A beszámolót B/14301. számon, a határozati javaslatot pedig H/17398. számon kapták kézhez a képviselők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az előterjesztés tárgyalására érkezett dr. Székely László urat, az alapvető jogok biztosát; dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet biztoshelyettes asszonyt; dr. Bándi Gyula biztoshelyettes urat.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Székely László úrnak, az alapvető jogok biztosának, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ, az alapvető jogok biztosa, a napirendi pont előadója: Házelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hölgyeim és Uraim! Nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy mint azt az előző években is megszokhatták, szóbeli kiegészítést fűzhetek a hivatalunk által készített jelentéshez.

Nekem nagyon fontos, és örülök neki, hogy az elmúlt évek tapasztalatai megerősítettek abban, hogy az Országgyűlésnek is fontos az, hogy egy párbeszéd folyjon arról a jelentésről, ami egy-egy adott évben tulajdonképpen Magyarország emberi jogi térképe.

Nagyon magányos műfaj ombudsmannak lenni. Nagyon ritka az a fajta reflexió, ami a hivatal működésével lenne kapcsolatos. Mi nagyon szoros kapcsolatban állunk és az adott ügyek kapcsán szakmai eszmecsere folytatunk a jelentéseink címzettjeivel, de nyilvánvalóan ők nem érzik magukat kompetensnek abban, hogy magának a hivatalnak a működését véleményezzék. Nekünk tehát azért fontos mindaz a reflexió, ami az Igazságügyi bizottságban, illetve itt, az Országgyűlés plenáris ülésén elhangzik, mert fontos visszajelzés arra nézve, hogy amit teszünk, az jó, helyes, jó irányba megyünk-e.

Nem fogom igénybe venni a félórás időkeretet, csak néhány számot szeretnék önöknek elmondani a hivatal működésével kapcsolatban, ami a 2016-os

működést illeti. 8399 beadvány érkezett a hivatalunkhoz, ami egy imponáló szám; egyébként stabil, tehát itt nincs szignifikáns eltérés az előző évekhez képest. Ez azért imponáló, mert azt mutatja, hogy a hivatal társadalmi presztízse, elismertsége meglehetősen magas. Tehát van bizalom a hivatal irányába.

Ebből a 8399 ügyből 7426-ot sikerült befejeznünk; nevezük áthozatalnak az előző évről, ez a szám csökken. Ez azzal függ össze, hogy az elmúlt évben már a költségvetés többletforrást biztosított a hivatal számára, amire azért volt szükség, mert 2014-től folyamatosan nőttek a ránk bízott feladatok. A legköltségesebb új funkciók a nemzeti megelőző mechanizmus működtetése, ami a kínzás elleni ENSZ-egyezmény, OPCAT, tehát kiegészítő jegyzőkönyvnek az elfogadásából következett, és ahol magát az ombudsmant nevezte ki a nemzeti megelőző mechanizmus lefolytatáshoz. Mint tudják, ezt azt jelenti, hogy az ország összes fogvatartási helyén váratlanul be nem jelentett módon meg kell jelenniük a munkatársaimnak, és ott egy teljes átvilágítást folytatni, végezni azzal kapcsolatban, hogy nem történik-e embertelen, megalázó bánásmód az ott fogva tartottakkal. Egyébként négyezer ilyen hely van Magyarországon, tehát egy igen magas szám.

Tehát befejeztünk 7426 ügyet. Ezek az ügyek nagyjából 92 ügycsoportba oszthatók, de nyilvánvalóan ezt most nem fogom felsorolni. Végül is tíz fő ügyfajta, -csoport rajzolódik ki előttünk, ha ezeket megnézzük. Történt egy érdekes változás itt az ügyösszetételben. Kaptunk 2640 beadványt menekültügyben. Rögtön hozzá kell tennem, hogy ez azért valójában csak látszólagos, mert az Amnesty International nemzetközi szervezet egy, az érdeklődők számára biztosított területen egyetlen gombnyomással lehetővé tette, hogy menekültügyben az ombudsmanhoz forduljon az érdeklődő, és azt kérték ezek a beadványok, hogy az ombudsman vizsgálja felül a 2015. szeptember 16-ától bevezetett határvédelmi rendszert. Ebből összesen öt darab volt magyar beadvány, az összes többi külföldről érkezett. Természetesen feldolgoztuk vagy folyamatosan dolgozzuk fel és megválaszoljuk ezeket a beadványokat is.

Ha megnézzük az érdemi ügyek összetételét, akkor azt láthatjuk, hogy 726 olyan beadvány volt, amely szociális, munkaügyi, oktatási vagy egészségügy kérdésekkel, problémákkal fordult hozzánk; 711 olyan, amelyben polgári jogi ügygel, nyugdíjjal, egészségbiztosítással vagy végrehajtással kapcsolatos kifogását terjesztette elő a beadványozó. Stabil szám évek óta, a tavalyi évben a büntetés-végrehajtással vagy a rendőrség működésével kapcsolatos beadványok, ezekből összesen 688 volt az elmúlt évben. Volt nekünk 439 jogszabály-veleményezésünk, illetve jogszabályok alkotmányossági kritikájával kapcsolatos, hozzánk intézett kérés. A közérdekű bejelentés évről évre nő, most már 367 esetről tartunk. Itt arról van szó, hogy a közérdekű bejelentő, ha megítélése szerint az arra jogosított, illetve kötelezett szerv nem megfelelően vizsgálta ki a közérdekű bejelentését, akkor hozzánk fordulhat panasszal, és mi megpróbáljuk rákényszeríteni, rászorítani az érintettet, hogy ezt megtegye. Gyerekjogi, családjogi ügyek, gyámügyek és a gondnoksággal kapcsolatos problémák

336 ügyben voltak nálunk képviselve, végül pedig a pénzügyi adó-, illetve illetékügyek 227-es számmal fordultak elő.

Nem untatom önöket ezzel a statisztikával a továbbiakban, egy nagyon fontos mutatót azonban hadd tárjak önök elé: mi 520 ajánlást tettünk a 2016-os évben, és ebből 382 esetben a címzett elfogadta. Összesen 41 esetben utasította vissza a címzett. Elnézést, ez olyan kilencztedes arány, ami egy nagyon imponáló szám, ha belegondolnak. Az igaz, hogy 97 olyan ügyünk van, amiben még folyik az utólagos kommunikáció, tehát ott még nem lehet tudni a címzett álláspontját, de ha azt nézzük, hogy 382 esetben elfogadták, és csak 41-ben utasították vissza, akkor azt kell mondanom, hogy ez a hivatal egész elfogadhatóan működik, és még az érintettek számára is méltányolandó szempontokat vetettek fel azok a jelentések, amelyekben ajánlást fogalmaztunk meg.

(9.10)

Összességében azt kell mondanom - és ezzel zárom is szavaimat -, hogy egy átlagos év volt 2016. Szignifikáns, lényeges eltérések más évek trendjeihez képest nem mutathatók ki. Az, amit én tavaly is mondtam - és ezt most meg fogom ismételni -, az alapvető jogok biztosának, túl azon, hogy a nép ügyvédje kell legyen, ami természetesen, szerintem a jogrendszer fejlesztése szempontjából a legfontosabb funkciója az a folyamatos finomhangolása a jogszabályoknak, tehát egymáshoz simítása, harmóniát teremteni az eltérő szempontú jogszabályok között. Ugyanis a hozzánk érkező panaszok jelentős részben mindig erre mutatnak rá.

Ha tehát valahol diszfunkció, diszkrepancia, összhanghiány mutatkozna, akkor azok a beadványok pillanatok alatt nálunk vannak, és kiderül, hogy a jogalkotó valahol valamit elrontott. Ezeknek a kijavítása, alapvetően ez tűnik számomra úgy, hogy az egyik legfontosabb, folyamatosan jelentkező igény és egy olyan funkció, amit az ombudsmannak be kell tölteni.

Nagyon szeretném megköszönni a megtisztelő figyelmüket, és tényleg nem fogom kihasználni a 30 perces időkeretet. Sokkal inkább abban vagyok érdekelt, hogy ha vannak felvetések, akkor a végén megválaszoljam mindazokat az észrevételeket vagy kritikákat, amiket önök megfogalmaznak az én, illetve a hivatalom működésével kapcsolatban. Úgyhogy nagyon köszönöm a figyelmüket. Várom a felvetéseket. (Taps.) Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm Székely László úrnak, az alapvető jogok biztosának szóbeli kiegészítőjét. Megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének.

DEMETER ZOLTÁN, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Biztos Úr és kedves Munkatársai! Tisztelt Képviselőtársaim! Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény 40. § (1) bekezdése alapján dr. Székely László ombudsman úr

benyújtotta az Országgyűlésnek az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről szóló beszámolót.

Az Igazságügyi bizottság mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság a beszámolót 2017. szeptember 18-ai ülésén megtárgyalta, és annak elfogadását támogatta. A bizottság a tárgyalás során vizsgálta az alapvető jogok biztosáról szóló törvény 40. § (2) bekezdésben foglalt követelményeknek a teljesülését.

A beszámoló a törvényi rendelkezéseknek megfelelően mutatja be az alapvető jogok biztosának alapjogvédelmi tevékenységét, a gyermekek jogainak, a jövő nemzedékek érdekeinek, a Magyarországon élő nemzetiségek jogainak, valamint a leginkább veszélyeztetett társadalmi csoportok, különös tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogainak védelmében kifejtett tevékenységét. Mindezek alapján az Igazságügyi bizottság a B/14301. számú beszámolót a házszabályi rendelkezésekről szóló 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott határozati javaslatban az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő beszámoló alapján a bizottság megállapíthatta, hogy az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi szakmai célkitűzései egy esztendő elteltével ismét megvalósultak, amelyet a következő adatokkal és tényekkel is alátámasztok.

Ahogy a beszámolóban megtalálható, 2016-ban - és ezt biztos úr említette az imént - 8399 panasz érkezett be az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához, ami körülbelül az elmúlt évek átlagának felel meg. Jó volt hallani, hogy több mint 7400 ügy befejezett ügy lett. És biztos úr kiemelte már a bizottsági ülésen is, hogy 2016-ban 520 ajánlást tettek 140 jelentés keretében, és ebből csupán 41-et utasított el a címzett azzal, hogy nem ért egyet vele. Én is úgy gondolom, hogy ez a szám jól mutatja a hivatalnak és működésének tekintélyét, hogy van fogadókészsége és egyben presztízse az ombudsman megállapításainak, ami nemcsak számomra, hanem mindannyiunknak öröme szolgálhat.

A kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének kihirdetéséről szóló törvény értelmében nemzeti megelőző mechanizmusként az alapvető jogok biztosára járt el. Az OPCAT, vagyis az ENSZ-egyezmények fakultatív jegyzőkönyve nemzeti megelőző mechanizmussal kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2016 folyamán a nemzeti megelőző mechanizmus széles körű szakmai kapcsolatai és tapasztalatai tovább bővültek, és leginkább a magyar mechanizmus működéséről adtak információkat a nemzetközi szervezeteknek, amelyek a tevékenységét monitorozzák. Első éves jelentésének disszertációja megtörtént. Az éves jelentésre adott nemzetközi reakciók elismerőek voltak, illetve a hivatal munkatársai igyekeztek nemzetközi szinten is széles körben terjeszteni az éves jelentést.

Amint korábban említettem, az alapvető jogok biztosára 2016-ban is az Ajbt. vonatkozó rendelkezésével összhangban folyamatos figyelmet fordított a gyermekek jogainak, a fogyatékossgal élő szemé-

lyek, illetve a veszélyeztetett csoportok jogainak védelmét érintő ügyekre.

A biztos a 2015 elején indított éves gyermekjogi stratégiában négy kiemelt, hivatalbeli vizsgálatot indított el, amelyek közül három a 2016. évi beszámolóban kerül ismertetésre. Ezek a jelentések az utólagos regisztráció biztosításának gyakorlatával függnek össze, illetőleg a médiaértés-oktatás hazai iskolai helyzetének elemezésével, valamint a rászoruló gyermekek számára az iskolai szünetekben a szervezett étkeztetés biztosításának rendszerével foglalkoztak.

Továbbá szeretném felhívni a figyelmet az ombudsman funkciójából eredő feladatkörre, amely a jogszabálytervezetek véleményezését illeti, ami a tavalyi évben 212 jogszabálytervezet véleményezését jelentette. Ez a szám 18 százalékkal kevesebb, mint a megelőző évben, és véleményem szerint ennek az egyik lehetséges magyarázata, hogy a beszámolási időszakban kevesebb jogszabály született.

(9.20)

Továbbá az ombudsman 2016-ban kiadott jelentéseinek mintegy 40 százalékában, 59 ügyben kezdeményezte valamely jogszabály módosítását vagy általánosságban a jogi környezet áttekintését. Azt hiszem, hogy ezért mindannyian köszönettel is tartozunk, és kérjük a hivatal szíves további közös együttműködését.

Az Alaptörvény értelmében az Alkotmánybíróság a biztos kezdeményezésére vizsgálja felül a jogszabályoknak az Alaptörvénnyel való összhangját. A Kúria előtti normakontroll-indítványokkal kapcsolatban az alapvető jogok biztosáról szóló törvény rendelkezik arról, hogy ha az alapvető jogok biztosja azt észleli, hogy az önkormányzati rendelet alapvető jogokkal kapcsolatos visszasságot okoz azzal, hogy más jogszabályokba ütközik, abban az esetben a biztos kezdeményezheti a Kúriánál az önkormányzati rendeletek összhangjának felülvizsgálatát. Tavaly egy-egy alkalommal kezdeményezte alapjogi szempontból aggályos vizsgálatát az Alkotmánybíróságnál, illetve a Kúriánál.

Az Igazságügyi bizottság ülésén az MSZP ombudsmani jelentéssel kapcsolatban a helyi önkormányzatok és a nemzetiségi önkormányzatok együttműködésének az ügyére próbálta felhívni dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet nemzetiségi biztoshelyettes figyelmét. A beszámolóban megtalálható, hogy az érintettek azt kifogásolták, hogy egyébként a jogszabály alapján fennálló és a helyi önkormányzatot terhelő kötelezettségnek az adott önkormányzat nem tett eleget, vagy nem biztosította a személyi vagy tárgyi feltételeket. Egyik-másik ügyben sikerült eredményt elérni, tehát a polgármester, illetve az önkormányzat tudomásul vette, belátta, és változtattak a helyzeten. Azonban szükségesnek bizonyult 2016-ban kiemelt figyelemmel kíséreni a területet, ami egy speciális módja annak, hogy hogyan igyekszik a hivatal egy adott ügytípust feltárni. Így ennek következtében bízom abban, hogy 2017-ben egy szélesebb körű tájékozódást követően még pontosabb információkat kapunk. Ugyanakkor hozzáteszem,

hogy a nemzetiségek támogatása fokozatosan növekszik, a jövő évi költségvetésben ez az összeg a sokszorosára emelkedik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A beszámolóra és az elmúlt év tapasztalataira tekintettel nyugodtan ki merem jelenteni, hogy az alapvető jogok biztosja és helyettesei feladataikat magas szakmai szinten végzik, beszámolójukban részletesen kitérve a legapróbb kérdésekre is. S az imént elhangzottak tükrében kérem, hogy támogassák a határozati javaslat és egyúttal a beszámoló elfogadását. Én pedig személy szerint és a Fidesz-KDNP-frakció nevében is köszönöm az elvégzett munkát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében államtitkár asszony kíván-e felszólalni. *(Dr. Vízkelety Mariann: Köszönöm, nem.)* Államtitkár asszony jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Kreszta Traján román nemzetiségi szószólónak, aki anyanyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarrá fordítja azt. Öné a szó.

KRESZTA TRAJÁN nemzetiségi szószóló: Onorata Adunare Națională, Onorate Domnule Președinte, Doamnelor și Domnilor! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága - kapcsolódó bizottságként - 2017. április 25-i ülésén az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 22. § (2) bekezdése alapján dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet biztoshelyettes jelenlétében és tájékoztatása nyomán megvitatta az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek tevékenységéről 2016 B/14301. számon benyújtott beszámolót, és arról állásfoglalást alakított ki, amelyben figyelembe vette az országos nemzetiségi önkormányzatok véleményét is.

Bizottságunk, jellegének megfelelően, azt emelte ki, hogy a nemzetiségi jogok védelmét ellátó biztoshelyettes a beszámolási időszakban is kiemelt feladatának tekintette a magyarországi nemzetiségek érdekeit szolgáló jogszabályok hatályosulásának figyelemmel kísérését, értékelését és ellenőrzését, továbbá jelentős szerepet vállalt a nemzetiségeket érintő jogalkotásban, s külön kiemelendő aktív közreműködése a magyarországi nemzetiségek jogairól szóló törvény korszerűsítésére tett erőfeszítéseinkben.

A beszámoló szerkezetét az alapvető jogok biztosáról szóló törvény szerinti szervezeti és működési szabályzat, a feladat- és hatáskörök határozták meg. Az intézményi keretek, a szervezeti adottságok az előző, 2015. évről szóló beszámolóban foglaltakhoz képest lényegében nem változtak, míg a nemzetiségi jogi ügyek száma 2016-ban 272-re, a nemzetiségi programok száma pedig 219-re nőtt. Változatlanul magas, mintegy 60 százalék a roma nemzetiséget érintő ügyek száma, amelyek zömmel szociális, lakhatási, elsődlegesen egyenlő bánásmódbeli kérdésekből vagy problémákból, valamint a roma nemzetiségi önkormányzatok működését érintő ügyekből

tevődnek össze. Mivel a roma közösséget érintő ügyek száma nagyjából azonos az előző évvel, az összűgyszám megnövekedése azzal magyarázható, hogy a többi nemzetiségi közösségtől lényegesen nagyobb mértékben érkeztek olyan jelzések, amelyek érdekében fel kellett és fel lehetett lépni.

A nem roma közösségtől érkező ügyek esetében - amelyekben belül a legnagyobb arányt a valamennyi nemzetiséget érintő ügyek képviselik - kiemelt figyelem irányult a nemzetiségi kulturális autonómia érvényesítésével kapcsolatos egyes speciális kérdésekre. Gyakran visszatérő témák a nemzetiségi oktatás különböző vonatkozásai és több, a nemzetiségi önkormányzatok működésével, a pályázattal összefüggő kérdés. A büntetőjogi ügyek száma nőtt az előző évhez képest. Ebbe a kategóriába olyan ügyek tartoznak, amelyekben a rendőrség és a büntetés-végrehajtási intézmények működésével kapcsolatban jeleztek vélt vagy valós visszasságokat; ugyanakkor az alapvető jogok biztosja nem vizsgálhat bírósági eljárást is.

A közszolgáltatással összefüggő ügyekről is beszámolnak, amelyek a beadványozók által jelzett, zömmel közlekedési eszközök, egészségügyi szolgáltatások igénybevétele során tapasztalt valamilyen, elsősorban egyenlő bánásmóddal kapcsolatos magatartásbeli problémák. Két nagyobb témakörben volt és részben van folyamatban átfogó vizsgálat, amelyeket az alapvető jogok biztosja és a nemzetiségjogvédelemért felelős helyettese együtt végez. Az egyik a most már 2017-ben lezárt, a nemzetiségi pedagógusképzés és a nemzetiségi hallgatók pályaképe tárgyú, a másik a nemzetiségi médiával kapcsolatos vizsgálat, amely nagyon komplex, nagyon szerteágazó, érzékeny téma, de amelyre vonatkozóan gyakorlatilag minden nemzetiségi közösségtől érkezett jelzés.

(9.30)

A nemzetiségbiztos-helyettes felhívta bizottságunk figyelmét még néhány kiemeltnek tekintethető ügyre. Az egyik ilyen a nemzetiségi önkormányzatok és a helyi önkormányzatok közötti kapcsolatrendszer egyenetlenségei, visszasságai, szélsőséges esetben az együttműködésre vonatkozó abszolút negatív magatartás előfordulása, elsősorban a helyi önkormányzatok részéről, amelyeknek kötelességük biztosítani a nemzetiségi önkormányzatok technikai, működési feltételeit. A másik kiemelt ügy tárgya, amely azért fontos, mert a nemzetiségi oktatással, neveléssel függ össze, a nemzetiségi önkormányzatok, illetve más nemzetiségi célú szervezetek részéről az intézményi tanácsba történő delegálás szabályai, amelyet jelentéssel tudtak lezárni, és amely kapcsán a szükséges jogszabályi változtatást éppen nemzetiségi bizottságunk törvénymódosító javaslata nyomán sikerült elfogadtatni a tisztelt Házzal.

Kiemelendő a beszámolóban ismertetett úgynevezett elvi állásfoglalások bevezetése 2016-ban, amelyek nem klasszikus, hagyományos, átfogó jelentések és vizsgálatok formájában születnek. Ezekben biztoshelyettesi szinten igyekeznek módszertani segítséget nyújtani olyan speciális esetekben, ahol nincs vagy nem feltétlenül állapítható meg jogsértés, visszasság

azonban igen. Az állásfoglalás ilyen helyzetek kezeléséhez próbál elvi szempontok megadásával hozzájárulni.

A beszámoló részletei, de tapasztalataink alapján is, fontos hangsúlyozni, hogy 2016-ban jelentősen, 219-re nőtt a nemzetiségi programok száma. Ezek közül a legnagyobb dinamikával a nemzetközi vonatkozásúaké, a szakmai fórumoké, illetve a személyes szakmai megbeszéléseké, valamint a rendezvényeké nőtt. Kiemelkedő volt a valamennyi nemzetiséget érintő titkársági programok aránya, 51 százalék, illetve az egyes nemzetiségeket bemutató, valamint a kulturális rendezvények arányának növekedése.

A biztoshelyettes asszony által bizottságunknak adott tájékoztatásból kiderült, hogy a nemzetközi vonatkozású aktivitásban az is fontos szerepet játszik, hogy a Magyarországgal és a kisebbségi rendszerével kapcsolatos érdeklődés az elmúlt években nagymértékben megnőtt a nemzetközi intézmények tevékenységében is, például a nemzetiségjog-terület, intézményrendszer és azon belül a nemzetiségi biztoshelyettes sajátos pozíciója iránt, mivel ilyen máshol így, ebben a formában nem létezik.

A beszámoló és tapasztalataink szerint is 2016-ban megnőtt a nemzetiségi biztoshelyettesi megjelenés a médiában, elsősorban a megvilágításokkal, illetve a különböző jelentésekkel és állásfoglalásokkal kapcsolatos tájékoztatóknak köszönhetően. Jó sajtóvisszhang tapasztalható a nemzetiségi kulturális események, az emléknapi esetekben is. Ugyanakkor sajnálatos, hogy az országos média általában ritkábban tudósít a nemzetiségi rendezvényekről, és így nehezebben tud eljutni szélesebb társadalmi körökhöz mindaz a fajta tevékenység, amit a nemzetiségi közösségek, illetve jogaik védelmezői végeznek.

Fontos megemlíteni még, hogy 2016 márciusában elindították Facebook-oldalukat, amelyen igyekeznek minden releváns eseményről és történésről tájékoztatást adni, majd tavaly ősszel az angol nyelvű felületet, a Twittert is. Külön kiemelésre méltónak tartom a média témájában, hogy a tavalyi riói olimpia alkalmából megjelentették, ezáltal megismertetve a széles közvéleménnyel, hogy kik voltak azok a híres magyar olimpiai hősök, akik vállalták nemzeti-ségi származásukat.

Összegezve: a bizottság jóváhagyólag vette tudomásul, hogy a 2016-ban 50 százalékkal megnövekedett nemzetiségiügy-szám mellett az illetékes biztoshelyettes és munkatársai több átfogó vizsgálatot végeztek, folytatták a megvilágításokat, és a hivatalban jelentős nemzetiségi kulturális rendezvényeket szerveztek. A bizottság elismeréssel nyugtázta, hogy dr. Szalayné dr. Sándor Erzsébet biztoshelyettes asszonyt az Európa Tanács a kisebbségvédelmi keretegyezményhez kapcsolódó nemzetközi tanácsadó bizottsága állandó független szakértő tagjává választotta.

A beszámoló és az elmúlt év gyakorlata alapján a bizottság tartalmasnak és eredményesnek értékelte a biztoshelyettes hivatala és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága együttműködését. Mindezek alapján az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága támogatja az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2016. évi tevékenységéről szóló beszá-

moló plenáris ülésen történő elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Vă mulțumesc pentru atenția cu care m-ați onorat. Köszönöm szépen (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm a szószóló úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a bejelentett vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlési Biztos Úr! Helyettesei! A Magyar Szocialista Párt, mint ahogy az Igazságügyi bizottság ülésén is elmondta, támogatni kívánja a beszámolót, elsősorban azért, mert érződik és látszik az a szakmai munka, amit végeznek. Másodsorban azért, mert mindent megpróbálnak megtenni annak érdekében, hogy Magyarországon az emberi jogok érvényesüljenek, ezen belül pedig a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok.

Ugye, én már nagyon sokszor, akár a parlamentben, akár bizottsági ülésen is elmondtam, hogy az egyik legfontosabb számomra, hogy a nemzetiségi jogok hogyan alakulnak, és ezen belül a roma kisebbség helyzete hogyan alakul Magyarországon. Ezért tehát számomra nagyon fontos, hogy a nemzetiségi önkormányzatok működésének rendje hogy tud alakulni, és mennyire tud szinkronba helyeződni a települési önkormányzat működésével és természetesen a lakosság működésével együtt, illetve együttműködésével.

Az elmúlt időszakban lehet látni azt, hogy minden kezd felbomlani, és nem az önök hibája miatt. Az együttműködés a települési önkormányzatok és a társadalom között kezd felbomlani azért, mert nincs egy rendszer, nincs egy olyan hierarchikus rendszer, amelyben lehetne látni, hogy kinek mi a feladata, és a feladatokat hogyan hajtják végre. Mondom ezt azért, mert ha az országos önkormányzatokat nézzük, ezen belül pedig a roma nemzetiségi önkormányzatot, akkor láthatjuk, hogy az elmúlt pár évben, és ha csak 2016-ot nézzük az önök beszámolójához kapcsolódva, akkor azt láthatjuk, hogy teljes káosz uralkodik.

Teljes káosz uralkodott az Országos Roma Önkormányzatban, ami nem jó. Nem jó az országnak, nem jó a romáknak, és nem jó a nem romáknak sem, mert bűnbakot keresnek és találnak ilyen esetben. Ezért tehát azt gondolom, mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy azt a működési rendet, amit a törvény egyébként jól szabályoz, próbálják meg betartatni. Tudom, megint nem az önök feladata, de felhívni a figyelmet, ajánlásokat adni igen. Ezért az országos önkormányzat vezetőségének, vezetőjének, elnökének, azt gondolom, fontos lenne ajánlást adni, hogy le lehessen ülni akár önöknek, akár más intézményeknek tárgyalni arról, hogy a magyarországi romák helyzete az integrációt érintve hogyan tud jobbá alakulni.

Nem történt meg és nem történik meg, hogy látható legyen, hogy az Országos Roma Önkormányzatban elmozdulás történjen, és egy olyan együttműkö-

dés alakuljon ki, amely az osztársadalomnak megnyugvást hozna. Persze, tovább is mehetnék, pedig ott nincs egyébként anyagi probléma. Lehet látni, hogy a források tömegei érik el az országos önkormányzatot. Az egy más dolog, és most nem mennék bele, hogy azokat az összegeket hogyan használták fel, jól vagy kevésbé jól, vagy egyáltalán nem használták fel a működésre, illetve azoknak a támogatására, amire azokat a forrásokat kapták. Itt elsősorban a roma munkavállalók érdekében nem történt semmi.

(9.40)

De nem is erről szeretnék beszélni, mert ez más napirendi pontot érint, viszont a területi önkormányzatoknál, tehát a megyei roma nemzetiségi önkormányzatoknál, és egyébként nem csak a roma nemzetiségi önkormányzatoknál, lehet azt látni és érzékelni, hogy ennek a területi szintnek nincs gazdája, mert a megyei önkormányzatok annyira ki vannak üresítve, hogy nem lehet azt mondani, hogy adjatok meg minden dologi és minden személyi feltételt ahhoz, hogy biztosan tudjon működni a területi megyei roma nemzetiségi önkormányzat. Tehát azt lehet mondani, nem lehet látni ma Magyarországon, hogy léteznének területi nemzetiségi önkormányzatok.

Itt is kérném az ombudsman urat, országgyűlési biztos urat, hogy hasson az ajánlásával arra, hogy ezeket a kérdéseket helyi, területi szinteken kezeljék, mert ha nem, akkor nincs helyi, területi érdekvédelmi képviselete a helyi kisebbségi önkormányzatoknak. De ugyanúgy a helyi szinten is vannak anomáliák. Habár ott már egy kicsivel jobb a helyzet, mint az országosnál vagy éppen a területinél, mert helyszűke miatt ott nagyon sokszor kénytelenek együttműködni a települési önkormányzatok és a nemzetiségi önkormányzatok. Van, ahol nagyon-nagyon profeszszionálisan és jól együttműködnek, és ez köszönhető a települési önkormányzat vezetőjének, a polgármesternek, és köszönhető nem utolsósorban a helyi jegyzőknek, mert ők működtetik és ők tartják fenn ezt az egész területet.

Ezt azért emeltem ki, hogy köszönet nekik, mert vannak olyan területek is és vannak olyan települések is helyi szinteken, ahol egyáltalán nincs segítőkészség, sem abban, hogy megláttassák, hogy milyen törvények alapján kell a nemzetiségi önkormányzatnak működni; sem a jogi, sem pedig a tárgyi, személyi feltételt nem biztosítják ahhoz, hogy a nemzetiségi önkormányzatok helyi szinten tudjanak működni. Ez nem az önök hibája, megint mondom, viszont kérném, hogy az ajánlásokat tegyék meg, hogy a jegyzők, az önkormányzatok és a nemzetiségi önkormányzatok közötti viszony javuljon a következő időszakban.

Ez miért fontos? Nagyon sokszor azt mondjuk, hogy a romák felzárkóztatása az oktatásba, a foglalkoztatásba nagyon fontos. Viszont azok a tanórán kívüli felzárkóztatások és tehetséggondozások, amelyeket jogosan elvárunk - romák és nem romák várnak el jogosan -, nem tud működni, ha nincs egy olyan rendszer, amely átlátható és támogatható

rendszer. Ezért tehát nagyon-nagyon fontos a magyarországi romák érdekében, de azt gondolom, az ország érdekében is, hogy az oktatásba segítsenek be azok a nemzetiségi önkormányzatok, amelyek egyébként legfőképpen azért jöttek létre, hogy az oktatás és a kultúra ápolásával próbáljanak meg foglalkozni. Ezt ma nagyon kevés helyi nemzetiségi önkormányzat tudja bevállalni és megtenni. Ezért tehát azt gondolom, nagyon fontos lenne odafigyelni erre.

A költségvetés kapcsán viszont nem értek egyet Demeter képviselőtársammal abban, hogy nagyon sokat emelkedett. Valóban emelkedett abban a vonatkozásban, hogy működés helyett feladatalapra próbálják meg átadni a forrásokat, amivel nincs problémám és nincs is vitám, viszont azzal igen, hogy például a feladatalapú támogatás kapcsán a nemzetiségi önkormányzatok most már aláírásokat gyűjtenek, hogy a pontrendszer nincs rendben. Az az elosztási mechanizmus, amelyik ma, jelen pillanatban él, nem alkalmazható tovább, mert nem objektív döntések alapján születik meg a pénzek odaítélése, hanem nagyon sok esetben politikai és szubjektív döntések alapján.

Ezért tehát azt gondolom, hogy ha azt akarjuk, hogy a nemzetiségi önkormányzatok a feladatalapú támogatáshoz úgy jussanak hozzá, hogy valóban az elvégzett munka és tevékenység után kapják meg a forrást vagy éppen előlegezzék meg nekik, akkor át kell szabni a pontrendszert, mert ezzel egyetlen dolgot látunk, hogy vannak olyan önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok, és főleg roma nemzetiségi önkormányzatokról beszélek, ahol nem végeztek munkát, viszont papíron nagyon nagy mértékben lefektették, hogy mit végeznének, mit végeztek. A forrást meg is kapják hozzá, mert a pontrendszer tökéletes, viszont a végrehajtását nem érzékelték sem a település, sem a lakosság.

Ezért tehát azt gondolom, hogy a pontrendszer átszabására nagyon nagy mértékben szükség van. Még egyszer mondom, azt gondolom, a pénzüsszegekkel vitám van abból a szempontból, hogy az átcsoportosítása, illetve a nemzetiségi önkormányzatoknak való átadása hogyan valósul meg. A nagyságával nem vitatkozom, mert valóban látható emelkedés van, de nem a működési költségvetésben, hanem egyéb más programok finanszírozásában, ami nem probléma.

A költségvetésről még két mondatot szeretnék mondani. Azt gondolom, hogy az alapköltségvetéssel, amit kapnak a helyi vagy mondjuk, a területi önkormányzatok, nem nagyon lehet mit tenni, nem lehet dolgozni velük, és nem lehet elvárni, nem lehet azt a követelményt hozni, amit elvár akár a település jegyzője, akár a képviselő-testület vagy a lakosság a nemzetiségi önkormányzattól, mert amikor pár száz ezer forintról beszélünk egy helyi nemzetiségi önkormányzat működési költségvetése kapcsán, akkor nem lehet azt mondani, hogy olyan munkát várunk el, amely a társadalmi integráció egyik alapköve lehet. Azért nem, mert tudjuk azt, hogy pénz, fegyver, paripa nélkül nem lehet csatákat, háborúkat megnyerni.

Ezért tehát a nemzetiségi önkormányzatok se tudnak nagyon-nagyon áttörő programokat végre-

hajtani. Még egyszer mondom, ehhez párosul az a bizonyos feladatalapú támogatás, amivel lehet már láttatni valamit, de ez nem minden.

Végül és nem utolsósorban két gondolatot szeretnék mondani, amit szeretnék az ombudsman úrnak és munkatársainak a figyelmébe ajánlani: a civil ügyek Magyarországon kezdenek teljes mértékben ellehetetlenülni. Azt gondolom, a civil ügyekben nagyon sok mindent kellene tenni és ajánlást megfogalmazni annak érdekében, hogy a civil kurázi Magyarországon megmaradjon.

Ma nem látjuk a civil kurázst; azért nem láthatjuk, mert azt véljük felfedezni, hogy nagyon sokszor politikai hovatartozástól függően osztják ki azokat a forrásokat, amik egyébként járnának a civileknek a munkájuk után. Ebben, azt gondolom, megint van mit tenni, hogy a függetlenségüket a civilek meg tudják tartani. A függetlenség, én azt gondolom, nagyon sok demokratikus alappillér lényege, és a civileké főleg nagyon fontos. Ezért tehát csak kérni tudom azt az ombudsman úrtól, az országgyűlési biztos úrtól, hogy igen, a civilekre hatékonyan tessenek odafigyelni, mert nem gondolom, hogy enélkül előbbre tudunk menni és demokráciát tudunk építeni.

Végül és nem utolsósorban, egyetlenegy gondlattal visszatérve a romák egészségügyi helyzetére: láthatják önök is, akár az önök felméréseiből és a látogataik kapcsán, hogy katasztrofális a romák egészségügyi állapota. Nem mondom mást, mint hogy ez a foglalkoztatásnak és az egészségügynek köszönhető, amelyre nem figyelünk oda, és nem figyel oda az aktuális kormány.

Én kérem azt, hogy arra is hassanak oda, hogy az egészségügyi prevenciót úgy próbálják meg elindítani, hogy azoknak a romáknak, akik ma a cigánytelepeken élnek, és közel 120 ezer fő él a cigánytelepeken, azoknak az élethelyzetét meg tudják változtatni a lakhatási feltételek biztosításával és a foglalkoztatási helyzet javulásával. Nem elég csak a közfoglalkoztatásban benntartani a romákat, ami egy nagyon fontos eszköz ahhoz, hogy munkával tudjanak bért keresni, nagyon fontos eszköz. De azt lehet mondani, ez hosszú távon nem kifizetődő az országnak, mert ezzel azt lehet csak elérni, hogy szociális segélyezésre ítéljük azt a népcsoportot.

Ezért tehát, ha azt akarjuk, hogy a 120 ezer embert hozzuk ki abból a mélyszegénységből, amiben van és abból az egészségügyi állapotból, amit ott láthatunk, akkor van mit tennünk közösen, a kormányznak, az ombudsman úrnak és természetesen nekem is mint ellenzéki képviselőnek, hogy szűnjön meg az a helyzet, ami ott van, mert anélkül nem lehet egy új Magyarországot építeni, nem lehet egy új demokratikus társadalmat építeni. Ezért tehát közös a felelősségünk abban, hogy az a 120 ezer ember ott maradj-e a mélyszegénységben vagy éppen ki tudjuk őket hozni.

Nagyon szépen köszönöm megtisztelő figyelmüket. Mint ahogy elmondtam, a Magyar Szocialista Párt nevében köszönöm az országgyűlési biztos úrnak és a helyetteseinek a munkáját. A Magyar Szocialista Párt támogatja a beszámoló elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnálom, ha a KDNP nem szól hozzá vagy ez nem lett előre leadva. Gondoltam, hogy az MSZP után még ők jönnek, de a lényeg az, hogy itt van a lehetőség és ránk került a sor, hogy megosszuk a gondolatainkat a tisztelt Országgyűléssel. Én is köszönteném az alapjogi biztos urat és a helyetteseit.

Az Igazságügyi bizottság vitájában, amikor ezt a jelentést tárgyaltuk, akkor már lehetőségünk volt néhány pontban ütköztetni a véleményünket. Én akkor elmondtam, hogy az ellenzék a pozíciójából fakadóan sosem lehet elégedett. Én látom azt a hatalmas munkát, amit végeznek, tehát ezt el kell ismerni.

(9.50)

Ez önmagában a beszámolóból is látható, egy nagyon vaskos, komoly munka, fényképekkel díszítve. Tehát az ombudsmani hivatal és a működés fontosságát mindannyian látjuk. Az elvégzett munkáért mindenképpen köszönet illeti a hivatalt és Székely László urat is. Természetesen mi azért megpróbáljuk hozzáadni azokat a szempontokat, amelyek alapján esetleg máshogy csinálnánk, vagy kiegészítő jelleggel még csinálnánk, vagy esetleg kritika az Országgyűlés és a kormány felé.

Itt, mondjuk, tényszerű megállapításokra is rátérve, ami a törvényjavaslatok véleményezését illeti, kritika illeti a kormányt is, hogy nem időben küldi ezeket a javaslatokat, hiszen sok esetben azt láthatuk, hogy nagyon sok javaslatot véleményeznek. Ez egy nagyon fontos munka, és nemcsak az ombudsman esetén, hanem az ügyészség, a bíróságok esetén, a különböző szakmai kamarák esetében ez egy fontos feladat, hogy a véleményezés megtörténjen. Nekünk, országgyűlési képviselőknek is egy nagyon fontos visszajelzés, hogy egy szabályozási tárgyról mit mond az ombudsman, vagy mit mondanak az egyéb testületek, független szervek. Amikor mi kialakítjuk a véleményünket, ez is egy fontos szempont lehet.

Ehhez viszont, ha megfelelő szakmai munkát várnak el, akkor időt kell adni. Időt kell adni - ha már most az alapjogi biztos beszámolóját tárgyaljuk, akkor maradjunk ennél - egy szakmai véleményezésre. Én arra nem láttam kimutatást, de lehet, hogy elkerülte a figyelmemet, hogy átlagosan mennyi idő volt a szakmai véleményezések megtételére. Ha úgy nagyjából néhány nap, néhány hét, néhány hónap (*Jelzésre:*), két nap, igen, akkor ezt a választ itt meg is kaptuk, ez nagyon rövid. Mindenki beláthatja, hogy két nap alatt kellő mélységben egy törvényjavaslatot nem lehet véleményezni. Akkor itt nem irgylve, és azt kell mondjam ilyen helyzetben nem szívesen lennék Székely László és munkatársai, illetve az egyéb szervek vezetői szempontjából sem, hiszen véleményt írni kell, hiszen akkor az van, hogy nem érkezett be vélemény.

Ha viszont az ember véleményt ír, akkor azt kellőképpen alá kell támasztani, hogy később ne lehessen belekötni, hiszen később egy hivatkozási alap lehet egy nem kellőképpen, akár időhiányban nem kellőképpen alátámasztott vélemény. Ilyen esetben nyilvánvalóan az embernek le kell valamit tennie az asztalra, de az nem olyan lesz, mint ha egy hete, több hete van rá. Szerintem nyolc nap a minimum, és azt is egy nagyon feszes határidőnek tartom, inkább 15-30 nap, ami elvárható lenne ebben az esetben. Ez a jogszabályok, a megfelelő jogszabályok elfogadását és a kormány felé is a megfelelő visszajelzések szolgáltatását jelentené. Természetesen a legjobb az lenne, ha már a törvény-előkészítés stádiumában ez minden esetben megtörténne, és ami az Országgyűlés elé kerül javaslat, ott már csak az esetleges módosításokat vagy a kormány ülésén a végső soron hozzáadott módosításokat kellene áttekintenie az alapjogi biztosnak. Úgyhogy ez mindenképpen inkább a kormány felé egy kritika, de a véleményezést és hogy nyilvánvalóan ez egy nagyon megterhelő munkát jelent így, ilyen rövid időn belül, ezt köszönjük, és a jövőben reméljük, hogy erre több idő lesz.

Aztán ami a konkrét feladatokat illeti, évről évre elmondjuk, és jelen beszámolóban is, nem azt mondom, hogy ez egy kevésbé kifejtett, hanem egy rövidebb pont, az utólagos normakontrollok ügye. Ebben is van egy szakmai vita vagy szakmai párhuzamos gondolkodás közöttünk. Mi elvárnánk azt, hogy ez egy nagyobb automatizmus legyen, lévén, hogy az országgyűlési képviselőknek is most már csak az egynegyedük tud az Alkotmánybírósághoz fordulni. Emiatt a felelősség az alapjogi biztoson jóval nagyobb, hiszen számos esetben akár nemcsak a nép ügyvédjének, ahogy Székely úr mondta, hanem az országgyűlési képviselők ügyvédjének is kellene lenni abban a tekintetben, hogy ha mondjuk, csak húsz képviselő szeretne fordulni az Alkotmánybírósághoz, ezt nem tudja megtenni. Sok esetben összegyűltek az aláírások, és az Alkotmánybírósághoz tudunk fordulni, de más esetben, úgy tűnik, hogy az országgyűlési képviselőknek egy csoportja is segítségre szorulhat. Ez a magyar jogszabályokról is sokat elmond, de hát ez a helyzet. Vannak olyan esetek, amikor - számomra is kiderült a vizsgálatokból - nagyon gyakori lehet az, hogy a jogszabályok alapjogsértőek, amikor arról van szó, hogy van egy alkotmányos vagy Alaptörvényben meghatározott alapjog, de annak a kibontása vagy a védelme nemcsak az intézmények eljárása miatt nem működik, hanem egészen egyszerűen a jogszabályok hiányossága miatt is. Azt gondolom, ezekben az esetekben is nyugodtan és bátran lehet az Alkotmánybírósághoz fordulni.

Aztán amit még mindenképpen szeretnék kiemelni: az előttünk fekvő beszámolóban nagyon sok egyéni, egyedi ügy jelenik meg. Ez nagyon fontos, hiszen a jogkövető magatartást tanúsítani próbáló, de sokszor visszapatánó állampolgárok odafordulnak önhöz, nyilván elbírálják az ügyüket, és nekik ez fontos és hasznos. Viszont valahogy a nagyobb társadalmi problémák tekintetében is elvárnánk, hogy csomagban is felvállalja még többször az alapjogi biztos és ez jobban és hangsúlyosabban az Országgyűlés, a kormány, a politika felé megjelenítésre

kerüljön, például akár az egészségügyet érintő problémák, a várólisták kérdése. Lehet, hogy megint csak elkerülte a figyelmemet a hosszú beszámolóban, hogy volt-e erről szó. Én ezt külön nem találtam meg, bár kerestem. Ezek mind-mind olyan dolgok, amelyek akár egy várólista esetén, úgy gondolom, egy túl hosszúra nyúlt várakozási idő akár az egészséghez és a megfelelő ellátáshoz való alapjogot is sértheti, természetesen extrém esetekben. Tudom, hogy ez rendszereket érint, tudom, hogy ez pénzügyi hatásokkal bír, de akkor is mindenképpen úgy érzem, valahol az alapjogi biztosnak és az irodájának is lenne ezekkel teendője.

Ugyanúgy a bizottsági ülésen is felvettem, hogy egyrésztől szép dolog, hogy a kétharmadát megfogadja a kormány a jelzéseknek. Én azt mondtam, hogy még ott van egyharmad, amiről nem gondolom, hogy ne lett volna jogos jelzés, mert ismerve az elvégzett munkát, azért az az egyharmad vagy a java része is jogos jelzés. Erre azt a választ kaptam - tehát az egyharmada nem került teljesítésre a kormány részéről - a bizottság előtt, amit részben akceptálni is tudok, hogy ezek általában pénzügyi indokkal magyarázhatók, tehát hogy a kormánynak pénzt kellene bizonyos rendszerekbe belerakni, hogy az alapjogokat tudja biztosítani. Bár hozzáteszem, a kormány részéről ezt a hivatkozást én már nehezebben tudom elfogadni, hiszen bizonyos alapjogok érvényesüléséhez pénz kell. De természetesen, ha az alapjogi biztos szempontjából nézem a dolgot, akkor nyilvánvalóan itt a végrehajtás vagy a végrehajtás jóval nehezebb feladat. Egyébként, ha ebben az egyharmadban voltak vagy lennének - mert biztos vannak - olyan területek is, amelyek jogszabály-módosítással megoldhatók, azt viszont nagyon elvárnánk a kormánytól, hogy rövid időn belül tegye meg, hogy helyt ad, illetőleg végrehajtja azokat a jelzéseket, amelyek érkeznek feléjük.

Aztán a bizottsági ülésen egy-két konkrét ügy is felmerült, amely ügycsoportokat is érint. Volt olyan, amire azt a választ kaptuk, hogy nem került a biztos úr elé - ez a tiltott adatszerezés volt -, és volt, amelyekben gyakran eljárak. Például a szemétszállítási díjakkal kapcsolatosan például Csokonyavisona település került előtérbe. Nem tudom, hogy azóta ez az ügy lezárásra került-e vagy kiküldésre került-e a határozat. Köszönöm szépen, ha esetleg majd biztos úr a válaszában kitér rá, vagy gondolom, nyilván kiküldésre került, hogy milyen eredményre jutott. Ezek olyan helyzetek tipikusan, és azért említem meg itt, amikor az állampolgár úgy érzi, hogy tehetetlen, egy önkormányzat ellen nem nagyon tud mit csinálni, úgy érzi, hogy mondjuk, egy díjat behajtanak rajta, ami nem indokolt. Hogy ebben az esetben ez indokolt-e, ez kiderül, de sok esetben nem volt indokolt. Ezt láthattuk a korábbi eljárások alapján, és ezt meg is tették, eljárak ezekben az ügyekben.

(10.00)

Ez bizony jó érzés és a jó érzésen túl pénzügyi dolgokat is érint az adott állampolgároknál. Itt esetleg az átfutási idők gördülékenysége vagy lerövidíté-

se lehet az, amit javaslatként el tudok mondani. Nem tudom, hogy esetleg több pénz, több munkatárs kell-e, hogy gyorsabban lezáródjanak ezek az ügyek. Mindenesetre ez az egyéves átfutási idő ebben az esetben talán nekem hosszúnak tűnik, ismerve azt is, hogy a levelezésekben voltak elakadások.

A tiltott adatszerezés, bár nem került önök elé, az Országgyűlés azóta egy törvényben próbálja ezt szigorítani és szabályozni, de ha az a javaslat kerül elfogadásra, amely az Országgyűlés előtt van, az még mindig komoly alapjogokat sérthet, lévén, hogy például egy bevásárlóközpont női WC-jében elhelyezett kandi kamera továbbra sem lesz bűncselekmény a Btk. alapján. Bízom benne, hogy ezt módosító javaslatokkal megoldjuk a Házban, és miután elfogadásra kerül, már nem merülhet fel. De ha így kerül elfogadásra, akkor ez alapjogokat jelentősen fog érinteni és szerintem az alapjogi biztosnak is lehet benne teendője.

A végére... - tizenöt percem van, ugye, elnök úr? *(Az elnök igent int.)* Próbálom lerövidíteni. Sok gondolat feljön az emberben egy ilyen hosszú beszámolóval kapcsolatosan. Ami megjelenik részben, az a végrehajtási ügyek. Áttekintve a beszámolót, abban foglalkoztak vele, hogy a végrehajtások során milyen anomáliák történhetnek, történtek. Erre javasolnék egy átfogóbb vizsgálatot is. Az a tapasztalat, hogy főleg az önálló bírósági végrehajtó rendszer nagyon sok alapjogsértő gyakorlatot kitermelt, és a rendszeren belüli panaszoknak gyakorlatilag nincs meg a lehetősége. Általában amikor a végrehajtói karhoz, amely úgy lett beharangozva, hogy majd felügyeli a végrehajtókat, valaki panasszal fordul, rögtön a bírósághoz küldik tovább, azt mondják, hogy tegyen végrehajtási kifogást. Ez pénzbe kerül, ügyvédet kell fogadni, ki kell fizetni az illetéket. Egyébként olyan konkrét emberrel is találkoztam, aki addig verte a palávert, hogy márpedig a panaszt jegyzőkönyvbe kellene foglalni az egyik ilyen helyen, nem is ez a lényeg, de a végrehajtói karnál, hogy akkor kiderült, hogy a nyomtató és a számítógép össze sem volt passzintva, nem volt installálva. Tehát abban a rendszerben, azzal a nyomtatóval és azzal a számítógéppel bizonyosan túl sok panaszt nem vettek fel, nyomtattak ki és írtak alá.

Tehát a panaszrendszert vagy akár a panaszügyek intézését a bírósági végrehajtói karon belül egy alaposabb kontroll alá tenném, mert nem lehet ezt a bíróságra átlökni, és nem lehet, úgy, ahogy van, mindenképp több tízezer forintért újabb bíróság előtti eljárásra kötelezni, ráadásul olyan embereket, akik a végletekig ki vannak pénzügyileg szipolyozva, vagy elfogyott minden forrásuk. Úgyhogy ezt javaslatként tudom felvetni, bár az a megállapítás, ahogy mondtam, benne van, hogy a végrehajtási rendszerrel és a végrehajtási szabályokkal is komoly problémák vannak, rendszerszintű problémák. Talán valami hasonló olvasható az anyagban. Én már a kormánytól is többször kértem, hogy ebben valami hatékony lépés szülessen. Ezt a jövőben is meg fogjuk tenni. De nagyon jó lenne, ha úgy az önálló bírósági végrehajtókra, mint a végrehajtói kar panaszkezelésére - ahogy mondtam - egy kicsit rászállna az alapjogi biztos hivatala is, pestiesen szólva.

Ami pedig az ingóságokat illeti, a konkrét ügy az volt, hogy egy ingatlanban ott hagyott ingóságoknak mi lesz a sorsuk, a szabályozás kiterjed-e rájuk. Nem tudom, hogy ez azóta megoldódott-e. Örülök, ha esetleg a kormánytól vagy biztos úrtól erre választ kapok, nem tudom, hogy ez megfelelő szinten jogszabályilag megváltoztatásra került-e.

Sok mindenről lehetne beszélni még, de azt gondolom, ezek a főbb felvetések. Látom, hogy jegyzetelt is biztos úr, így jó helyre kerülnek a felvetések. Bízunk benne, hogy a következő évi beszámolóban már ezekről is részletesen olvashatunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a további képviselői felszólalások következnek, amennyiben élni kíván valaki a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Az együttes általános vitát lezárom. Most a beszámoló, illetve a határozati javaslat előterjesztőinek zárszavaira kerül sor. Megkérdezem Székely László urat, az alapvető jogok biztosát, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Székely László igent int.)* Akkor várjuk ide, a szószékre biztos urat.

DR. SZÉKELY LÁSZLÓ, az alapvető jogok biztos: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen. Nagyon rövid leszek. Teleki László képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy természetesen eddig is kiemelt fókuszpont volt a romáknak mind az egészségügyi állapota, mind az oktatása, az integrált oktatás és így tovább. Ezután is így lesz. A lehetőségeink természetesen végesek. Tehát nincs korlátlan munkaidőkeretünk, amiből minden problémára mindenkor azonnal reflektálni tudunk, de tisztában vagyunk a helyzet komolyságával, és nagyon nagy szakmai alázattal és figyelemmel fogunk a jövőben is élni.

Nagyon köszönöm Staudt Gábornak ezeket az ötleteket. Pont erre gondoltam az elején. *(Dr. Staudt Gábor: Köszönöm.)* Egy picit pontosítást azért hadd tegyek! Nem az egyharmadát nem fogadták el: 520 ajánlásból 41-et utasított el a címzett. Azért ez más arány. *(Dr. Staudt Gábor: Nem tudták végrehajtani.)* Igen, azt nem tudom még megmondani, hogy az elfogadás után valóban tettekre váltja-e a címzett, mondjuk, egy jogalkotási feladatát. Volt, amikor azt tapasztaltuk három vagy négy év múlva, hogy noha megígérte, nem tett semmit, és ugyanaz a probléma még egyszer előfordult. Ezért vannak az utókövetések, ezért vannak olyan vizsgálatok, amikor pont azt nézzük meg, hogy az ajánlásaink ténylegesen teljesültek-e.

Nagyon köszönöm az ötletet, semmi akadálya nincs annak, hogy hivatalból indítsunk egy olyan vizsgálatot, hogy a végrehajtói karban a panaszügyek intézése milyen hatékonysággal, hogyan működik. Hozzá kell tennem, hogy a végrehajtói kar létrehozása jelentősen csökkentette a korábbiakhoz képest a végrehajtókkal szembeni panaszokat. Tehát én látok pozitív fejleményeket ezen a téren. Egyébként na-

gyon együttműködőek, ezt is hozzá kell tennem, míg korábban volt olyan, hogy a végrehajtó nem is válaszolt hónapokig.

Ez egyben válasz az ügyek elhúzódására is. Igen, ha jól értettem az információt, azt mondta biztos helyettes úr, hogy ennek a bizonyos szemétrendeletnek az elmarasztalása megtörtént, és azóta már, azt hiszem, postán van, vagy már lehet, hogy meg is kapták az érintettek. Az elhúzódása ezeknek a vizsgálatoknak nagyon sokszor azért van, mert nem kapunk választ. Nekünk az adott ügyben, a konfliktusban érintett valamennyi fél véleményét ki kell kérnünk. A törvény ugyan azt írja elő, hogy 30 napos határidőben köteles válaszolni a megkérdezett, de ha nem válaszol, én nem tudom kikényszeríteni. Ez egy *lex imperfecta*. Akkor újra felhívjuk. Ennyit tudunk tenni, vagy belefoglaljuk az éves jelentésbe, hogy valakik nem voltak hajlandók együttműködni velünk.

Még egy gondolat, amit felvetett. Ha az országgyűlési képviselők nem érték volna el a 25 százalékos arányt ahhoz, hogy az Alkotmánybírósághoz forduljanak és hozzájuk fordultak volna, akkor én természetesen vizsgálatot indítok és lefolytatom. Nem volt ilyen. Az elmúlt évben nem volt ilyen. Ahogy mondtam önnek a bizottság előtt is, a CEU ügyében a rektor fordult hozzánk. Csak közben Önök megelőztek, mert beadták az Alkotmánybírósághoz. Erre mondtam azt, hogy nem szorulnak gyámságra. Azonos alkotmányjogi tényező az országgyűlési képviselők 25 százaléka és szerintem semmi értelme nincs, hogy ezzel párhuzamosan még az ombudsman is a bírósághoz forduljon, mert nincsenek gyámság alatt. Végül és tényleg befejezve: nagyon köszönöm ezeket az észrevételeket.

Bocsánat, Teleki úrnak még egy dolgot hozzáteszek. Én általában a civil szféra helyzetét nagyon nehezen tudom javítani, de azt meg tudom ígérni, hogy kiváló együttműködési kapcsolataink vannak azokkal a jogvédő szervezetekkel, amelyek nagyon-nagyon fontos információkat képesek olyan társadalmi rétegekből közvetíteni, akikkel mi nem is találkozzunk, mert ők még arra sem képesek, hogy a saját panaszukat megfogalmazzák. Tehát ezt tudom mondani, és ígérem, hogy a jövőben is ez így lesz.

Összességében még egy utolsó gondolatot engedjenek meg. Ennek a jelentésnek a bevezetésében kicsit irodalmi ihletettséggel írtam egy *ars poeticát*.

(10.10)

Ennek az *ars poeticának* körülbelül az volt a lényege - most nem akarom részletesen elmondani és feltartani önöket -, hogy egy alapjogi biztos nagyjából a jogok egyenlő elosztásáért lehet felelős. Abban azonban nem tehető felelőssé, hogy azoknak a jogoknak mi a tartalma; azt, hogy mi ezeknek a jogoknak a tartalma, önök, a jogalkotók fogják meghatározni. Ennek következtében úgy általában rajtam számonkérni az ideális és a jó kormányzást nagyon nehéz, mert ez meghaladja az én kompetenciámat, tehát sok nekem ez a feladat. Én azt tudom mondani, hogy a fennálló rendszerben hol vannak diszfunkciók, működési anomáliák, ezekre rá tudunk mutatni, és ha van fogadókészség, akkor ezeket ki is fogjuk

javítani a kormányzattal ilyen értelemben együtt. De úgy általában én nem vagyok letéteményese a jó kormányzás és az ideális állam... Tehát a bölcsek köve nincs nálam, ennyit akartam mondani. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm Székely László úrnak, az alapvető jogok biztosának a zárszavát. Megkérdezem Demeter Zoltán urat, az Igazságügyi bizottság előadóját, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Elhangzott minden. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik **a belügyi feladatok érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/17458. és T/17565. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Bejelentem, hogy az előterjesztéseket uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a törvényjavaslatok előterjesztőjének, 40 perces időkeretben.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház előtt lévő két törvényjavaslat együttes általános vitájára azért kerül sor, mert a házszabály lehetőséget biztosít az egymással tartalmilag összefüggő törvényjavaslatok tárgyalására.

A T/17458. számú törvényjavaslat sarkalatos rendelkezései, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosítása, valamint a T/17565. számú törvényjavaslat jelentős része az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvényhez kapcsolódó rendelkezéseket tartalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! Először a belügyi feladatok érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló javaslatunkat szeretném ismertetni a tisztelt Házzal.

A törvényjavaslat vízgazdálkodási vonatkozású módosítása eltörölni javasolja a házi vízigény kielégítésére szolgáló, 80 méternél sekélyebb vízi létesítmények, kutak esetében az engedélyezési és a bejelentési kötelezettséget. Ahol a vízjogi engedélyezési eljárás fennmarad, ott sem kell az eljárásért igazgatási szolgáltatási díjat fizetni.

A kormány támogatni kívánja a mezőgazdasági vízhasználók anyagi és adminisztratív terheinek csökkentését is. Az öntözéses gazdálkodás lehetőségének kiszélesítése érdekében a vízjogi engedélyezéseknél megteremtjük az elektronikus ügyintézését. Szeretném külön kiemelni a mezőgazdasági termelőket segítő, döntéstámogató VIZEK keretrendszerét. A keretrendszer gazdaságossági számításokat végez, és ezáltal segítséget nyújt az öntözési fejlesztésekhez. Megemelésre kerül a mezőgazdasági célú vízhaszná-

latok vízkészletjárulékméntesen felhasználható vízmennyisége. Az Agrárgazdasági Kamara álláspontját is figyelembe véve az öntözésnél 50 ezer köbméter/év helyett 400 ezer köbméter/év, halgazdálkodásnál és rizstermelésnél 150 ezer köbméter/év helyett 300 ezer köbméter/év mértékig terjedne ki ez a javaslat szerint. A törvényjavaslat a vízügyi igazgatási szerveknél foglalkoztatott több mint 4000 közalkalmazottra kétszer 15 százalékos bérfeljesztést állapít meg. Ezzel párhuzamosan megjelennek az életpályamodell elemei, teljesítményértékelést, továbbképzési rendszert vezet be, és hivatásetikai normákat állapít meg.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény módosításával jelen javaslat pontosítani szeretné az érintett e-ügyintézésre és annak biztosítására kötelezett szervek körét. Így a javaslat szerint nem lesznek ügyfélként elektronikus ügyintézésre kötelezettek azon alapítványok és egyesületek, amelyek adószámmal nem rendelkeznek, valamint a társasházak és a lakásszövetkezetek sem. Az elektronikus együttműködés kapcsán a javaslat lehetővé teszi, hogy a konkrét iratok elektronikus kiküldése helyett a szervek azzal is teljesítsék az adatok átadását, hogy azt hozzáférhetővé teszik a másik szerv számára.

A törvényjavaslat részét képezi a kéményseprőipari tevékenységről szóló törvény módosítása is, amely a lakosság számára újabb könnyítéseket vezet be. Az egy lakásos ingatlanoknál a rendszeres sormunka helyett a megrendelésre történő munkavégzés kerül bevezetésre. Az ingatlanhasználó a szolgáltatást a jövőben szükség szerint, saját döntése alapján rendelheti meg a területileg illetékes állami vagy önkormányzati szolgáltatótól. Az ingatlanhasználó megrendelése alapján a területi szolgáltató a sormunkában meghatározott feladatokat végzi el, amelyek a lakossági körben továbbra is ingyenesek maradnak.

Tisztelt Országgyűlés! A rendvédelmi feladatok ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, amely 2015. július 1-jén lépett hatályba, a 2018. évre vonatkozó illetmény megállapításához elengedhetetlen. 2015. július 1-jén az új szolgálati törvény hatálybalépésével történelmi léptékű változás következett be a rendvédelem hivatásos állományú tagjainak életében. Hosszú évek várakozását követően az új törvény 2002 óta nem látott mértékű illetményemeléssel is jelentős változást hozott a mintegy 60 ezer fő hivatásos állományú anyagi megbecsülése területén. A törvényjavaslat a tervezett ütemezésnek megfelelően 2018. január 1-jével újabb, átlagosan 5 százalékos mértékű illetményemelésre tesz javaslatot, és a korábbi illetményemeléseket is figyelembe véve ennek a javaslatnak az elfogadása esetén 2018. január 1-jétől 45 százalékos átlagos illetményemeléssel tartunk. 2019. január 1-jével további 5 százalékra lesz majd lehetőség, de erről külön javaslat készül, és akkor fogjuk elérni az 50 százalékos illetményemelést.

A törvény 2018. január 1-jétől már lehetővé teszi a hivatásos állomány fizetési fokozatban történő előresorolását, ezért a jövő évi illetmény megállapítására vonatkozó szabályozás specialitása a korábbiakhoz

képeket, hogy már számol az előresorolásból eredő illetményemelkedéssel. A Hszt. módosítása a korábban bevezetett új jogintézmények első tapasztalatai alapján pontosítja például az elektronikus személyügyi igazgatás szabályozását. A rendvédelmi egészségkárosodási ellátás megállapítására irányuló eljárás lépéseit módosítja, a szülési szabadságra jogosultak körét egy sokkal teljesebb körben határozza meg.

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény módosításának a célja az általános közigazgatási rendtartásról szóló és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény közötti összhang és koherencia megteremtése. A módosítások döntő többsége terminológiai és technikai jellegű módosítás.

Tisztelt Országgyűlés! A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló törvényt illetően az alábbi három jelentősebb módosításra hívom fel a tisztelt Országgyűlés figyelmét. Ezen módosítások a tisztességes eljáráshoz való jog garanciális elemeit szélesítik ki. A szabálysértési őrizet elrendelése esetén kötelezően biztosítani kell az eljárás alá vont személy részére az ügyvédi képviseletet. Az ügyész a szabálysértési eljárás alá vont személyek jogainak szélesebb körű védelme érdekében az elkövető javára szélesebb körben kezdeményezhessen perújítást. A szabálysértés elkövetése miatt kiszabott helyszíni bírságok elzárásra történő átváltoztatásával a szabályozás egyértelművé válik annak érdekében, hogy a jelenlegi eltérő bírósági gyakorlat egységessé váljon.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A másik előttünk fekvő előterjesztés az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat.

(10.20)

A törvényjavaslatban szereplő módosítási javaslatok figyelemmel vannak a folyamatban lévő közigazgatási reform elvárásaira, segítik az illegális migrációval szembeni hatékony fellépést. A tervezet rendelkezései a kormány migrációs politikájával összhangban vannak.

A törvényjavaslat egy európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetéséhez szükséges javaslatot is tartalmaz, az irányelv célja, hogy átláthatóbbá tegye a harmadik országbeli kutatókra, hallgatókra, tanulóakra, javadalmazásban nem részesülő gyakornokokra és önkéntesekre vonatkozó rendelkezéseket. Az irányelvben foglalt szabályok átültetése a harmadik országbeli állampolgárok beutazása, magyarországi tartózkodása tekintetében az érintettekre nézve könnyítéseket nem tartalmaz. A tervezett rendelkezések minden olyan lehetőséget tartalmaznak, amely a beutazni szándékozó személyének és tartózkodási céljának ellenőrzését szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatokat megtárgyalni és mindkét javaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások követ-

keznek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A T/17565. számú törvényjavaslat a technikai jellegű pontosításokon túl új eljárásrendet teremt, és reagál az illegális migráció elleni küzdelem jogalkalmazói igényeire is. Tekintettel arra, hogy az új hatósági eljárások általános szabályait adó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, amely 2018. január 1-jén lép hatályba, nem fog kiterjedni a migrációs, idegenrendészeti és menekültügyi hatósági eljárásokra, a hatálybalépéshez kapcsolódóan minden hatósági eljárásjogi és közigazgatási perjogi tárgyú jogszabályt szükséges az új szabályozási rendszerhez hozzáigazítani. A Fidesz-frakció támogatja a javaslatban szereplő módosításokat.

A T/17458. számú törvényjavaslattal kapcsolatban szeretném kiemelni a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának jogviszonyáról szóló törvény módosítására irányuló rendelkezéseket, amely a 2018. évi illetmény megállapításának a szabályait is rögzíti. Ezzel ismét mindenki léphet még egyet előre, tekintettel arra, hogy a tervezetbeli szabályozás végrehajtja 2018. január 1-jével az újabb, átlagosan 5 százalékos mértékű illetményemelés.

Kiemelendő továbbá, hogy a vízügyi igazgatási szerveknél dolgozó közalkalmazottakra vonatkozó bérfejlesztés és speciális új szabályok - mint az előmeneteli rendszer, képzési és továbbképzési rendszer - kialakítására is sor kerül. Üdvözljük a lakosság rezsielvonásának további csökkentését. Most már a családi ház tulajdonosa bejelentése alapján maga mondhatja meg, mikor menjenek hozzá ellenőrizni, és a 2016. július 1-je óta ingyenes szolgáltatás további lakosságbarát elemmel bővül.

A Fidesz migrációs politikájával összhangban a törvényjavaslat tartalmazza egy olyan irányelv átültetését is, amely könnyebbé teszi a tanulási, oktatási céllal megvalósuló, legális migrációt.

A Fidesz-frakció támogatja a belügyminiszter úr által benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Remekül szórakoztam képviselőtársam hozzászólásán; nekem az sem derült ki belőle, hogy képen van-e képviselőtársam *(Soltész Miklós közbeszól.)*, hogy két külön törvény, amiről beszélünk; de akkor mondanám: ez két törvényjavaslat együttes vitája. Miként azt a parlament tárgyalja, jól illusztrálja, hogy mivé degradálták önök a Magyar Országgyűlést. A kormány és a kormánypárti frakciók még színlelni sem próbálják, hogy az Országgyű-

lésben a közügyek valódi megvitatása folya. Önök csupán egy törvénygyárként tekintenek a parlamentre, amit már nagyon-nagyon unnak. Hiszen miként is lehetne magyarázni, hogy együttes általános vitában tárgyalunk két olyan salátatörvényt, aminek egymáshoz semmi köze nincsen? Pontosabban csupán annyi a kapcsolódási pont, hogy az előadó mindkét törvényjavaslat esetében a belügyminiszter, így az együttes vita mögött megbúvó, egyetlen pragmatikus szempont, hogy a Belügyminisztérium államtitkára ezt az egész napot megússza egy előterjesztői expozéval és egy zárszóval, ha majd lesz hozzá kedve.

Ráadásul a belügyi salátatörvény már önmagában is a törvényalkotás megcsúfolása, képviselőtársaim, a vízügyi dolgozók életpályamodelljétől a vízhasználat szabályain át, a szabálysértési törvény farigcsálásán keresztül a hivatásos állomány illetményrendezéséig minden, törvényalkotást igényelő problémát belezsúfol a BM; pontosabban szinte mindent, mert feltehetően terjedelmi okokból a migrációs tárgyú törvények ebből kimaradtak. De most az együttes vita elrendelésével részben ezt is korrigálták. Csak az a lényeg, hogy ne kelljen annyit nyuglódni ezzel a parlamenti macerával. Holott igenis lenne mit érdemben megtárgyalni, képviselőtársaim, és lenne mit újragondolni, tisztelt kormánypartii képviselőtársaim.

Itt van például a családi házak kéményeinek ellenőrzésére vonatkozó szabály módosítása. Minden télen többször okoznak halálos tragédiát a nem megfelelő kémények és tüzelőberendezések. Ennek fényében megdöbbenő, hogy a kormány a családi házak esetében most megszüntetné a kötelező kéményellenőrzéseket. Ehelyett az ingatlantulajdonosok felelősségére bíznák, hogy megrendelik-e az ellenőrzést.

Mindezt a lakosságra háruló adminisztrációs terhek csökkentésével indokolják. A valódi ok azonban alighanem az, hogy miután a magán és az önkormányzati kéményseprő cégeket tönkretették, a katasztrófavédelem képtelen normálisan ellátni az államosított kéményseprési feladatokat, ezért feltehetően így próbálnak megszabadulni a feladatok egy jó részétől, hiszen nyilván azzal számolnak, hogy a családi házak tulajdonosai jelentős részben úgysem fogják megrendelni a szolgáltatást. Ennek veszélyeire hívta fel a figyelmet a kéményseprő-szakszervezet és az alapvető jogok biztosának helyettese is. Engedjék meg, hogy idézzem az alapvető jogok biztosának konkrétan a közleményét: „Kérjük a jogalkotót - ezek önök -, hogy a lakossági adminisztrációs terhek könnyítése érdekében javasolt lépéseivel a lakosság egészségi állapotát, a környezet értékeinek védelmét ne tegye ki veszélynek a folyamatos, kötelező ellenőrzés elhagyása révén.”

Ez a javaslat nyílt beismerése annak a rombolásnak, amit az Orbán-kormány a kéményseprőszakmában művelt. Prognosztizálható, hogy ennek következménye néhány éven belül akár a halálos tragédiák számának ugrásszerű emelkedése is lehet, amiért nemcsak a kormány, hanem minden képviselő felelős lesz, aki ezt a törvényt ebben a formában megszavazza.

Talán külön törvényt és parlamenti vitát érdemelt volna a vízügyi dolgozók új életpályamodellje is. Ehelyett ezt is bezsúfolták ebbe a salátatörvénybe. A vízügyi dolgozók esetében a kormány ugyanúgy jár el, mint a közsféra más ágazataiban: hosszú évek bérbefagyasztása után végre jelentősebb illetményemelés biztosít, ezzel egyidejűleg azonban mintegy árukapszolóként ők is megkapják az orbáni életpályamodellt, annak minden ismert hátrányával együtt.

A régóta esedékes fizetésemelés persze üdvözlendő, ugyanakkor az MSZP-nek továbbra is az az álláspontja, hogy nem ágazatonként kialakított illetményekre és életpályákra, hanem végre a közalkalmazottak és a közszolgálati dolgozók átfogó bérfelzárkózására, a 2008 óta változatlan illetményalapok megemelésére lenne szükség.

Nem akarom megkerülni a törvényjavaslattal kapcsolatos legfontosabb politikai kérdés megválaszolását sem.

(10.30)

Nevezetesen, hogy e salátatörvénynek része az önkormányzati törvény módosítása, amihez kétharmados többség kell, márpedig a kormánypartii frakcióknak nincs kétharmados többsége. Mi is úgy gondoljuk, hogy az önkormányzati törvényben bőven lenne mit módosítani, ennek megfelelően évek óta követeljük, hogy az önkormányzatok kapják vissza elvett intézményeiket, különös tekintettel az általános és középiskolákra; a szociális ellátás a központi forrásokkal együtt kerüljön vissza a települési önkormányzatokhoz; az önkormányzati gazdálkodás önállóságát biztosító törvényi garanciákat erősítsék meg; az önkormányzatok költségvetési támogatásainak elosztása előre meghatározott, objektív mutatókon alapuljon; hogy szűnjön meg a kormány megbízott felügyeleti bírságolási joga, az aktuspótlás joga pedig kerüljön a bíróságok hatáskörébe; hogy állítsák helyre Budapest teljes körű önkormányzatiságát.

Azokban minderről szó sincsen a beterjesztett törvényjavaslatban, a kormány csupán néhány, jogtechnikai szempontból ugyan fontos, a lényegen azonban mit sem változtató módosítást akar elfogadtatni az Országgyűléssel. Az MSZP nem lesz partner az Orbán-kormány önkormányzatiságot megtépző törvényeinek csinosításában. Kétharmados támogatást csak olyan törvénymódosításhoz adunk, amely az önkormányzati jogok visszaállításáról, valamint az elvett hatáskörök és intézmények visszaadásáról szól.

Fontos megjegyezni, hogy a kormány által beterjesztett salátatörvény rengeteg elemében eltér a Belügyminisztérium honlapján nyáron közzétett tervzettől. A legfontosabb, hogy kimaradt az a rendelkezés, miszerint egy központi tárhelyen tárolták volna a különböző szervek által működtetett közterületi kamerák felvételeit. A szabályozást a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság is határozottan ellenezte.

Közleményemben én magam is egyértelművé tettem a frakcióm álláspontját: minden erővel meg fogjuk akadályozni, hogy ezt a kétharmados módosítást a parlament elfogadja, a Belügyminisztériumot pedig felszólítottuk, hogy a nyilvánvalóan alapjogo-

kat sértő törvénymódosítást be se nyújtsa az Országgyűlésnek. Örömmel látjuk most, hogy végül igazunk lett, a BM a törvényjavaslatból kiszedte ezt az elemet. Azonban sajnós a salátatörvényben így is rengeteg elfogadhatatlan rendelkezés maradt, mint ahogy arról a kémények ellenőrzése és a vízügyi dolgozók életpályamodellje kapcsán már beszéltem.

A migrációs törvényeket módosító javaslatot szintén nem tudjuk támogatni, az ugyanis döntően az új közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálybalépéséhez kapcsolódik. Mint emlékeztet, az MSZP ellenezte, hogy a közigazgatási eljárásokat a teljesség igényével átfogóan szabályozó eljárási kódexszel szemben a jövőben minden egyes ágazatra külön törvények vonatkozzanak, ezzel ugyanis lényegében az 50-es években kialakított és a 2004-ben már a jelenleg hatályos eljárási törvény elfogadásával meghaladott szabályozási logikához tér vissza az Orbán-kormány. Ennek következményeit épp az előttünk fekvő törvényjavaslat teszi érthetővé, hiszen nem történik más, mint hogy 21 oldalnyi normaszöveget épít be az idegenrendészeti törvénybe annak érdekében, hogy pótolja a hatályos eljárási törvényben jelenleg meglévő szabályokat. Ez a szétesett szabályrendszer még a képzett jogászoknak is jelentős kihívás lesz, nemhogy az eljárásokban részt vevő ügyfeleknek.

Mindezekre tekintettel, mindezekre figyelemmel az MSZP képviselőcsoportja mindkét törvény esetében nem fog szavazni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A napirenden lévő, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 26 törvénymódosítást tartalmaz, amelyek egymással összefüggő módon, ugyanakkor nagyon széles skálájú területeket érintenek, így többek között az illetékekről, a közalkalmazottak jogállásáról, a vízgazdálkodásról szóló törvények mellett módosításokat eszközöl további törvények tekintetében is. Továbbá a katasztrófavédelemről, a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvények módosítása is helyt kap a törvénycsomagban, de az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló törvények módosítását is tartalmazza.

Továbbá az együttes vita során tárgyaljuk a T/17565. számú, egyes migrációs tárgyú törvények módosításának javaslatát, amelyben 16 migrációs tárgyú törvény módosítására tesz javaslatot az előterjesztő, összefüggésben a 2018. január 1-jén hatályba lépő általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvénnyel, tekintettel arra, hogy ez utóbbi speciális jellegénél fogva nem fog kiterjedni az idegenrendészeti és menekültügyi eljárásokra. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016.

évi CL. törvény hatálybalépésével szükségessé válik a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazását és tartózkodását szabályozó 2007. évi I. törvény, továbbá a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény és a menedékkjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény kiegészítése az általános eljárási szabályokkal. Ez utóbbiak további rendelkezéseinek módosítása válik szükségessé, illetve adott esetben kiegészítése vagy pontosítása a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény hatálybalépésével való összefüggésben.

A törvénycsomag módosítási javaslatainak egy másik, további része összefüggésben van a harmadik országbeli állampolgárok beutazásának és tartózkodásának feltételeiről szóló 2016/801 európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetésének 2018. május 23-ai határidejével. Ez a harmadik országbeli állampolgárok kutatás, tanulmányok folytatása, gyakorlat, önkéntes szolgálat, diákcseraprogramok és oktatási projektek tevékenysége céljából történő beutazásával foglalkozik, hogy az idegenrendészeti jogszabálycsomagot ezzel együtt egy előterjesztésben tudjuk kezelni a tisztelt Házban.

Tisztelt Ház! A két törvénycsomag módosítási javaslatának néhány elemét szeretném részletezni. Elsőként a belügyi feladatokat érintő T/17458. számú törvényjavaslat két területére szeretném ráirányítani a tisztelt Ház figyelmét. Elsőként a vízkészletek hosszú távú fennmaradása és a víz minőségének megőrzése érdekét szolgáló módosításokhoz kapcsolódóan szeretnék szólni arról a felelősségről, amelynek a törvényhozásban hangsúlyt kell kapnia a vízkészletek védelmét szolgáló, az ahhoz fűződő érdekek maradéktalan érvényesítését biztosító szabályozás minden területén, beleértve a vízgazdálkodási, műszaki, biztonsági és vízvédelmi szabályokat. A felelőség törvényi kötelezettsége azzal van összefüggésben, hogy a felszíni vizeink és a felszín alattiak, továbbá azok képződményei a magyar állam tulajdonát képezik. Mindehhez az értékelvű világszemlélet és világszerte elválaszthatatlanul társítja azt az erkölcsi felelősséget, amellyel a természeti környezetre mint gondozásra, fejlesztésre kapott, teremtett örökségre tekint, amit nem elpusztítanunk kell, hanem megővni, gyarapítani.

A vízre alkalmazva mindezt, annak a jó állapotba hozása, illetve jó állapotának, a minőségének megőrzése, mindezek szakmai feltételeinek megteremtése és biztosítása, beleértve a törvényt is, a közérdek és a közjó szolgálatában történik. A mezőgazdasági vízhasználat információs és ellenőrzési keretrendszer, a VIZEK kialakítása, amellyel összefüggően tartalmaz törvényi módosításokat a javaslatcsomag, közvetlenül és közvetve is ezeket a célokat szolgálja. Fontos, hogy ezen a területen, a hatósági feladatellátás területén messzemenően érvényesüljön a rugalmasság, a hatékonyság, összhangban a kormányzati szándék szerinti bürokrácia- és költségcsökkentéssel, az e-közigazgatás hatékony átvezetésével, illetve alkalmazásával.

A VIZEK-projekt, amelyet egyébként az EU is támogat, konkrét célja a vízjogi engedélyezési eljárás folyamatában a különálló közigazgatási informatikai

rendszerek összekapcsolásával magasabb szintű, hatékonyabb szolgáltatás elérése, a mezőgazdasági célú vízhasználók üzemeltetési adatszolgáltatási kötelezettségeihez tartozó adminisztratív terhek csökkentése, az adatok átláthatóságának és ellenőrizhetőségének növelése, valamint az öntözésfejlesztés támogatása és a hatékony vízkészlet-gazdálkodás, valamint ezekkel összefüggésben a támogatások célirányosabb, költséghatékonyabb felhasználásának támogatása, elősegítése.

A vízjogi eljárások elektronizálása területén egyetlen elemet szeretnék kiemelni, amely annak szemléltetése, amiként a törvénymódosítás a gyakorlatban a környezet, a víz védelmén túl, illetve azzal együtt az emberek boldogulását, a közösségek gyarapodását nagyon is közvetlenül szolgálja.

(10.40)

A bevezetendő rendszer megakadályozza a negatív következményeket: megszűnik a hazai vízbázisok veszélyeztetése, az ivóvízbázisok elszennyeződését megakadályozza, fejleszthetővé válnak a gazdaságok, miközben a vidékfejlesztési program a korábbi összeg többszöröse, közel százmilliárd forintba biztosít pályázati lehetőségeket, aminek igénybevételét éppen az eddigi papíralapú bürokrácia akadályozza.

Tisztelt Ház! A törvénycsomag másik általam kiemelendő területei a katasztrófavédelem és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény módosítása - ez egy kiegészítés annak érdekében, hogy a hivatásos katasztrófavédelmi szerv az iparbiztonság és veszélyes áruk szállítása, ellenőrzése során kezelhesse az ügyfelek iratait, továbbá tartalmazza a hatóság feladatait is -, az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről szóló 2012. évi CXX. törvény módosítása, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állománya szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosítása, továbbá a Hszt. ki-sebbség, a jogalkalmazói tapasztalatok alapján gyakorlatból levonható következtetések alapján tesz javaslatot a tervezet a rendvédelmi, egészségkárosodás esetén az eljárás rendjére, az elektronikus személyügyi ügyintézés, a kiemelt készenlét fogalma, az összeférhetetlenségi szabályozás módosítása, végrehajtása érdekében.

A létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló 2012. évi CLXVI. törvény módosításával az Európai Parlament és Tanács (EU) 2016/1148. irányelv, a NIS-irányelv átültetése történik meg a hazai jogrendszerbe. Ez biztosítja az egész Unióban egységesen magas szintű biztonsági intézkedéseket a hálózati és információs rendszereknek. A megfelelés érdekében a tagállamoknak ezt 2018. május 9-ig el kell fogadniuk, és ki is kell hirdetniük.

Tisztelt Ház! Az összevont vitában tárgyalásra kerülő egyes migrációs tárgyú törvények együttes módosításáról a T/17565. számú törvényjavaslat néhány jogalkalmazást segítő, illetve jogértelmezést egységesítő rendelkezéseket tartalmazó törvénycsomag-módosítási javaslat, amelynek azonban van egy más szempontból is fontos üzenete: az a tény, hogy

az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló törvénycsomag itt előttünk, ebben a formában vár elfogadásra, jelzi, ha úgy tetszik, bizonyítja, hogy Magyarország minden törvényes úton érkező más országbeli állampolgárnak, mindenkinek, aki a törvényeinket tiszteli, azokat betartja, adott esetben menekülteknek biztosítja jogait. De ezzel együtt a magyar kormány azon határozott és megingathatatlan állásponton van, hogy akik nem menekülteként, hanem bevándorlóként akarnak törvénytelen módon Európába jönni, minden ország saját hatáskörében dönthessen arról, kit kíván befogadni. Ezt a jogot a magyar emberek védelmében, a családjaink, a közösségeink és közös eredményeink, a jövőnk érdekében mindig is fenntartjuk, és érvényesíteni fogjuk, a törvényeinknek minden esetben érvényt szerzünk, a törvényteleniséget nem tűrjük el, mert erre kaptunk felhatalmazást. Mi magunk szeretnénk dönteni arról, hogy kivel kívánunk együtt élni és kit, milyen feltételek mellett kívánunk befogadni. Ez a magyar emberek érdeke, ez Magyarország érdeke, de ez Európa érdeke is.

Az elmondottakra tekintettel a KDNP frakciója támogatandónak tartja mind a T/17458. számú, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításának javaslatát, mind az egyes migrációs tárgyú törvények módosításáról szóló T/17565. számú törvényjavaslatot, amelynek támogatását kérem tisztelt képviselőtársaimtól is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azokat a passzusokat és azokat a pontokat nem említeném és nem beszelnék róla, amelyekkel maximálisan egyetértünk, és valójában nem is tartalmi változást eredményeznek, sokkal inkább vagy az EU-s ajánlásból fakadó vagy egyéb belső jogharmonizációs célokat szolgáló módosításról van szó. Ugyanakkor egyet kell értenem Harangozó képviselőtársammal abban, és némileg vitatkozni államtitkár úrral abban, hogy azért tartalmilag ezek nem feltétlenül összefüggő, sőt egyáltalán nem összefüggő rendelkezéseket is egy vita alatt szólnak. Szerintem is korrektebb lenne, ha a külön tartalmi elemű törvényeket és módosításokat külön vita során tárgyalnánk, hiszen így azért egymással abszolút össze nem függő esetekben nagyon nehéz egy egységes igent, nemet vagy tartózkodást mondani, hogyha ilyen jellegű salátatörvényekről van szó. Azért azt nehezen lehet megmagyarázni bárkinek, hogy a kéményseprésre vonatkozó módosítások, a vízkészletre vonatkozó módosítások és éppen a rendészeti jellegű vagy a menekültügyi eljárásról szóló változtatások vajon miben és hogyan tartoznak egybe. Nyilvánvaló, hogy sehogy.

És ha kritikáról beszélünk, akkor, igen, nekem is hangot kell adnom annak, hogy a kéményseprésről szóló változtatások finoman fogalmazva sem támo-

gatandók. Én sokkal inkább arra szeretnék választ kapni, hogy a bürokratikus egyszerűsítésen túl mi a célja annak, hogy tovább már nem lesz kötelező, és adott esetben a szakszervezetek véleményével és a szakma véleményével ellentétes módon foglal állást a kormány, hiszen azért látjuk évről évre, nemcsak a technikai elavultság miatt, hanem nagyon sok esetben emberi mulasztás és figyelmetlenség okoz rengeteg tragédiát. Nyilvánvaló, hogy ez a szabályozás ezt fokozni a fogja a jövőben. Egy biztos, hogy segíteni és csökkenteni ezeket a tragédiákat vagy mérsékelni ezeket a baleseteket nem fogja. Én erre szeretnék azért egy érdemi választ kapni.

Mindaz, ami akár a polgári perrendtartást, akár az általános közigazgatási rendtartást illeti, azzal nekünk különösebben problémánk nincs, ezeket a változtatásokat támogatandónak tartjuk.

Ami a bevándorlást és az egész bevándorlás ügyét mint problémát kezelendő változtatásokat illeti: nagy tartalmi módosításokkal nem járnak, ezek sokkal inkább jogtechnikai kérdések, ezekben megint nem kívánunk kötözködni. Lesznek majd olyan képviselőtársaim általi hozzászólások, amelyek a migrációs témával össze nem függő ügyekben megteveszi kritikáinkat és véleményeinket, én sokkal inkább a rendészeti ügyekre koncentrálnék, de mint ahogy azt mondtam, azokkal alapvetően egyetértünk.

Firtl képviselő úr többször rám nézett felszólalása közben, és úgy mondta a mondanivalóját, mintha mi akarnánk, hogy itt mindenféle illegális bevándorló lepje el az országot. Valószínűleg nem én voltam és nem a Jobbik-frakció a címzettje ennek az éles vagy kevésbé éles kritikának, mi ezekkel egyetértünk, ugyanúgy a műszaki határázár létrejöttével, ugyanúgy a jogi határázár létrejöttével, ebben nincs vita közöttünk, nem gondolom, hogy ebből a vitából egy olyan terepet kell most nyitni, amely teljesen félreviszi a lényegét, hiszen a Jobbik továbbra is partnere lesz a Belügyminisztériumnak abban, amiben eddig is az volt, hogy Magyarországon rend legyen, az illegális migrációt fől számoljuk, mérsékeljük, és ha egy mód van rá, szüntessük meg. Azt jó látni, hogy jelenleg nem áll ostrom alatt úgymond a déli határszakasz, de az is kétségtelen, hogy nyilván a világpolitika különböző eseményei befolyásolhatják még úgy ezt a hatalmas problémát, ami a jövőben más álláspontra kényszerítheti akár a kormányt, akár az ellenzékot, de nem gondolnám, hogy mi ebben ne lennénk partnerek.

Ugyanakkor azt szeretném kérni, hogy túl azon, hogy a Belügyminisztériumhoz tartozik, és Pintér Sándor miniszter úr a benyújtója és előadója ezeknek a javaslatoknak, a jövőben ne tárgyaljunk olyanokat egyben, amiknek semmi közük egymáshoz, és nagyon nehéz azt, még egyszer mondom, alátámasztani, hogy akár a vízkészlet ügyében, akár a rendészeti kérdésekben vagy a kéményseprésben mik a migrációs témájú közös pontok, mert semmi.

(10.50)

Ezek olyan jellegű szakmai kérdések szerintem, amelyeket első körben a szakmai ajánlások szerint

kell a felelős jogalkotónak meghoznia és lefolytatni a vitát. Azt a jelen állás szerint úgy gondolom, hogy nem feltétlenül sikerült. Ami a bevándorlást és a rendészeti kérdéseket illeti, azt a Jobbik természetesen támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az LMP vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abszurd salátatörvény fekszik ismét előttünk. Tényleg a mai napig azt gondolom, örület, hogy ilyen témákat össze tud válogatni a kormányzat, de azt gondolom, most már ezen nem kell fennakadjunk, most már tényleg pár hónapig tart csak ez az állapot, de az tény, hogy ez egy igen rossz szokás és egy nagyon rossz példa. 2018-tól ilyenre nyilvánvalóan nem lesz példa, hanem minden témakört - hiszen minden alapvetően közvetlenül érinti a magyar embereket - igenis szakmai tartalommal és megfelelő vitában szükséges kiérlelni. Úgyhogy azt gondolom, hogy ez kell az iránymutató legyen mindenki számára, nem pedig a mostani gyakorlat.

Én kifejezetten a kéményseprőipari tevékenységről szóló módosításokhoz szeretnék hozzászólni, hiszen a hétfői napon Pogácsás államtitkár urat interpelláltam, pontosabban azonnali kérdést intéztem hozzá, bár örültem volna, ha Pintér miniszter úr személyesen tud az ilyen kérdésekre válaszolni, de ettől függetlenül elhangzott a kérdés és az arra adott válasz is. Nagyon sajnálatos, hogy ez egy cinikus válasz volt. Látni kell azt, hogy ez nem egy politikai kérdés. Amikor erről a témáról beszélünk, s nyilván ez sok más ügyre és témára is igaz, akkor nagyon sok minden nem politikai kérdés, és végképp nem párt-politikai kérdés, hanem itt is a biztonságról beszélünk. Hiszen olyan módosítás van előttünk megint, amely közvetlenül érinti a lakosok biztonságát, és jelen pillanatban kifejezetten azokat, akik családi házban laknak.

A módosításuk történetét nagyjából ismerjük. 2016 közepén került ez a feladat olyan szinten átszervezésre, hogy lényegében a lakossági feladatellátás, ami 90 százalékot tesz ki, átkerült az Országos Katasztrófavédelemhez, és ők kell ellássák a feladatot. Ez eleve alkotmányellenes volt. S bár Pogácsás államtitkár úr azt állította, hogy ebben nincs semmilyen folyamatban lévő ügy, és ez nem is igaz, egyébként jelen pillanatban is Alkotmánybíróság előtt van a kérdés, úgyhogy azt gondolom, hogy fogunk majd még erről beszélni. Tehát eleve ilyenformán oktrojáltan nem lehetett volna megváltoztatni ezeket a szabályokat, de ettől függetlenül előállt az a helyzet, hogy egy olyan szervezet kell ellássa a feladatok 90 százalékát, amely sajnos az elmúlt időszakban megbizonyította, hogy képtelen ellátni ezt a feladatot. És most a kormányzatnak nem az a reakciója erre, hogy átgondolja az egészet, hogy hallgatna a szakmai szervezetekre, hanem az a reakció, hogy magát a feladatot szünteti meg.

Nem mondhatja azt, államtitkár úr, ön sem, hogy a szakmai szervezetek, annak ellenére, hogy tönkretették őket ezzel a módosítással - egy 365 éves szakmát tettek tönkre Magyarországon -, nem mondhatja, hogy ne lett volna meg bennük az az elkötelezettség mind a szakmájuk, mind pedig a lakosság, az emberek irányában, hogy ne tegyenek folyamatosan javaslatokat a kormányzatnak, hogy hogyan kellene helyesen ellátni ezt a feladatot. A szakmai szervezetek mindent megtettek. A kormányzat volt megint az, amely nem hallgatott rájuk egy pillanatig sem, a szakmai felvetésekre sem.

Ugyhogy azt gondolom, ez az a pillanat, még azelőtt, hogy a kormánypárti többség elfogadná ezt a módosítást, amikor még mindig meggondolhatják magukat. Én most azért szeretnék jóhiszeműbb lenni, mint amilyen szoktam önökkel kapcsolatban, mert nagyon fontos kérdésről beszélünk, és tényleg nem pártpolitikai kérdésről beszélünk. Tehát jelen pillanatban, bár egy rezsicsökkentés címszóval - ismerjük ezt a szót az elmúlt évekből - ingyenessé tette a lakossági szolgáltatást a kormány, ez egy nagyon dicséretes dolog, nyilvánvalóan lehet támogatni a lakosságot, hiszen az az évente 2 ezer forint is nagyon sokaknak akár problémát okozhatott. Tehát kell nekik adni támogatást. De ez nem kerülhet emberek életébe! Itt arról beszélünk, hogy azóta nem működik a feladatellátás. Hihetetlen sok terület van az országban, ahol konkrétan nem működik a kéményseprés. És sajnos konkrét számokkal, emberéletekkel lehet ezt alátámasztani, hiszen előállt az a helyzet, hogy dupla annyian haltak meg szén-monoxid-mérgezésben az elmúlt egy évben, az elmúlt fűtési szezonban, mint korábban. Ez tény, egy tragikus tény, amin változtatni kell. Akiknek a családja meghalt, őket már nem lehet visszahozni, de most még lehet változtatni, hogy ne legyen több áldozat, és hogy újra megfelelő kéményseprőipari szolgáltatás legyen Magyarországon. Csak a tűzoltói riasztások, a szén-monoxid-riasztások a négyeszeresére emelkedtek ebben az időszakban. Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni, államtitkár úr!

Ha most ezt a módosítást elfogadják, akkor lényegében az emberekre, a családokra fogják bízni, hogy megítélik, mikor van szükség kéményellenőrzésre. Azt gondolom, hogy ez nem az emberek, a családok feladata, hanem ezt a szolgáltatást kötelezően biztosítani kell. Az teljesen egyértelmű, hogy újra kéményseprők kell végezzék ezt a feladatot, hiszen a katasztrófavédelemnél látszik, hogy sajnos inkompetencia van ebben a dologban. Dolgoznak ott kéményseprők, igen, de a feladatszervezésben látszik, hogy egyszerűen képtelen ellátni ez a szervezet a feladatát. Tehát ez hozzátartozik a biztonsághoz.

Azt csak nagyon röviden említettem, hogy a korrupció sajnos itt is felütötte a fejét, hiszen volt olyan eset, hogy az OKF kéményseprői munkaidőben, állami eszközökkel egy magáncég nevében végeztek kéményseprői munkákat, ipari felhasználóknak. Ez abszolút szabálytalan, ebben több kérdést intéztem én is a kormányzathoz, de semmilyen kielégítő választ nem kaptam. Azonban azt gondolom, még ennél is súlyosabb, ez is egy borzasztó probléma, hiszen megint olyan dologra mennek el források, amit az

emberek biztonságára kellene fordítani, de a legnagyobb tragédia, hogy egyre többen halnak meg. És jön a fűtési szezon, államtitkár úr! S ön is nagyon jól tudja, hogy nagyon sokan fával fűtenek, nagyon sokan hulladékkal fűtenek, mert nincs más választásuk, és nem akarnak megfagyni. És ténylegesen a között választhatnak, hogy éhen halnak vagy pedig fűtenek, és nyilvánvalóan élelmiszert vesznek inkább, és hulladékkal fűtenek, ami még inkább károsítja ezt a rendszert, és még inkább szükség lenne arra, hogy megfelelően ellenőrizve legyenek a kémények. Ezt egyszerűen nem lehet az emberekre bízni; az államnak kötelessége, hogy biztosítsa ezt a szolgáltatást valamilyen formában.

Most egy újabb módosítás lesz majd a Ház előtt, ami pedig arról szól, hogy a gázműszaki biztonsági felülvizsgálatot, tehát a csatlakozó gázvezetékek ellenőrzését is módosítani fogja a kormány. Tíz évre fogják kitolni ennek az idejét. Egyébként az a borzasztó, hogy ezek szerint önök egymással sem kommunikálnak, nemhogy a szakmai szervezetekkel nem, meg az emberekkel nem, de egymással sem, hiszen ez a javaslat arra hivatkozik, hogy mert a kéményseprők amúgy is két évente ellenőrzést végeznek, úgyhogy ez a tíz év bőven belefér. Tehát egy olyan dologra hivatkoznak, amit most fognak megszüntetni. Azt gondolom, hogy itt tényleg nagyon sok mindent át kellene gondolni. S mondom még egyszer, hogy a rezsicsökkentés nem kerülhet emberek életébe. Jelen pillanatban sajnos ez a helyzet állt elő, és ezen változtatni kell. Amíg nem fogadják el ezt a javaslatot, addig ezen lehet változtatni.

Egyértelmű, hogy a magyar kormány - egy kis kitekintés a nemzetközi szintre - Lengyelországot nagyon sokszor példának tekinti sok mindenben, és kiváló baráti kapcsolatot ápol a kormány a lengyel kormánnyal. Az egyértelmű, hogy a lengyel és a magyar nép barátsága megkérdőjelezhetetlen, de most azt kell mondom, hogy ezen bőven túlmutat a két kormányzat barátsága. De most nem külpolitikáról vagy bilaterális kapcsolatokról szeretnék beszélni, hanem például arról, hogy ott hogyan működik az ellenőrzés. Lengyelországban a gázkéményeket kétszer kell ellenőrizni évente, a fatüzelésűeket pedig négy alkalommal. Jelen pillanatban Magyarországon ez nem lesz kötelező, teljesen önkéntes, nem lesz kötelező ellenőrzés. Azt gondolom, ha valami, ez is egy jó példa, amit a magyar kormány megfogadhatna ebben a törvényjavaslatban is.

Még egyszer kérem, államtitkár úr, s tényleg azt gondolom, hogy higgadtan, nem pártpolitikai mezőre tévedve, hogy ezt gondolják át újra, egyeztessenek a szakmai szervezetekkel. Még egyszer mondom, tönkretették a szakmát ebben az országban, a kéményseprőszakmát.

(11.00)

De ennek ellenére ők annyira elhivatottak, hogy a mai napig „bombázzák” önöket a szakmai javaslatokkal és kérésekkel, hogy hogyan lehet ezt a tragikus helyzetet visszafordítani, helyrehozni valamilyest, és megelőzni a további tragédiákat. Hallgassanak rájuk, és egyeztessenek velük! Nem gondolom,

hogy a magyar kormány az lenne az érdeke, hogy ilyen felelőtlen döntésekkel tragédiákat okozzon. Mindenképpen újra kell ezt gondolni.

És akkor engedjék meg, hogy a következő pár percben még egy témához hozzászóljak a salátatörvény kapcsán. Az pedig az egyes migrációs tárgyú törvények módosítása. Most nem szeretnék elmerülni abban, hogy milyen technikai vagy tartalmi módosítások vannak, hogy azok mennyire apróságok vagy milyen hosszabb távú következményekkel járnak. Csak egy kérdést szeretnék föltenni. Mennyire álságos az önök szerint, hogy míg jogi határozatról beszélnek, műszaki határozatról beszélnek, erre rengeteg forrást fordított a kormány az elmúlt években, hogyan történhet meg az, hogy jelen pillanatban Magyarországon mind a jogi határozaton, mind a műszaki határozaton ekkora (*Szétárt kezével mutatja.*) kapu tátong?

Államtitkár Úr! Ez a kapu nem más, mint a letelepedésikötvény-konstrukció. Most már 20 ezer embert engedtek Magyarországra és a schengeni övezetbe ezzel a konstrukcióval. Ezek az emberek élet-hosszig tartó letelepedési engedélyt kapnak, mindössze 300 ezer euró befizetéséért cserébe. És ezek az emberek mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül jöhetnek be Magyarországra. Nagyon kérem, hogy majd ne sorolja föl a négyszeres szűrőt meg mindenféle ellenőrzési rendszert, amiről sajnos bebizonyosodott, hogy nem működik, hiszen több eset kapcsán is kiderült, hogy bizony azok, akik jöttek, meg tudták kerülni ezt a fajta ellenőrzést. Úgyhogy ez is erősen kérdéses.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Egyébként ezeket a letelepedési kötvényeket olyan cégek forgalmazzák, amelyek offshore cégek. Sehhol a világon nem működik egy ilyen konstrukció úgy, hogy offshore cégek értékesítenének, tehát mindenhol az állam értékesít, csak Magyarország ilyen hihetetlenül bátor ebben, hogy ennyire megbízik offshore cégekben. Habár érthető, hiszen ugye Habony Árpád és Rogán Antal neve merül föl rendszeresen ezekkel a cégekkel kapcsolatban, és az a cég, amellyel kapcsolatban felmerül a nevük, most már 140 milliárd forintot kaszált ezen.

Tehát beszélhetnek itt egyébként arról, hogy az Európai Unió vagy bárki, vagy Soros György, mert most egyébként ez a mániájuk - amiről Navracsics Tibor is kimondta, hogy nincs Soros-terv -, hogy ki hogyan szervezi a bevándorlást, a magyar kormány az, amelyik nemcsak, hogy megszervezte tudatosan, meg is valósította ezt. És nem másért, mint kormányzati körök vagy haverok gazdagodásáért. 140 milliárd forint csak egy cég esetében! Ez az a cég, amely 1492 embert hozott így be csak 2016-ban. Emlegetnének arra, hogy az Európai Bíróság ítélete szerint, amit a magyar kormány nem hajlandó végrehajtani, 1294 főnek, tehát több mint 100 fővel kevesebb embernek kellene elbírálni a menekültkérelmét.

Csak szerettem volna bemutatni ezen a példán is, hogy milyen elképesztően álságos a kormányzat cselekvése és a kommunikációja is. Úgyhogy azt

gondolom, semmi nem lehet inentől kezdve hiteles, amit önök a biztonsággal kapcsolatban mondanak. Hiszen a letelepedési kötvényekkel akár ellenérdekelte titkosszolgálatok embereit is behozhatták az Európai Unióba és Magyarországra, szervezett bűnözői köröket is behozhattak. És nem volt ennek megfelelő ellenőrzése.

És azt is leszögezném, hogy ezt az értékesítést a kormányzat csak felfüggesztette. A törvény a mai napig életben van. Tehát amennyiben komolyan gondolnák egy pillanatig is, hogy azt szeretnék, hogy a magyar emberek biztonságban legyenek, akkor mondjuk, kezdhettek azzal, hogy azt a törvényt, ami a letelepedésikötvény-konstrukciót megteremtette és a mai napig életben tartja, hatályon kívül helyezik. Nincs illúzióm, hogy ezt megtennék. Nyilván 2018-tól ezt mi meg fogjuk tenni, de ettől függetlenül, amennyiben komolyan gondolnák, akkor, azt gondolom, itt kell kezdeni.

Visszatérve a kéményseprőipari tevékenységgel kapcsolatos változtatásokra, gondolják át, államtitkár úr. Tényleg nagyon kérem, hogy gondolják át. A szakmai szervezetek, ön is tudja, készek egyeztetni és mindent megtenni azért, hogy a lakosok biztonságban legyenek. De egyelőre, amennyiben ezt a módosítást megvalósítják, akkor a kormányzat lesz az, amelyik lényegében feláldozza az emberek biztonságát, és ilyenformán sajnos felelős lesz azokért a tragédiáért, amik történhetnek a következő fűtési szezonban emiatt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat, azonban Szabó Timea képviselő asszony, aki jelezte felszólalási szándékát, nem tartózkodik a teremben, így nem áll módomban megadni a szót. Természetesen, ha megérkezik, majd gombnyomással lesz lehetősége álláspontját kifejteni.

Tisztelt Országgyűlés! Most az előre bejelentett felszólalók közül megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Képviselőtársaim tudják, hogy én a Fenntartható fejlődés bizottságának is tagja vagyok, és ha a fenntarthatóságról beszélünk, fontos hangsúlyoznunk a negatív folyamatok megállításán és azok lassításán túl az alkalmazkodás jelentőségét. Vitathatatlan tény, hogy az éghajlatváltozás negatív hatásai már napjainkban is érzékelhetőek. Számos egészségre, környezetre gyakorolt hatását mindannyian a bőrünkön érezzük. Nyáron is megszenvedtük azokat.

Egyre több az extrém időjárási esemény, és egyre gyakoribb és hosszabb az aszályos időszakok száma. Ez pedig a mezőgazdasági termelés kockázatát növeli, és nemcsak a mezőgazdaságban dolgozók megélhetését, hanem az élelmiszer-ellátás biztonságát is fenyegeti. Hiszen mindezek az események drámai természetszerűen eredményezhetnek. Az öntözés az egyik legjobb és leghatékonyabb módja az

alkalmazkodásnak. Ezért örülök annak, hogy az előttünk fekvő, a belügyi feladatokat érintő és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, ahogy ezt államtitkár úr is elmondta, több olyan rendelkezést tartalmaz, amelyek a mezőgazdasági vízhasználat tárgykörét érintik.

Jelenleg 100 ezer hektáron van öntözési művelés, ezt igyekszünk 300 ezer hektárra növelni. Ez még mindig nem nagy szám, ha figyelembe vesszük, hogy korábban már elértük a 360 ezer hektárnyi nagyságot. Segíteniünk kell a gazdálkodókat abban, hogy a termelés biztonsága érdekében, mindannyiunk élelemmel való ellátásának biztonsága érdekében jobban tudjanak alkalmazkodni az extrém időjárási jelenségekhez, környezeti változásokhoz, így az aszályhoz is. Az előttünk fekvő javaslat elsősorban a bürokrácia csökkentésével hozza helyzetbe az öntözési gazdálkodást folytatókat, valamint egy döntéstámogató rendszer felállításának lehetőségét teremti meg.

Nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a javaslat célkitűzéseinek megfelelően 2019-től a vízjogi engedélyezés területén megvalósul a teljes átállítás az elektronikus ügyintézésre. Elektronikus lesz a kérelmek benyújtása, a szakhatóságokkal történő kapcsolattartás, és a határozatok is elektronikus úton kerülnek majd közlésre, ami az egyszerűség és a gyorsaság mellett költséghatékony is. Az intézkedések lehetővé teszik, hogy már 2018-tól igazgatási-szolgáltatásdíj-mentes legyen a vízkivétel biztosító vízi létesítmények és az öntözési berendezések vízjogi engedélyezési eljárása.

Ez a kitermelt vízmennyiség függvényében 72 ezer forinttól akár 630 ezer forintig terjedő díjfizetési megtakarítást jelent. Ezen kívül további megtakarítások érhetők el majd a tervezői díjak, az engedélyeztetés és a vízkészletjárulék estében bevezetendő észszerű módosításokkal. Az anyagi könnyítéseken túl az elektronikus ügyintézés biztosító VIZEK keretrendszer ügynevezett döntéstámogató rendszere nagyban könnyíti majd az öntözni kívánó gazdálkodók munkáját. Hiszen elég lesz megadni a parcellaadatokat és a tervezett öntözni kívánt növényi kultúra jellemzőit ahhoz, hogy a rendszer az Országos Vízügyi Főigazgatóság, valamint az Agrárgazdasági Kutató Intézet által szolgáltatott vízrajzi, illetve földtani adatok alapján elvégezze a szükséges gazdasági számításokat, és jelezze, hogy megvalósítható-e az öntözőrendszer, továbbá mekkora a beruházás megtérülésének időtartama.

(11.10)

Azt gondolom, hogy ez nagyon hatékony segítő-eszköz lesz a gazdálkodók számára, hiszen a gazdálkodók segítséget kapnak a megfelelő öntözési mód meghatározásához. Mindez azt a célt szolgálja, hogy ahol van elegendő kapacitás, ott meg is valósulhasson az öntözés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mindannyiunk felelőssége, hogy segítsük a társadalmunk alkalmazkodását a minket érő környezeti változásokhoz. Ennek észszerű módját segíti elő a javaslat az öntözési gazdálkodás feltételeinek segí-

tésével, javításával. Az élelmiszer-ellátás - úgy is fogalmazhatnánk, hogy mindennapi kenyereink - biztosítása érdekét szolgálja ez. Azt gondolom, hogy ez a javaslat kiemelkedő pontja. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, Jobbik-képviselő-csoport.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magam részéről ezen salátatörvényen belül a vízügyi hatóságoknál foglalkoztatottakról szóló részt szeretném elemezni, és elmondani az ezzel kapcsolatos véleményemet.

Ugye, mint tudjuk, itt közalkalmazottakról van szó, és ennek kapcsán egy rövid bevezetővel hadd kezdjem. Nagyon álságosnak tartjuk a kormányzat azon politikáját, amely a közsférában dolgozóknak az illetményrendszerét illeti. Nevezetesen, tudjuk, hogy köztisztviselők, állami tisztviselők, kormánytisztviselők, közalkalmazottak mintegy 860 ezren dolgoznak ma Magyarországon a Központi Statisztikai Hivatal szerint. A Miniszterelnökséget vezető egyik államtitkár ez irányú nyilatkozataival szemben, aki rendszerint úgy vélekedik, és úgy nyilvánul meg a sajtóban, hogy több mint egymillió emberről beszélünk, és ez rengeteg sok ember, és nincs szükség ilyen sok emberre a közsférában, és jelentős leépítést tervez a kormányzat, mint nyilatkozta, ezzel szemben mi úgy gondoljuk, hogy nemcsak például köztisztviselők közül van kevés ma Magyarországon, tudjuk, hogy bizonyos önkormányzati hivatalokban komoly létszámhiánnyal küzdenek, és komoly túlterhelés van az egyes dolgozókon, de így a közalkalmazottak esetén is azt kell hogy mondjuk, hogy ma Magyarországon az a legnagyobb probléma, hogy nincs elég tanár, nincs elég orvos. Az ő segítségükre foglalkoztatott egyéb közalkalmazottakból is nagyon kevés van, de még a vízügyi igazgatásnál dolgozókról is beszélhetünk e tekintetben, hogy most a lényegi ponthoz térjek. Itt is tudjuk, hogy az ágazatból menekülnek a szakemberek. Miért? Mert olyan alacsony a bérezés.

Ma Magyarországon a közalkalmazottak esetén, ha megnézzük a bértáblát, azt kell látnunk, hogy a bértábla szerint adott illetmények esetén körülbelül a foglalkoztatottak kétharmada minimálbért, illetve garantált bérminimumot kap csak. Gyakorlatilag ilyen értelemben maga az egész bértábla kezd értelmetlenné válni, hiszen azt az életpályamodellt vázolja fel ezáltal a kormányzat az egyes közalkalmazottak számára, hogy teljesen mindegy, hogy középfokú végzettségű, és most kerül ki az iskolapadból, vagy akadémiai doktori végzettségű, és most kezd a közalkalmazotti pályáját, biztosan ugyanannyi pénzt fog kapni: garantált bérminimumot. És az is teljesen mindegy, hogy az adott illető időközben esetleg tanul, és a fizetési osztályokban is, nem csak fokozatokban, előrelép, akkor is ugyanannyit fog kapni.

Sőt, ha valaki, mondjuk, teszem azt, közalkalmazottként, de középfokú végzettségüként éli le az életét, akkor úgy kezdi, és úgy is fejezi be a pályáját, hogy gyakorlatilag garantált bérminimumot kap. Ebből következően aztán természetesen minimális nyugdíjat is fog kapni, magyarul: ez az a minimális életpályamodell, amit a kormányzat kínál a közalkalmazottak számára.

Most itt egyfajta ellépést láthatunk ettől az egészen botrányos hozzáállástól, amit a kormányzat úgy egyébként tanúsít a közalkalmazottak esetén. Mint ahogy államtitkár úr is elmondta, 15 plusz 15 százalékos béremelést kínálnak ezen közalkalmazottak számára. Igen ám, de itt az alap, az maga az a közalkalmazotti juttatás, amit most is kapnak, tehát ahhoz képest lesz 15 plusz 15 százalékos emelés. Ez alapján, azt kell hogy mondjam, az A-E kategóriába lesznek besorolva ezek az itteni dolgozók, és az A kategóriában az 1-től 6-ig tartó fizetési fokozatban 35 év munka után is vagy több mint 35 év munka után is maximum 160 ezer forint körüli összeget lehet majd megkapni. Én nem gondolom, hogy ez egy olyan nagy ívű pálya, ami az eddigi nehézségekkel szemben most már vonzóvá fogja tenni ezt a pályát.

A következő, tehát a B fizetési osztályba soroltak esetén is az 1. osztályba soroltaknál is garantált bérminimummal fog kezdődni a fizetési fokozat, és hét év munka után éri el majd a 180 ezer forintos határt. Igaz, ez egy alsó határ, amiről beszélek, és önök egy alsó és felső határt szabtak meg az egyes osztályokhoz, de ugyanakkor azt kell hogy mondjam, hogy semmi nem garantálja a törvény szerint, hogy majd az alkalmazottak bérezését az egyes munkáltatók, mondjuk, a felső határhoz fogják igazítani. Tehát ez lehet egy szép kecs egetetés, de soha meg nem valósul álom.

Ugyanakkor a hivatásetikai normák, amiket önök felvázolnak, azok valami egészen elképesztően elvágólagosak, és úgy érzem, hogy messze túlterjeszkedőek. Így például hadd idézzem a 13/I. §-t, ami a közalkalmazotti jogviszony megszüntetéséről szól. A közalkalmazotti jogviszony azonnali hatállyal megszüntethető, ha a közalkalmazott olyan magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy az általa betöltött munkakör tekintélyét vagy a munkáltató jó hírnevét és a többi, bizalmát súlyosan rombolja. De mi az a magatartás tehát, amit itt azonnali kirúgással szeretnének büntetni? A hivatásetikai normákban azt olvassuk a 13/A. §-ban, hogy ilyen különösen a szakzszerűség, megbízhatóság, erős hivatás- és összetartozás-tudat, feltétlen és önzetlen segítőkészség, lojalitás, méltóság, tisztesség és a többi. Én azt gondolom, hogy ezek annyira általános és olyan szabadon értelmezhető fogalmak, egyébként valóban ez joggal elvárható minden munkavállalótól, de azért valljuk be, hát emberek vagyunk, mindenkinek lehet egy kicsit rosszabb napja, amikor úgy érezheti a főnökünk, hogy nincs bennünk meg az a feltétlen segítőkészség, ami adott esetben egyébként a napjaink további részére jellemző szokott lenni. Ezek szerint önök úgy fogalmazznak, hogy a jogviszony megszüntethető azonnali hatállyal, és még csak indokolni sem kell, hogyha a munkáltatótól nem elvárható, hogy az összes körülményről tájékoztassa az adott munkavál-

lalt. Magyarul, nyugodtan lehet azt mondani, hogy ha valakinek egy kicsit rosszabb napja van, az önök szerint már azonnali jogviszony-megszüntetést is maga után vonhat.

Én nem gondolom, hogy ez a kettő így együtt, tehát hogy önök mennyivel akarják úgymond emelni az itt dolgozó közalkalmazottak bérét, ugyanakkor milyen hivatásetikai normák elvárását támasztják ezzel szemben, ez a kettő bármilyen módon is arányba lenne egymással. És azt a problémát, amit önök egyébként kezelni akarnának ezzel a törvényjavaslat-tal, nevezetesen, hogy ne meneküljenek ebből az ágazatból a szakemberek, hanem maradjanak ott, nem fogják tudni elérni. Én ezt nagyon kérem a tisztelt államtitkár úrtól, hogy gondolja át, gondolják át, mert ez nem lesz - még egyszer mondom - megoldás.

Ami a törvényjavaslat kétharmados részére vonatkozik, nevezetesen, az önkormányzati törvénynek a pontosítására, tudjuk, azért volt szükség rá, mert a 2017-es I. törvénnyel, a közigazgatási perrendtartásról szóló törvénnyel összhangba kell hozni az Möt.-t, és ezzel mi maximálisan egyetértünk. Itt semmi kivéttnivalót ebben nem látunk.

(11.20)

Egy dolgot, pontosabban két dolgot azért hadd jegyezzen meg mégiscsak! Az egyik az, hogy van olyan összeférhetlenségi eset ma is Magyarországon, korábban is volt, amikor valamilyen kifürkészhetetlen oknál fogva egyes önkormányzatok nem hozzák meg azt a döntést, amit egyébként törvény szerint meg kéne hozniuk. Mondok egy konkrét példát, most településnév nélkül: az egyik városban kiderült, hogy az egyik alpolgármesternek és egyben képviselőnek - tehát nem külsős alpolgármesternek - van egy média-cége, amelyben ő személyes közreműködő is, tehát a cégnek egy vezető tisztségviselője, és erről az apró kis körülményről nem gondolta, hogy tájékoztassa a képviselő-testületet. Egyébként ténylegesen mindenki tudott róla, de gondolták, hogy meg fogja szüntetni ezt az összeférhetlenségét a megválasztását követő 30 napon belül. Hát, nem tette meg, nemcsak hogy 30 napon belül nem tette meg, hanem jóval tovább húzta ezt az időt. Mit tesz isten? Kormánypárti alpolgármesterről volt szó, kormánypárti többségről az adott város képviselő-testületében, és nem hozták meg azt a teljesen nyilvánvaló, egyértelmű döntést, amit meg kellett volna hozniuk, hogy összeférhetlenség miatt megszüntetik ennek az embernek a képviselőségét, tehát a mandátumát. De hiába terjesztette aztán föl ezt az ügyet állampolgár és maga a polgármester is az adott kormányhivatal, a területileg illetékes kormányhivatal felé, a kormányhivatal sem hozott döntést ebben a kérdésben. Tehát magyarul, egyszerűen az, ami a törvény szerinti kötelezettsége lett volna a kormányhivatalnak, nem tette meg, nem fordult a bírósághoz, úgy, ahogy az egyébként a törvényben le van rögzítve.

Mivel most ezt a pontot éppen a peres eljárások tekintetében módosítjuk, én ezért fölvettem az ötpárti - ötpárti?, végül is csak mi voltunk ott, a Jobbik - a minisztériumi egyeztetésen, hogy igenis szükség lenne valamilyen módon pontosítani, még akkor is, ha a kormányhivatal szabad mérlegelésébe tarto-

zik, hogy mikor és hogyan fordul a bírósághoz, de ettől függetlenül én azt gondolom, éppen azért, hogy a törvény szellemét kellő módon be tudja tölteni a kormányhivatal, szükség lenne ennek a pontnak a módosítására.

A másik pedig, hogy a közös önkormányzati hivatalokról szóló megállapodás kapcsán, ha ezt nem sikerül a települések összességének létrehozni záros határidőn belül, ahogy a törvény elrendeli, és a kormányhivatal vezetőjének kell ebben a kérdésben dönteni, akkor ki kell kérni a véleményt, tehát a települések véleményét. Igen ám, csak mit csinál ezzel a kormányhivatal vezetője, miután kikérte a települések véleményét? Hát, semmit, mert erre nem kötelezi semmilyen módon a törvény, sem eddig nem kötelezte még arra sem, hogy kikérje a véleményt, de még arra sem fogja ezután sem, hogy miután kikérte, akkor ezt bármilyen módon az ő saját döntésében aztán figyelembe vegye.

Azt gondolom, hogy legalább egy olyan utalás-szerű gesztust bele kéne tennünk a törvényjavaslatba, hogy nemcsak hogy kikéri, de azt a döntése során figyelembe is veszi. Ez talán egy jelzésértékű dolog lehet, hogy a közös önkormányzati hivatalok létrehozása, noha egyébként, hozzáteszem, hogy mi az egész rendszer kialakításával sem most, sem a korábbiakban, tehát az Möt. megszületésekor nem értettünk egyet, de mégis azt gondolom, hogy ez az egész rendszer elfogadhatóságát egy kicsit jobban segítené, ha ezt a pontosítást még beleraknánk a törvényjavaslatba.

Egyebekben pedig, tehát még egyszer mondom, az Möt.-t érintő részeket el tudjuk fogadni és támogatni tudjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Kontrát Károly tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(A Jobbik páholyában helyet foglalnak a Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének képviselői.)* Tisztelt Ház! Én a törvénymódosítás egy bizonyos részével, a kéményseprőipari szolgáltatásra vonatkozó résszel kívánok foglalkozni.

A módosítás előkészítésébe sem a szakmai munkavállalói közösségek, sem pedig a kéményseprőipart képviselő más szervezetek nem kerültek bevonásra, így az abban foglaltak mindannyiukat meglepetésként érték. Tehát sem a Kéményseprők Országos Szakszervezetét, sem a Magyarországi Kéményseprőmesterek Szövetségét, sem a Magyar Kéményseprők Országos Ipartestületét nem kérdezték meg a módosításról, azaz a teljes magyar kéményseprőipar valamennyi képviselőjét elfelejtették megkérdezni. *(Kontrát Károly: Ez nem igaz!)* Pedig ezen szervezetek tagjai között megtalálhatók közszolgáltatók, szolgáltatók és a kéményseprőipari szerv képviselői is. Magyarán, önök „csak” a szakmát, a tudást, a tapasztalatot felejtették el megkérdezni, mert önök úgy gondolják, hogy mindenkinél és mindenhez jobban

értenek. *(Kontrát Károly ingatja a fejét.)* Látom, államtitkár úr csóválja a fejét. *(Kontrát Károly: Azért, mert nem igaz, amit mond.)* Álljon majd fel, és kérdezze meg az itt jelen lévő - és így köszöntöm is - Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének tagjait *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*, majd elmondják, hogy mennyire kérdezték meg őket, akik figyelemmel kísérik a mostani vitanapot.

A módosításról: meggyőződésünk, hogy az állampolgárok élet- és vagyónvédelmét érintő bármilyen negatív jogszabály-módosítás nem lehet elfogadható a kormány és az Országgyűlés által. A módosítás értelmében az egyalakos lakóépületek esetén, ahol nincs bejegyezve gazdálkodó szervezet székhelye, telephelye, fióktelephelye, megszűnne a kötelező, megrendelés nélküli kéményseprőipari szolgáltatás, és a tulajdonos döntésére lenne bízva annak külön megrendelése. Meggyőződésünk, hogy az állampolgárok nincsenek és nem is lehetnek annak a szakmai tudásnak a birtokában, amellyel megnyugtató módon el tudnák dönteni, hogy mikor van szükségük a kéményseprőipari szolgáltatásokra. Ennek következményeként az esetleg bekövetkező káresemények biztosítási oldalról történő megítélése megkérdőjelezhető, és súlyos anyagi károk, akár életveszélyes helyzetek, tűz- és halálesetek fordulhatnak elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Emlékeznék még arra, hogy 2014. április 1-jétől kezdődően a korábbi évtizedek gyakorlatától eltérően a szilárd tüzelésű, jellemzően fatüzelésű tüzelőberendezések kéményeinek évi kétszeri ellenőrzése, szükség szerinti tisztítása évi egyszerire lett módosítva, amelynek következményeként 2014-ről a 2016. évre az ezekre a kéményekre jellemző kéménytűzek száma emelkedett. A mostani törvénymódosítással érintett lakóingatlanokban található ezen kémények túlnyomó többsége, így amennyiben a gyakoriság tovább csökken, tehát nem kétfévente kell majd, ahogy ezt önök meghatározták, hanem még hosszabb idő után, akár éveken át nem lesz ellenőrizve a kémény, mert nem lesz megrendelve, ennek beláthatatlan következményei lesznek. A kéménytűzeknél könnyen előfordulhat épülettűz is, főleg ha az ellenőrzések elmaradásából a vészhelyzetek kiszűrése, azaz a megelőző tűzvédelem megszűnik, ami a környező épületekre is potenciális tűzveszélyt jelent majd.

A 21/2016. BM rendelet 2016. július 1-jétől a gáztüzelésű berendezések kéményei esetében a korábbi évenkénti ellenőrzésüket, szükség szerinti tisztításukat kétfévenkénti gyakoriságra változtatta, aminek részben már 2016-ban is érezhető volt a negatív hatása, ugyanis a szén-monoxid-mérgezők száma a 2016. évben több mint a duplája lett a 2015. évi esetszámhoz képest. A kötelező ellenőrzés mellett - tehát még kötelező - tavaly több mint a duplája az előző évnek: 28 haláleset történt, utójára sajnos két gyermek, és önök most a kötelező kéményellenőrzést akarják megszüntetni. Még több halálesetet akarnak? Ez a cél? Ha ezt a módosítást elfogadják, akkor a kéménytűzek, a szén-monoxid-mérgezők és az ahhoz kapcsolódó halálesetek számának drasztikus emelkedése fog bekövetkezni.

És akkor beszéljünk néhány mondat erejéig a kéményen dolgozó kisemberekről, akik itt ülnek

most is a páholyban, és figyelik ezt a vitát. A módosításnak köszönhetően akár az egész kéményellenőrzési rendszer összeomolhat, hiszen a még ellátásért felelős önkormányzatokkal élő szerződés alapján együtt dolgozó közszolgáltató vállalkozások is ezáltal teljesen ellehetetlenülnek. Tervezhetetlenné válik a létszámigény és a gazdálkodás, de ugyanez igaz a gazdasági ellátó központ keretein belül létrehozott kéményseprőipari szervekre is. Az állampolgárok legfeljebb 5 százaléka rendel meg külön kéménytisztítást, és azt is jellemzően a fűtési szezon előtt és alatt, tehát lesznek nagy eltéréssel szezonális igények, amelyeket nem lehet megfelelő létszámmal kezelni. Az ingyenesség állami kompenzálására a közszolgáltató vállalkozásoknál előre tervezni nem lehet, az esetleges évenkénti utólagos elszámolásig gazdaságilag ellehetetlenülnek.

Megítélésünk szerint a gazdálkodó szervezetek megrendelési aktivitásához képest, ami csak ezrelékekben mutatható ki, államtitkár úr, a lakossági megrendelések még alacsonyabb aktivitással fognak előfordulni. A törvénymódosítás elfogadása esetén a közszolgáltató és a kéményseprőipari szerv létszámát legalább kétharmadával csökkenteni kell, ami megkérdőjelezi a katasztrófavédelem oktatási központjának és a munkaügyi hivatal által kezdeményezett szakmunkásképzés szükségességét, hiszen a módosítás következményeként létszámleépítés következik be a közszolgáltatónál és a kéményseprőipari szervnél is, aminek következtében szezonális munkaerőhiány is jelentkezhet.

(11.30)

A lakosság kéménysepréssel kapcsolatos adminisztratív terheinek csökkentésére hivatkozik többek között a törvénymódosítás indoklása, ami egyszerűen nem értelmezhető, hiszen a munka elvégzését igazoló aláírásnál több adminisztratív dolga nincs az állampolgároknak az ellenőrzés és a tisztítás alkalmával jelenleg. Azt írják az indoklásban, idézem: „E kötelezettség az ingatlanhasználónak adminisztrációs és időbeli terhet jelent. E lakossági teher megszüntetése érdekében indokolt az egylakásos lakóépületeknél - azaz a családi házak esetében - a rendszeres sormunka helyett a megrendelésre történő munkavégzést bevezetni.” Tehát adminisztrációs és időbeli terhet jelent.

Ezt a kommunikációs logikát követve ne legyen tankötelezettség, mert az mind a szülőknél, mind a gyermekeknek adminisztrációs és időbeli terhet okoz, sőt anyagi teherrel is jár. Ne legyen kötelező a gépjárművek 4, illetve 2 évenkénti műszaki vizsgálata, mert az az autótulajdonosoknak, üzemben tartóknak adminisztrációs és időbeli terhet okoz, sőt anyagi teherrel is jár. Ne legyen kötelező jogosítványt se szerezni az autózathoz, mert az adminisztrációs és időbeli terhet okoz. Ne legyen kötelező a szemétszállítás, mert az mindenkinek adminisztrációs és időbeli terhet okoz. Ne legyen kötelező bejelenteni a munkavállalókat, mert az mindenkinek adminisztrációs és időbeli terhet okoz. De nem is folytatom, mert a végén még komolyan vesznek, önkéntől kitalálják.

De térjünk vissza a szolgáltatás nehézségeihez! Az elenyésző számú lakossági megrendeléseket ettől kezdve nem lehet majd sormunkában elvégezni, hanem csak különböző, más helyeken úgynevezett csillagtúrában, ami megnöveli a fajlagos költségeit a szolgáltatásnak, miközben elvileg csökkentett díjjal, ingyenesen kell elvégezni, kiszállási díj nélkül. Szervezhetetlenné, ütemezhetetlenné teszi a tevékenységet, ha ezt elfogadják.

Az ellenőrzések alkalmával jelzett kisebb szabálytalanságokat, amelyek később komoly problémává változhatnak, jelenleg a tulajdonosnak a következő ellenőrzésig kell kijavíttatnia. Ez a következő ellenőrzés most ugye egy-két év, de a módosítást követően akár tíz év is lehet, mert csak akkor lesz legközelebb ellenőrzés. Egyértelmű tapasztalat, hogy az állampolgár csak akkor rendel meg ilyen szolgáltatást, amikor már üzemzavar áll fenn, ilyen esetekben azonban sokszor már csak a vésés, bontás jelenthet megoldást, a kéményseprőipari technológiák nem, azaz eltűnik a megelőző karbantartás, ami komoly anyagi nehézségeket fog okozni az állampolgároknak az előzőeken túl.

Sajnálatos döntés volt, hogy a katasztrófavédelem mellett működő Gazdasági Ellátó Központba került a lakossági szolgáltatás. Hiszen a GEK-nél a szolgáltatás legfelsőbb irányításával megbízott emberek nem szakemberek; katonatisztek, határőrök, polgári védelmi szakemberek, tűzvédelmi szakemberek, jogászok. Ugyanúgy nem tudnak megítélni a szakmával kapcsolatban fontos dolgokat, mint az állampolgár, aki majd megrendeli vagy inkább nem a szolgáltatást. Ezek az emberek a GEK-nél, az OKF-nél vették a bátorságot, hogy egy általuk teljesen ismeretlen szakterületet majd irányítani fognak anélkül, hogy elsajátították volna a szakmai ismeretet, a tudásanyagot.

Ez utóbbiaknak köszönhető, hogy közel másfél év után is létszámhiánnyal küszködnek, továbbá egy félkatonai, bürokratikus rendszert erőltettek rá a kéményseprőipari szervekre, amelyet hatalmas szóval, utasításokkal kívánnak irányítani. Mindezeknek másik következménye a sok indokolatlan beszerzés, a fontossági sorrendek, súlypontok nem megfelelő felállítása, figyelembevétele. A hozzá nem értő, de irányító emberek mellé pedig a szakmában kis tapasztalattal, vezetési, szervezési ismeretekkel, gyakorlatlással, rutinnal nem rendelkező kéményseprőmestereket alkalmazták a központban. Sajnos többségében ez jellemző a megyei csoportvezetői státuszokat betöltő, egyébként kéményseprő szakemberek többségére is, tisztelet a kivételnek, annak az egy-két embernek, akit a szakmában is elismernek és kollégáknak tekintenek.

Teljesen figyelmen kívül lett hagyva a kéményseprőipar több évszázados hagyományokon alapuló lényege, nevezetesen, hogy az adott területen, címen évekig ugyanaz a szakember végezte a tevékenységet, maximálisan alkalmazkodva az általa szinte barátként ismert ügyfeleihez, aki ráadásul óriási helyismerettel is rendelkezett. A GEK-nél alkalmazottak idegen területeken, címeiken kénytelenek dolgozni helyismeret és az ügyfelek ismerete nélkül. Így a munkavégzés lassúbb, körülményesebb vagy csak az

adminisztrációra szorítkozik, hogy minél több címet lehessen a statisztikába beírni.

A 2015. évi törvény kihirdetésekor a kéményseprőszakma elismert szakemberei közül többen felajánlották szakmai tudásukat, több évtizedes tapasztalatukat, rutinjukat, vezetői, szervezői gyakorlatukat, kapcsolataikat az OKF vezetésének, egy 13-14 oldalas dokumentumban rögzítve a szervezéshez, ellátáshoz és egyáltalán a kéményseprőipari szolgáltatás megszervezéséhez szükséges feladatokat, szempontokat, javaslatokat. Az OKF vezetése erre nem tartott igényt, és a fenti emberekre bízott olyan feladatot, amelyhez nem értettek, nem érthettek. Azóta már személycsere is volt a GEK kéményseprőipari igazgatóhelyettesi posztján.

A Katasztrófavédelmi Oktatási Központ legalább igénybe vette a szakma elismert szakembereinek segítségét, de sajnos vezetői nyomásra nem az országban meglévő kéményseprő-szaktanácsadómány megőrzése volt a fő szempont, hanem a 24-48 órás vonulós tűzoltók szaktanácsadók képzése kéményseprőnek. Sajnos ezeken a képzéseken a gyakorlati oktatás, képzés nagyon alacsony szinten folyt egyes területeken, és jórészt csak adminisztratív eszközökkel volt meg az előírt minimális óraszám. Az OKF jogászai a szakmai szervezetek megkérdezése nélkül intéztek a BM-ben jogszabály-módosításokat, amelyek szakmaiatlan, végrehajthatatlan - saját szervezüknek is egyébként - előírások voltak, és jelenleg is így szerepelnek a jogszabályokban. A jogszabályok átláthatatlanok, többszörös és elágazó, vissza- vagy előremutatókkal vannak tele, használhatatlanok a mindennapi életben.

A GEK lassan másfél éve nem hajtja végre azt a törvényi kötelezettségét, miszerint a kéményseprőipari szolgáltatóknak átadja a gazdálkodó szervezetekről szóló adatbázisokat a kéményállománnyal együtt. Nem tudja, nem akarja, de az is lehet, hogy nincs is központi nyilvántartás. Mert ezt nem tudjuk. Államtitkár úr biztos tudja, remélem, válaszol is ezekre.

Mindezen okok vezettek el odáig, hogy közel másfél év nem volt elegendő a megfelelő szervezet felállításához és a feladatok teljes körű ellátásához, egy megfelelő nyilvántartás felállításához. Feleslegesen elköltött költségvetési pénzek, használhatatlan, drága eszközök, számlák - ez jellemzi az önkormányzatok szakmaiságát. Mindeközben a jelentések arról szólnak, hogy minden rendben van, a feladatokat teljes mértékben el tudják látni; gondolom, államtitkár úr is elmondja majd ezeket, és megmagyarázza azt is, hogy miért lett a duplája a halálesetek száma 2016-ban, mint 2015-ben. Az ott dolgozók és vezetők pontosan tudják, hogy mindez nem igaz, és vagy az állásukat védve felfelé úgy kommunikálnak, hogy a feletteseik elégedettek legyenek, vagy a fejüket a homokba dugják, és inkább nem is akarnak szembe-sülni a valós helyzettel. De nekünk, államtitkár úrnak is és valamennyiünknek, akik szavazni fogunk majd erről a törvényről, szembe kell nézni a valósággal: ha ezt a módosítást elfogadják, és megszűnik a kötelező kéményellenőrzés, az katasztrófához vezethet. Ez a módosítás lakástüzekhez, szén-monoxid-mérgezésekhez és halálesetekhez fog vezetni. Ha

önök ezt a módosítást megszavazzák, akkor ezek a tragédiák az önkormányzatok lelkén fognak száradni.

Vonják vissza ezt a javaslatot, jobb lesz önöknek is, de nem ez a fő szempont, hanem hogy jobb lesz a Magyarországon élő embereknek. És kérem, hogy azért is vonják vissza ezt a javaslatot, mert ismételt betették egy olyan törvénybe ezt a javaslatot, amit a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tud támogatni, ellenben a belügyi tárgyú törvények módosítását lehet, hogy tudnánk támogatni. És mi lesz majd? Ha emiatt nem szavazzuk meg ezt a törvényt, akkor önök majd megint bejárják az egész médiát, és azt fogják mondani, hogy a Jobbik nem szavazta meg Magyarország biztonságát. Ez nem szolgálja Magyarország biztonságát, amit önök a kéményseprőipari munkával kapcsolatban kívánnak ismételt szakmaiatlanul elfogadtatni itt a parlamenttel! Ez halálesetekhez fog vezetni, és mi nem kívánunk cinkosai lenni annak, hogy még több ember haljon meg Magyarországon az önkormányzatok szakmaiatlanságának következtében.

Elnézést kérek mindenkitől, de ez egy nagyon fontos téma, éppen ezért még egy normál hozzászólást nyomni fogok, hiszen lenne még mit elmondanom ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, most ismételt megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót ismételt, elnök úr. Hogy ne az legyen, hogy önök azt mondják, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom itt a parlamentben nagyon-nagyon jó törvényjavaslatokkal csupán csak azért megy szembe, mert a Fidesz az, aki ezt benyújtotta, vagy a Fidesz az, aki el akarja fogadtatni, ne nekem higgyenek, államtitkár úr! Higgyenek, mondjuk - az előző napirendi pontban az alapvető jogok biztosának beszámolója volt -, higgyenek dr. Bándi Gyula, a jövő nemzedékek szószólójának, az alapvető jogok biztos helyettesének!

(11.40)

Fölvonom, hogy mi található az ő honlapjukon ezzel a kérdéssel kapcsolatban, mit írt le Bándi Gyula, a jövő nemzedékek szószólója. Levegőtisztaságvédelmi szempontból is aggályosnak tartja a rendszeres, kötelező kéményellenőrzés választhatóvá tételét a családi házak esetében. „Az állam az egészséges környezethez és a testi-lelki egészséghez való alkotmányos alapjog érvényesülését többek között a környezet védelmét szolgáló közszolgáltatások kötelező igénybevételének előírásával is biztosítja. A szennyvízelvezetés és -kezelés, valamint a kommunális hulladék-kezelés mellett idetartozik a mind kül-, mind beltéri levegőtisztaság védelmében alapvető fontosságú kéményseprőipari szolgáltatás is. E tevékenység fontosságát a kéményseprőipari tevékenységről szóló törvény bevezető rendelkezései is hangsúlyozzák, többek között az emberi élet védel-

me, a levegőtisztaság védelme, az energiahatékonyság érdekében.” Még egyszer hangsúlyozom: ezek Bándi Gyula szavai, ezeket ő mondja, nem a Jobbik.

„A Belügyminisztérium által az Országgyűléshez benyújtott törvénytervezet a lakosság adminisztrációs és időbeli terheinek csökkentésére hivatkozva családi házak esetében az eddig is ingyenesen nyújtott rendszeres kéményellenőrzés kötelező jellegét megszünteti, annak igénybevételét az ingatlan tulajdonosok saját belátására bízva. A törvényjavaslat indoklása is elismeri, hogy ezáltal az ingatlanhasználó egyéni felelősségvállalása növekszik. Erősen kérdéses ugyanakkor, hogy a fokozott egyéni felelősségvállalás elvárása életszerű-e.” Mondja ezt Bándi Gyula.

„A kémények elhanyagolása a lakások levegőjében megjelenő szén-monoxid miatt közvetlen életveszélyt is jelenthet, emellett a közelben lakók számára állandó egészségügyi kockázatot idéz elő. A mindennapi tapasztalat és az ombudsmani hivatal saját vizsgálata is arra utal, hogy a tüzelőberendezések szakszerű és felelősségteljes használata terén igen súlyos hiányosságok figyelhetők meg. Ennek következtében a helytelen lakossági fűtés mára a levegőszennyezés legfontosabb előidéző tényezőjévé vált. Szerepe meghaladja az ipari és közlekedési kibocsátásokat is. A Levegő Munkacsoport által elvégzett mérések szerint a fűtési időszakban egyes falvak levegőminősége rosszabb, mint ami a nagyvárosok legforgalmasabb útjain mérhető. Számos önkormányzati visszajelzés alapján a téli időszakban megjelenő szmog legfontosabb kiváltó oka a szakszerűtlen lakossági fűtés, emellett kárhóztatható az illegális hulladékégetés, holott a rendszeres kéményellenőrzés mindkettő visszaszorításához hozzájárulna. Mindezek miatt a kötelezően és rendszeresen végzett kéményellenőrzés megszüntetése közvetlenül veszélyezteti az emberek élethez és egészséges környezethez való jogának érvényesülését. A jogkövető állampolgár eszményére való hivatkozással az állampolgáraiért felelősséget viselő állam nem léphet vissza életvédelmi kötelezettségeitől. Az államot az élethez és az egészséges környezethez való jog biztosítása érdekében ugyanis az Alaptörvény szerint tevőleges védelmi kötelezettségek terhelik, amelyeknek megfelelő jogszabályi előírások megalkotása mellett intézmények, eljárások működtetésével kell eleget tennie. A fentiek fényében - mondja Bándi Gyula még egyszer - kérjük a jogalkotót, hogy a lakossági adminisztrációs terhek könnyítése érdekében javasolt lépéseivel a lakosság egészségi állapotát, a környezet értékeinek védelmét ne tegye ki veszélynek a folyamatos, kötelező ellenőrzés elhagyása révén. Dr. Bándi Gyula, a jövő nemzedékek szószólója, az alapvető jogok biztosának helyettese.”

És hogy ne csak mi érveljünk mellette, üljenek már le esetleg Semjén Zsolttal is beszélni. Tudja, ott ül Orbán Viktor mellett mindig, ő a miniszterhelyettes. *(Konkrét Károly: Miniszterelnök-helyettes! Csak a rend kedvéért, képviselő úr! Miniszterelnök-helyettes!)* Semjén Zsolt benyújtott egy törvénymódosítást, a 17571-es törvénymódosítást, ahol miről van szó? Arról van szó, hogy a gázszivárgásokból eredő veszélyeknél eddig nem volt sormunka. Be kellett jelenteni ezeket a tömörítettégi vizsgálatokat.

Most ezt Semjén Zsolt meg kívánja szüntetni, mert azt mondja; és idézem, hogy mi van benne a Semjén Zsolt által benyújtott törvénymódosításban: „A műszaki biztonsági felülvizsgálat a felhasználókat a légellátással és égéstermék-elvezetéssel, valamint a gázvezetékek és -kötések tömörtelessé válásával kapcsolatos veszélyektől hivatott megóvni. Az időközben módosult, kéményseprésre vonatkozó jogszabály és a gyakorlat megváltozott. Kétévente a kéményseprő ellenőrzi a légellátást és a füstgáz-elvezetést. A gázvezetékek és kötéseik tömörtelessé válásával kapcsolatos veszélyek viszont azokon a felhasználási helyeken, ahol a tulajdonos nem tesz eleget a megrendelési kötelezettségnek, továbbra is fennállnak. Társasházak esetén ez nemcsak a felhasználóra, hanem a környezetükben élőkre is veszélyes, ezért a gáztömörtség-ellenőrzést szükséges a tulajdonos döntésétől függetlenül kötelezővé tenni.” Tehát mit csinálnak? Kötelezővé teszik.

Bevezetésre kerül egy új szolgáltatás, a műszaki biztonsági felülvizsgálat helyett, amely alapján a földgázelosztó köteles a szivárgás-ellenőrzéskor a gáztömörtséget ellenőrizni a csatlakozó vezetéken és fogyasztói vezetéseken. Ezáltal az ingatlanokon belül üzemelő gázvezetékeken a teljes felhasználói körben megelőzhetővé válnak a gázszivárgásból eredő veszélyek, ezáltal nemcsak az ingatlan tulajdonosok, hanem a környezetükben élők biztonsága is szavatolt lesz, mert azt mondják, azért kell törölni ezt az egészet, mert rájöttek arra, hogy ez nem életszerű, és hiába kötelesek megrendelni, egyáltalán nem tett eleget a lakosság ennek a megrendelésnek. Akkor Semjén Zsolt is azt mondja, hogy az, amit önök most benyújtottak, ugyanúgy nem megfelelő.

A végén engedjenek meg egy személyes dolgot, amire megkértek. Az itt, a hátam mögött ülő kéményseprők, akik lehet, hogy el fogják veszíteni majd a munkájukat, ezek a kéményseprők, akik keményen dolgoznak a kéményeken, ezek a kéményseprők úgy gondolják, hogy veszélyben van az ő munkájuk, és veszélyben van az, amiért küzdöttek éveken keresztül, hogy az embereket biztonságban tudhassák.

Nekik családjuk is van. Ezt a bizonytalanságot, amit önök okoztak az elmúlt években, ezek a családok is megérik. Az egyik kéményseprő hét éves kislánya írt egy levelet Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, ezt én most fölolvassam, és odaadnám majd államtitkár úrnak, megkérném arra, hogy adja át miniszterelnök úrnak, hátha ő is esetleg így értesül majd arról, hogy önök milyen törvényeket kívánnak bevezetni. Fölolvassam ezt a levelet, és tudom, nem hiszem, hogy ez szemléltetésnek számítana, itt egy képet mellékeltem hozzá a kislány. *(Fölmutat egy képet.)* Egy egri Orbán Viktor-látogatás fotóját, amikor is egy kéményseprővel Orbán Viktor kedélyesen elbeszélgetett, és megnyugtatta arról 2015-ben, hogy minden rendben lesz ezzel a szakmával kapcsolatban.

Tehát a levél: „Kedves Miniszterelnök Bácsi! Ugye, emlékszik még, amikor nálunk volt Egerben, találkozott apukám egyik munkatársával, Pista bácsival, aminek mi is nagyon örültünk. Azt hittem, hogy a barátunk, és segít majd abban, amit Pista bácsinak is ígért. Apukám sokat szomorkodik mos-

tanában, és sokat beszélnek anyával valamilyen szabályokról. Azt is hallottam, hogy apu fél - pedig ő mindig bátor -, hogy mi lesz velünk, ha ő nem mehet kéményt seperni, pedig nagyon szereti a munkáját. Szépen kérem, segítsen nekem és apuéknak, hogy legyen munkája, és újra boldognak láthassam, mert nekem ő a legjobb apuka az egész világon. Vanessa Egerből”

Az édesapja ott ül fent (*A Jobbik mögötti páholyban helyet foglalók egyike felemeli a kezét.*), tehát ez nem egy hamisítvány, ezt a kislány küldi a miniszterelnök úrnak, úgyszólván átadnám államtitkár úrnak. Kérem, hogy adja át a miniszterelnök úrnak ezt a levelet. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiban. - Szilágyi György Konrád Károlyhoz lép, és átadja a levelet.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon nehéz hozzákezdni ehhez a benyújtott módosításhoz, hiszen itt majd 200 oldalt kellett volna mindenkinek áttanulmányozni és ezen az általános vitán megvitatni. Elsőként is ki szeretném fejezni frakciónknak azon álláspontját, hogy elfogadhatatlan a kormányzat azon magatartása, hogy teljesen eltérő témájú tartalmakat és jogszabályokat megpróbál egybe csomagolni, és egyben átnyomni a parlamenten. Ez kezelhetetlen, ezek mindegyike külön szakterület; az előttem szóló Szilágyi képviselőtársam hosszan beszélt csak a kéménysepréről, Demeter Márta elment, de mindegyik olyan, amit önálló napirendi pontként, önálló témaként, kellő súllyal kellene kezelni.

Azért esik ez rosszul, mert itt emberek életéről van szó. Nemcsak a kéményseprők életéről, hanem egy halom más szegmensnek és szektornak az életéről is. Nagyon-nagyon arrogáns az a magatartás a kormányzat részéről, amikor gyakorlatilag minden további nélkül egy-egy kis társadalmi csoportot tönkretesz.

Nemcsak a kéményseprőkkel teszi ezt, ezt tette korábban a halászokkal, ahol néhány száz családnál úgy voltak vele, hogy nem szavazóbázis, nem tétel, nem baj, ha tönkretesszük őket.

(11.50)

Ez a magatartás az, ami alapvetően szükségessé teszi azt, hogy önök 2018-ban elbukjanak, mert az önök számára néhány család, néhány szektor, néhány ember egészsége mit sem számít, ha arról van szó, hogy a saját bázisukat egyben kell tartani és a saját üzleti érdekeiket némi felelőtlenséggel meg kell erősíteni.

Én konkrétan a salátában benyújtott, a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításával kapcsolatban kívántam szólni, hiszen a szakterületemhez leginkább ez tartozott, és nyilvánvalóan ez is sok elemet tartalmaz önmagában is, tehát jócs-

kán alkalmas lett volna arra, hogy ez önállóan idekerüljön az Országgyűlés elé.

A vizek rendszerének mint általános vízügyi adatbázisnak a létrehozása, valamint a vízügyi szervezetnél dolgozók közalkalmazotti státuszának, munkajogi rendszerének változása pozitívnak tekinthető a salátában, ezért is gond, hogy ha ilyen sok mindent egybesorolnak, akkor megnehezítik a szavazói magatartást az ellenzék részéről, mert vannak olyan részek, amik akár támogathatóak lennének.

Ugyanakkor tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy habár a közalkalmazotti státuszt rendezik, mikor lesz a kormánytisztviselők státusza rendezve, hiszen ott, szintén az ágazatban jó néhány más tisztviselő van, akinek 2007 óta semmilyen jövedelememelkedése nem történt, és semmiféle pozitív változás nem történt a munkafeltételeik ellátásában.

Nyilvánvalóan az önkormányzatoknak adott rendeletalkotási jog szimpatikus lehet, amennyiben azt nézzük, hogy számos kérdést minél alacsonyabb szinten lehet rendezni, de a kérdés az, hogy az önkormányzatokat az elmúlt időszakban vajon alkalmassá tették-e arra, hogy ilyen kérdésekben döntsenek. A problémám az, hogy nem, gyakorlatilag eltűnt az önkormányzatoktól az ezzel kapcsolatos szakemberháttér, nincs vízügyekkel, vízügyi kérdésekkel, akár környezetvédelemmel, környezetbiztonsággal kapcsolatos szakember, mert tönkretették és ellehetetlenítették az önkormányzatoknál folyó szakmai munkát. Ebből adódóan az ilyen jellegű jog visszadása most felelőtlenség. Ezt csak akkor lehet megtenni, ha ehhez az önkormányzatok a normatív támogatásban, finanszírozásban újra megfelelő szakembersegítséget fognak kapni, és megteremtik a lehetőségét annak, hogy valóban jó döntések születjenek. Mindaddig ez a rendeletalkotási jog a képviselő-testületekre vonatkozóan rendkívül kockázatos, hiszen a legtöbb képviselő-testület nem rendelkezik olyan szakértői háttérrel, hogy ezeket szakmailag meg tudja ítélni, és nyilvánvalóan a jogszabály egyéb olyan más lépései is, amelyek a parlament előtt vagy a parlamenttől vonnak el jogalkotási jogokat, jelenthetnek kockázatot, hiszen mindig visszatérnek vagy rendszeresen visszatérnek a rendeleti kormányzás szintjére, amire így a választások közeledtével, nyilván megértem, hogy szükségük is van.

A legfontosabb engedmény azonban ezzel a salátatörvénnyel kapcsolatban az, hogy a kormány gyakorlatilag jelentősen megemeli a díjmentesen használható öntözővíz mennyiségét, tehát elengedik a vízkészletjárulékot, és az eddigiekhez képest jelentősen megemelt éves vízhasználat alatt lehetőséget teremtenek erre. Itt az történik, hogy gyakorlatilag a konkrét öntözésnél 50 ezer köbméter/év helyett 400 ezer köbméter/évre, míg kistermelésnél 150 ezer köbméter esetében 300 ezer köbméterre fogják ezt emelni.

Azt mondhatom, hogy ez támogatható intézkedés lenne. Azt mondom, hogy ez a magyar agráriumnak és a magyar tájnak egy szükséges lépés lehetne. Lehetne abban az esetben, ha a kormányzat végezne vízgazdálkodási tevékenységet, de nem végez. Jelen pillanatban Magyarországon minden áldott nap több víz hagyja el az ország határait, mint

amennyi beérkezik. A legkisebb lépést sem tette meg a kormány az elmúlt hét évében annak érdekében, hogy olyan vízmegtartó gazdálkodást valósítson meg, ami alkalmas lehet a tájaink vízhiányának a kezelésére. Mindaddig, ameddig ez nem biztosított, ez egy felelőtlen lépés.

Elsőként a teljes vízgazdálkodásunk újrarájzolására és annak a nagyjából 150 éves paradigmának a teljes leváltására lenne szükség, ami nagyjából azt segíti elő, hogy a folyók egyenesre szabásával hogy lehet a lehető leggyorsabban leengedni a vizet az országból. Nagyvíz idején és havária helyzetben ez egy praktikus lehetőség, de ilyen néhány évente történik, míg az aszály kockázata egyre sűrűbben jelenik meg, és a klímaváltozás hatásai egyre jobban víztelenítik a tájat, és egyre több nehézséget jelentenek.

Mindaddig, ameddig a kormányzatnak nincs észszerű, használható terve a vízgazdálkodásunk újragondolására, és nincs meg a koncepciója arra, hogy Magyarország, illetve a Kárpát-medence vízkészlettározásának a lehetőségei hogyan épüljenek ki, addig nem szabad ilyen engedményeket tenni, mert addig ez egy felelőtlen gazdálkodás az egyik legfontosabb természeti erőforrásunkkal. Magyarország jelenleg egy rendkívül gazdag ország természeti erőforrásokban és ennek az édesvízkészletünk egy nagy részét kiadja. Alvízi ország vagyunk, ami lehetőséget teremt nekünk arra, hogy a Kárpátokból leérkező csapadék mennyiségét a folyókba érve itt hasznosítsuk, de nincs rá törekvés.

Múlt hét folyamán volt az Országgyűlés Fenn tartható fejlődés bizottságának kihelyezett ülése Szolnokon, ahol többek között a Közép-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság igazgatója is előadó volt. Megmutatta azt a közel 6000 milliárdnyi fejlesztést, ami arról szól, hogy milyen EU-s támogatásokat használt fel a vízügy, és nincs bennük, alig van bennük olyan, ami észszerű és használható lenne. Rendszeres... - földmunkákat akarnak, ki akarják nyúlni a pénzeket Mészáros Lőrincnek és a bandájának. Meg tudok mutatni helyeket a Közép-Tisza mentén, ahol lebon tották a gátat, és arrébb építették 40 méterrel, 50 méterrel, arra hivatkozva, hogy ezzel teret adnak a folyónak, érdemi hatás nélkül, miközben meg lenne a lehetőség arra, hogy a holt medrek állapotát javítsuk, tároljuk a teljes vízmennyiséget az Alföldön, és erre semmilyen irány nem történik. Mindaddig egyet tehetne a kormányzat: az Alaptörvény vonatkozó szakaszait megtartja, és a természeti erőforrásokkal való fenntartható használatot elősegíti.

Két intézkedés is van, ami ezzel ellentétes ebben a tervezetben. A 17458. számú belügyi saláta tartal milag, szakmailag jelentős részben épül a korábban T/15373. számon benyújtott jogszabályi háttérre, aminek az alkotmányossági aggályaira többen hívták fel a figyelmet. A vízgazdálkodási törvényben az szerepel, hogy felszín alatti vizet csak olyan mértékben szabad igénybe venni, hogy a vízkivétel és a vízutánpótlás egyensúlya minőségi károsodás nélkül megmaradjon.

A vízkészletjárulék-mentes kontingensek megemlése azonban a vízkészletek eltékozáásával, a felelőtlen vízgazdálkodással egyenértékű kormányzati lépés lehet, hiszen nem tudják megmondani, hogy

ez konkrétan kinek az érdekeit szolgálja. Én meg tudom mondani, illetve, ha megengedi, akkor nagyon röviden szívesen elmondom az ezzel kapcsolatos hátteret, hiszen nem a kisgazdálkodók fognak ezzel a lehetőséggel élni, hanem azok a nagyok, akinek önként folyamatosan az érdekeit képviselik: Csányi Sándorok, Mészáros Lőrincnek.

Magyarország 30 legnagyobb agrárcége jelen pillanatban 2134 négyzetkilométert használ, ez több mint 200 ezer hektár felkerekítve, ami megközelítőleg gyakorlatilag Luxemburg teljes területe. Ők azok, akik hatással vannak az ilyenre, hogy mi után ne kelljen fizetni; nem én, meg nem az összes többi 20, 30, 50 hektáron gazdálkodó. Nem! Ez csak a nagyoknak kedvez; ez a 30 legnagyobb cég.

180 ezer mezőgazdasági termelő van, és abból az 500 legnagyobb uralja Magyarország területeinek a túlnyomó többségét, és jut hozzá az agrártámogatások több mint 78 százalékához. Nem tudják kifizetni Csányi Sándorék ezt a vizet? Miért nem tesznek bele valami korlátot? Gondoljanak bele, hogy a vízkészlethasználat emelése, a 400 ezer köbméter/év mekkora üzemmérethez kell hogy biztosított legyen?! Nem a kicsikhez...

Őnök megint nem tesznek semmi mást, mint a magyar milliárdosok érdekeit képviselve benyújtának egy átláthatatlan salátát, hogy hogyan tudják az önök gazdasági hátterét teremtő gazdasági elitet támogatni. Ez megint nem más, mint a milliárdosok támogatása milliárdokkal, miközben ezekre a forrásokra, ezekre a vízügyi feladatokra mindenkinek szüksége lenne, az egész Alföldnek szüksége lenne, az egész Duna-Tisza közének szüksége lenne. És mindenütt arra lenne szükség, hogy ilyen jellegű kapacitásokat építsenek ki abból a pénzből, amit beszédnek Csányi Sándortól meg a hozzá hasonlókól, akinek egyébként - teljesen ostoba módon - az FM milliárdokat ad oda támogatásként évről évre, mintha a milliárdosok erre szorulnának rá.

És nyilvánvalóan ez nemcsak nagyban, hanem kicsiben is működik, hiszen pont az egyik hátteret adó jogszabályra írta, és érdekes helyzet, hogy pont a mai nap volt az alapvető jogok biztosának a beszámolója és ezek között Szilágyi György képviselőtársam Bándi Gyula professzor urat többször idézte. Én megteszem egy másik témában, hiszen írt egy állásfoglalást „A jövő nemzedékek szószólójának elvi állásfoglalása a felszín alatti vizek védelmében” ügyében is, ami egy vaskos állásfoglalásban, 22 oldalon elemzi ki ennek a teljes anyagnak, illetve ennek az elődjét alkotó néhány pontnak az alkotmány sértését. Azt mondja az ombudsmanhelyettes úr: aggodalomra ad okot, hogy egyre erősödik azok hangja, akik saját költségeik elkerülése érdekében a kutak létesítésének szabadsága mellett emelnek szót, miközben a hazai vízügyi szakmai szervezetek, a Felszín Alatti Vizekért Alapítvány, a Hidrogeológusok Nemzetközi Szövetsége Magyar Nemzeti Tagozata, a Magyar Hidrológiai Társaság, a Magyar Vízkútúrók Egyesülete az utóbbi napokban hozzám eljuttatott egybehangzó szakmai véleménye arra figyelmeztet, hogy egy ilyen módosítás egyet jelenthet a hazai ivóvízkészletek veszélyeztetettségének növelésével. Őnök most ezt nyomják át a parlamenten.

Itt az előbb több kormánypárti képviselőtársam méltatta Bándi Gyula és az alapvető jogok biztosának ténykedését. Ha valóban így van, hogy önök méltatják és figyelembe veszik egy egyetemi tanárnak, egy környezetjog-professzornak a véleményét, akkor tessék az ezzel kapcsolatos összes szakaszt, csak úgy, mint a kéményseprőket vagy kéményseprést érintő szolgáltatásokat visszavonni, elvinni innen, szét-szedni ezt a salátát megfelelő szakterületenként, és visszajönni ide úgy, hogy tudjunk erről érdemi szakmai vitát folytatni.

(12.00)

Alapvetően az ombudsman úr, tehát Bándi professzor úr említi, hogy az Alaptörvény P) cikkében védeni rendelt nemzeti örökségünk kifejezetten külön nevesített része annak védelme, fenntartása a jövő nemzedékek érdekében a felszíni és felszín alatti vizek védelme és az azokkal történő fenntartható gazdálkodás.

Nyilván felmerül a kérdés, nemcsak az ombudsmanhelyettes úrban, hanem bennem is, hogy ha valamit nem akarnak kontrollálni, és kiengednek a kezükből, azt hogy lehet fenntarthatóan kezelni. Hogyan valósul meg? Itt Bándi Gyula az alkotmányossági aggályokra tekintettel a korábban benyújtott T/15363-as visszavonására tett javaslatot, és miután ennek tartalmi elemei ismét megjelentek a T/17458-as belügi salátában, ezért én sem tehetek mást, mint arra hivatkozva, hogy nem az ellenzék ármánykodása, hanem szakemberek, szakmai szervezetek, szakmai érdekképviseletek és a témával foglalkozó környezetjogi szakértők véleménye, kérem, vonják vissza az ezzel kapcsolatos jogszabályi kezdeményezéseiket. Azt kérem, hogy ezt a salátát vonják vissza, szedjék szét, és vitassuk meg. Nézzük meg, hogy mi az, ami pozitív, és egyetérthet abban az Országgyűlés, hogy alkalmas lehet arra, hogy segítse Magyarország természeti erőforrásainak fenntartható használatát, és mi az, ami teljesen alkalmatlanná teszi erre.

Mindezen túl arra kérem, hogy akár a Kvassay-tervet elővéve, akár más, vízügyi gazdálkodást érintő kérdéseket elővéve kezdődjön egy mielőbbi szakmai gondolkodás, és a csak és kizárólag haváriahelyzetekre reagálva, amikor miniszterelnök urunk gumicsizmát tud húzni és férfias lépteket tud tenni gátakon, és azt több kamera tudja venni, azon túl, amikor ilyen helyzet van, hogyan lehet biztosítani Magyarország árvízi biztonságát hosszú távon, hogyan lehet a folyó menti települések védett részén lévő területeket védeni, és hogyan lehet ezen túl a vízkészlettel úgy gazdálkodni, hogy legyen létjogosultsága az ilyen jellegű kezdeményezéseknek, aminek a hasznát most csak néhány milliárdos élvezheti Magyarországon, és az a 10-20-30-40 nagygazdálkodás, aki egyáltalán ilyen léptékben vízkészletre lenne kötelezve jelen pillanatban.

Ez a jogszabály nem szolgálja Magyarország érdekeit, nem szolgálja a Kárpát-medence fenntartható tájhasználatának érdekeit, nem szolgálja a magyar társadalom érdekeit, ennek megfelelően a Lehet Más

a Politika frakciója a néhány pozitív elem ellenére, amit tartalmaz a saláta, ebben a formában bizonyosan nem fogja tudni támogatni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e még felszólalni az adott napirend keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni a Fidesz és a KDNP frakciója képviselőiben felszólaló képviselőtársaimnak, hogy támogatják a javaslatot, így Simon Miklós a Fidesz részéről, illetőleg Firtl Mátvás képviselőtársam a KDNP részéről támogatásáról biztosította a javaslatot. Köszönöm szépen, és arra kérem, hogy a szavazásnál is támogassák majd a javaslatokat.

Elhangzott több ellenzéki képviselőtársaim részéről is kritikaként, hogy miért együtt tárgyaljuk ezeket a javaslatokat. Sajnálom, hogy Harangozó képviselő úr nem volt itt az expozém elején, mert akkor is elmondtam, hogy egyrészt a házszabály adta rendelkezés lehetővé teszi ezt az együttes tárgyalást, annál is inkább, mert az új közigazgatási rendtartással való összhangot megteremtő rendelkezéseket tartalmaz mind a két javaslat. Ezt szeretném kiemelni és ismételtlen megerősíteni itt, a tisztelt Ház előtt a válaszómban is.

Ami Harangozó képviselő úr hozzászólásában, illetve szinte valamennyi ellenzéki képviselő hozzászólásában megjelent, az a kéményseprőipari tevékenységgel kapcsolatos kritika megfogalmazása volt. Erre szeretnék reagálni elsősorban. Itt azt támadták, kritizálták vagy azzal nem értettek egyet, hogy az egy lakásos ingatlanoknál, magyarán, családi házaknál a tulajdonos megrendelése alapján lehet a jövőben ezeket a tevékenységeket elvégezni. Szeretném aláhúzni, hogy nem szűnik meg az ellenőrzés, mert ez demagógia, amiket önök állítottak. Nem szűnik meg az ellenőrzés a családi házaknál, az egy lakásos ingatlanoknál, hanem a tulajdonos megrendelése alapján, a tulajdonosnak a szolgáltatóval való egyeztetése alapján fogják ezeket az ellenőrzéseket elvégezni a jövőben.

Ha már itt elhangzottak nemzetközi kitekintések is, Ausztriában, Németországban évi egy kéményellenőrzés van jelenleg, de az is megrendelésre történik. Tehát szeretném elmondani, hogy a környező országok közül Ausztriában, Németországban hogy nőtt... - Szilágyi képviselő úr a tűzoltói riasztások megnövekedésére hivatkozott. Mi azt mondjuk, hogy ez azt mutatja, hogy megnőtt a lakosság felkészültsége, az emberek jobban odafigyelnek a saját biztonságukra, és a katasztrófavédelem is minden megnyilvánulásában azt kommunikálja, hogy már CO-gyanú esetén is hívjanak segítséget.

Azt is el kell mondani, hogy a vizsgálatok azt bizonyítják, hogy a szén-monoxiddal kapcsolatos halálesetek döntően nem a kémények állapotából, hanem a tüzelőberendezések rendkívül rossz állapotából erednek, amelyek visszavezethetők arra, hogy korábban a közszolgáltatók az ellenőrzéseket nem teljeskörűen látták el. *(A Jobbik-frakció mögötti páholyban a Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének képviselői felállnak és hátat fordítanak. - Szilágyi György Kontrát Károly felé: Ez a véleményük!)* Tapasztalatunk tehát az, hogy a legfőbb problémát nem az égéstermék-elvezető állapota, meghibásodása okozza *(Szilágyi György: A szakmának ez a véleménye, államtitkár úr! Nézzen oda!)*, hanem a fűtő- és tüzelőberendezés karbantartásának esetleges hiánya, a meghibásodás, illetve a nem megfelelő levegő-utánpótlás biztosítása. A Jobbik vezényli a produkciót, sok sikert kívánok! *(Közbeszólás a Jobbik-frakció mögötti páholyban helyet foglaló Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének képviselői részéről: A szakma! A szakma!)*

Gazdálkodó szervezetekre vonatkozó nyilvántartás nincs, mert a kéményseprőipari szolgáltatók végzik a gazdálkodó szervezeteknél a kéményellenőrzést, és a cégnyilvántartásból hozzáférhetőek ezek az adatok. Néhány konkrét információt szeretnék pontosítani, a kéménytűzzel összefüggésben bekövetkezett haláleseteket. Előrebocsátom, hogy minden haláleset elfogadhatatlan, minden bekövetkezett haláleset eggyel több az elfogadhatónál, tehát ez a mi alapállásunk.

Nézzük az adatokat! Tehát kéménytűzzel összefüggésben bekövetkezett haláleset 2015-ben nem volt, 2016-ban 1 fő, 2017-ben szintén nem volt ilyen haláleset. A CO-szivárgással kapcsolatban a halálesetek száma csökkent, az adatokat mondanám. 2012-ben az esetszám 191 volt, 235 sérült, a halálesetek száma 11, illetőleg 14; 2013-ban 324 esetszámból 375 sérült, 11 eset, illetőleg 13 a halálos esetek száma; 2014-ben 428 esetszámból 355 sérült, 9, illetőleg 12 halott; 2015-ben 407 esetszám, 367 sérült, 8, illetőleg 9 a halottak száma; 2016-ban 538, 393, 13, illetőleg 17; 2017-ben 396 esetszámból 182 sérült, 6, illetőleg 8 a halottak száma. Ezeket tényként szerettem volna elmondani, illetőleg az az alapállásunk, hogy egy haláleset is elfogadhatatlan, és a katasztrófavédelem szakemberei arra törekednek, azért dolgoznak, hogy egy haláleset se következzen be. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy ezeket a bekövetkezett haláleseteket politikai haszonszerzés céljából ne használják ki, tisztelt képviselő úr. *(Heringes Anita közbeszól.)*

Ami a kéménysepréssel kapcsolatos további hozzászólásokat illeti; Harangozó Tamás, azután Mirkóczki Ádám, illetőleg Demeter Márta is Szilágyi György mellett kifogásolta ezt. Szeretnék hangsúlyozni, hogy továbbra is lehetőség van ezekre az ellenőrzésekre, és arra biztatunk mindenkit, hogy ezeket vegyék igénybe, ez az emberek érdekét szolgálja, ezért nem kell fizetni a rezsicsökkentés érdekében, és időpontokat tudnak a szolgáltatókkal egyeztetni. A korábbi tapasztalatokra alapozva születtek meg ezek a javaslatok, amelyek azt szolgálják, hogy az

emberek a lehető leggyorsabban, a legegyszerűbben jussanak ehhez az ellenőrzéshez. Tehát a cél nem az, hogy ne legyen ellenőrzés, hanem az, hogy a lehető leggyorsabban jussanak ellenőrzéshez, a legnagyobb biztonságot tudjuk megteremteni.

(12.10)

Hiszen ennek a kormánynak az a célja, hogy a magyar emberek biztonságát garantálja, így van ez a közbiztonsággal és a biztonság valamennyi elemével kapcsolatban is, így lesz ezzel kapcsolatban is. *(Szilágyi György: A halálesetek számát nézd!)* Szeretném elmondani, hogy az anyagot megküldtük, a törvényjavaslatot az érdekvédelmi szervezeteknek, a Kéményseprők Országos Szövetségének is megküldtük *(Közbeszólások a Jobbik-frakció mögötti páholyban helyet foglaló Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének képviselői részéről.)*, és a véleményüket kikértük ezzel kapcsolatban.

Szeretném azt is aláhúzni, hogy ma csak megfelelő képzettséggel, felszereléssel rendelkező kéményseprőmestereket és szakmunkásokat alkalmaz a katasztrófavédelem, jól látják el a tevékenységet; azt megkockáztatjuk, hogy jobban, mint a korábbi szolgáltatók. Olyan helyeken is végeztek kéményellenőrzést, ahol több éve, évtizede kéményseprő nem járt. Folyamatosan történik a szolgáltatók által átadott pontatlan vagy hiányos kéménynyilvántartások pontosítása. A szakmai szervezetek, még egyszer mondom, megkapták egyeztetésre az anyagot, a Magyarországi Kéményseprőmesterek Szövetsége és a Kéményseprők Országos Szervezete is. *(A Jobbik-frakció mögötti páholyban helyet foglaló Magyar Kéményseprők Országos Szakszervezetének képviselője: Államtitkár úr, itt ülök, ne hülyéskedjen már!)*

Azt is szeretném aláhúzni és hangsúlyozni itt, a tisztelt Ház előtt, hogy azokat a kéményállapotokat, amelyeket most ellenőriznek a katasztrófavédelem emberei, a korábbi évtizedek munkájának eredményeképpen örökölték meg, és ebben a helyzetben kell azt a felelősségteljes munkát elvégezni, ami előttük van. Azt szeretném, ha valamennyi magyar ember érdekében, valamennyi magyar ember biztonsága érdekében a jövőben a családi házaknál és az egy lakásos ingatlanoknál is mindenki élne ezzel a lehetőséggel, és mindenki megrendelné ezt a szolgáltatást. Mi is úgy látjuk egyébként, hogy ez az emberek biztonságát szolgálja, hiszen a magas színvonalon elvégzett ellenőrzés bizonyára az emberek biztonságát szolgálja.

Még azt szeretném kiemelni, mód van arra, ha a képviselők vagy a frakciók nem értenek egyet a törvényjavaslattal, módosító javaslatokat nyújtsanak be. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel. Azt tudom ígérni, hogy a Belügyminisztérium úgy, ahogy eddig is, minden javaslatot meg fog vizsgálni, és annak a támogathatóságáról dönteni fog a jövőt illetően is. *(Szilágyi György: Benyújtottam!)* Köszönöm szépen.

Mirkóczki Ádám képviselő úr migrációval kapcsolatos hozzászólására szeretnék reagálni. Azt mondta, hogy most nincs ostrom a déli határszaka-

szon. Valóban nincs ostrom, de a veszély nem múlt el. Azt lehet elmondani, hogy nincs olyan nap, hogy meg ne kísérelnének illegális módon, törvénytörő módon a déli határon Magyarország területére bejutni. A legújabb útvonal egyébként, a migrációs útvonal... - tehát az embercsempészek ezerrel dolgoznak, és a legújabb útvonal Románián keresztül van, a Fekete-tengeren, Románián keresztül próbálnak az embercsempészek Magyarországra juttatni illegális migránsokat. Szeretnék megnyugtatni mindenkit, hogy a magyar határvédelem működik, a határzár működik, a jogi határzár és a fizikai határzár működik. Ezt fenntartjuk, hiszen ez elengedhetetlen a magyar emberek biztonsága érdekében.

Köszönöm Bartos Mónika képviselőtársam hozzászólását is, aki szintén támogatásáról biztosította a javaslatot.

Szilágyi György képviselő úrnak ismételtlen megerősítem, hogy az előkészítésbe bevontuk az érintett érdeképviseleteket.

Sallai R. Benedek képviselő úr szenvedélyes hozzászólásával kapcsolatban szeretném elmondani, hogy felelős vízgazdálkodás folyik ma Magyarországon. Ezt tapasztalhatja. Ha egyébként a módosító javaslattal kapcsolatban, illetőleg a törvényjavaslattal kapcsolatban van kritikája, van javaslata, tegyen módosító indítványt.

Még Harangozó Tamás képviselő úrnak - aki a vízgazdálkodásban dolgozók kétszer 15 százalékos illetményemelését kevesellte - szeretném elmondani, hogy én azt sajnálom, képviselő úr, hogy amikor önök kormányon vannak, akkor elfeledkeznek erről a nagy igazságról, hogy emelni kellene a közszolgáltatásban levők illetményét. Mindent meghagytak nekünk, mert 2002 és 2010 között nem volt érdemi emelés. Nekünk meghagyták a pedagógusok, az egészségügyi ágazatban dolgozók emelését, a rendvédelem, a katonák, a szociális ágazatban dolgozók emelését. Most a vízügyi ágazatról beszélünk, és van még feladatunk bőven e tekintetben, hiszen mi is úgy látjuk, de nyilvánvaló, hogy a nemzetgazdaság teljesítőképességéhez kell igazítani az emelési lehetőségeket. Egyébként én ezúton is szeretnék köszönetet mondani a vízgazdálkodásban dolgozók munkájáért. Magas színvonalúan, rendkívül jól képzett szakembergárda látja el ezt a nagyon fontos tevékenységet. Mi nemcsak akkor értékeljük az ő tevékenységüket, amikor baj van, amikor árvíz van, hanem úgymond a békeidőben is. Erről szól ez a javaslat. Úgyhogy arra kérem önöket, hogy támogassák emiatt is.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni, ez pedig a Hszt. módosítása, a rendvédelmi hivatásosoknak a 2018. január 1-jétől hatályba lépő újabb 5 százalékos illetményemelése. Ez azt jelenti, hogy ha a parlament elfogadja ezt a törvényjavaslatot, akkor további 5 százalékkal emelkedik átlagosan az illetmény. Ez azt eredményezi, hogy már a beigért 50 százalékos átlagos illetményemelés vonatkozásában a 45 százaléknál tartunk, tehát az ígéreteinket teljesítjük. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a javaslatot támogassák. Egy pillanat türelmet kérek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, nagyon fontos két törvényjavaslat tárgyalásának az általános vitáján vagyunk túl. Én arra kérek minden-

kit, hogy éljen a módosító javaslatok beadásának lehetőségével, és a jövőt illetően pedig támogassa a javaslatokat, hiszen azok olyan célt szolgálnak, amely egyrészt Magyarország biztonságát, másrészt pedig a magyar emberek biztonságáért szolgálatot teljesítő hivatásosok, vízügyi ágazatban dolgozók nagyobb megbecsülését eredményezi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/17569. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárának, a napirend előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány benyújtotta a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény módosításáról szóló javaslatát az Országgyűlés elé. A környezetvédelmi termékdíj olyan gazdasági szabályozóeszköz, amelynek célja az erőforrásaink takarékos felhasználására történő ösztönzés, a hulladékképződés megelőzése, valamint a hulladékhasznosítási teljesítmény fokozása.

A 2015. évi és a 2016. évi környezetvédelmi termékdíj-szabályozás módosításának középpontjában a környezet védelmét célzó törekvések mellett a vállalkozói terheket csökkentő intézkedések álltak. A módosítások eredményeként több ezer gazdálkodó számára vált egyszerűbbé a kötelezettségek teljesítése. Ezt az irányt folytattuk 2017-ben is, amikor a módosítást elfogadtuk vagy elkezdtük.

Tisztelt Ház! A tervezet a környezetvédelmi célok érvényesítését szolgáló, a kötelezettek adminisztrációs és gazdasági terhének csökkentését, a hazai jogszabályokkal való összhang megteremtését, valamint a jogértelmezést segítő adminisztrációs-csökkentésre irányuló rendelkezéseket foglal magában. A törvényjavaslat értelmében 2018-tól magasabb termékdíjat kell fizetni a környezetvédelmi szempontból nemkívánatos, a környezetre káros reklámhordozó papírok és műanyag zacskók után. Az intézkedés célja a fogyasztói szokások megváltoztatása és a környezetvédelem szempontjából kedvezőbb alternatív megoldások irányába terelése.

Fogyasztói társadalomban élünk, szoktuk mondani, ahol egyre erőszakosabb a marketingtevékenység, amely folyamatnak a mellékhatása a postaládák reklámújságokkal és szórólapokkal történő elárasztása. 2015-től a reklámhordozó papírok termékdíját 33 százalékkal emeltük azzal a céllal, hogy a reklámhordozó papírok felhasználásában csökkenést érjünk el.

Ugyanakkor a magasabb termékdíjtétel ellenére a postaládák továbbra is tele vannak kéretlen papír-

alapú reklámújságokkal, szórólappal. Ezek a papírok, amelyeket jelentős energia és víz felhasználásával, fák kivágása révén állítanak elő, jellemzően azonnal a szemétesben végzik, adott esetben el sem olvassák, tehát az eredeti céljukat el sem érik.

(12.20)

Folyamatosan fejlődő világunkban az információ átadására alkalmas elektronikus alternatívák száma egyre növekszik, ami lehetőséget biztosít arra, hogy a papíralapú reklámozás okozta környezetterhelést fokozatosan csökkentjük, törekedve annak végső megszüntetésére. A javaslat ennek érdekében a reklámhordozó papírok termékárát tovább emeli, bízva abban, hogy a 114 forint/kilogramm mértékű teher képes lesz megállítani a felhasználás növekedését, és csökkenteni a papírhulladék képződését.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat növeli továbbá a műanyag zacskók termékárát is. A műanyag zacskók jelentős része a használat után azonnal hulladékká válik, egyszer sem használják fel újra. Kedvezőbb esetekben az elkülönített műanyag hulladékgyűjtőben végzi, és visszakerül az anyagkörforgásba, ugyanakkor sajnos jelentős része kerül hulladéklerakóba, vagy még rosszabb esetben közvetlenül a környezetbe. Az élet megannyi területén jelen lévő műanyagok az életünket segítik, komfortosabbá teszik, de amint hulladékká válnak, nem várt mértékű kockázatot rejtegetnek, amely veszély nemcsak ránk nézve fenyegető, hanem az utánunk következő generációkra is. A műanyag zacskók lebomlási ideje a szakértők szerint ugyanis több száz év.

Még aggasztóbb azonban az a tény, hogy drasztikus intézkedések nélkül 2050-re több műanyag hulladék lesz az óceánban, mint hal. A természetbe kikerült műanyagot egyes állatfajok tápláléknak nézve fogyasztják el, ami nemcsak az állatfajok pusztulása miatt jelent óriási kárt, hanem különösen azért, mert a műanyag hulladék bekerül a táplálékláncba, végső soron pedig az élelmiszereinkbe és az ivóvizünkbe is. A műanyagszennyezés hatásaival kapcsolatban számos kérdés azonban még ma is megválaszolatlan.

Magyarország az Európai Unió szabályozását évekkel megelőzve 2011-ben hozott intézkedéseket a műanyag zacskók számának csökkentése érdekében. 2012-ben 1800 forint/kilogramm, 2015-től pedig 1900 forint/kilogramm a műanyag bevásárló-reklámtáskák termékárát. Az elért eredmények szembe-tűnőek. Nagyon kevés üzletben kapunk azóta ingyenes műanyag szatyrot, megközelítőleg 50 százalékkal csökkent a műanyag zacskók forgalmazása. S ezzel arányosan nőtt azon tudatos vásárlók száma is, akik többször használatos és adott esetben nem műanyagból készült bevásárlótáskát használnak. A vásárlókkal közösen tettünk tehát egy nagy lépést azért, hogy kevesebb műanyag hulladék képződjön.

A jelen javaslat az intézkedés következő állomását tartalmazza. A termékár szabályozásában a műanyag bevásárló-reklámtáskák elkülönülnek a hasonló vastagságú eladótéri műanyag zacskóktól, azaz azoktól a gyűjtőcsomagoktól, amelyeket az üzletben történő megtöltésre szánnak, illetve ömlesztett

élelmiszerek elsődleges csomagolására használnak. A jelen javaslat értelmében 2018. január 1-jétől az eladótéri műanyag zacskók után a jelenlegi 57 forint/kilogramm helyett a legmagasabb, 1900 forint/kilogramm díjtételt kell megfizetni. Szeretném hangsúlyozni, hogy a módosítás nem érinti azokat a nagyon vékony műanyag zacskókat, amelyeket jellemzően a zöldség, a gyümölcs és a pékáru csomagolására használnak fel. Ezeknek a nagyon vékony zacskóknak a kiváltása érdekében közösségi szinten folyamatos szakértői munka folyik az alternatív megoldások megtalálása céljából.

Tisztelt Országgyűlés! A tervezet mindemellett továbbá a környezetnek különösen nagy veszélyt jelentő, oxidatív úton aprózódó műanyag zacskók forgalmazásának visszaszorítását is célozza. Az ilyen zacskó esetében adalékanyagot adnak a hagyományos műanyaghoz. Ezen adalékanyagok jelenléte miatt a műanyag idővel kis részecskékre hullik szét, amelyek megmaradnak a környezetben, biológiailag nem bomlanak le, és az aprózódás az összegyűjtést is lehetetlenné teszi. Az aprózódás következtében megnő a műanyag táplálékláncba történő bekerülésének a kockázata is. Mindezek okán számúzni kívánjuk ezt a terméket, ezért függetlenül attól, hogy milyen méretűek, e javaslat az oxidatív úton aprózódó műanyag zacskókat kilogrammonként szintén a legmagasabb, 1900 forintos termékárúval terheli.

Tisztelt Ház! Az elmúlt száz évben a közlekedés mindennapjaink részévé vált, és a mobilitás iránti növekvő igényekre válaszul a közlekedési eszközök óriási mértékű változáson mentek keresztül, illetve a gépjárművek száma is ugrásszerűen megnőtt. A folyamat sajnálatos velejárója a légszennyező anyagok kibocsátásának növekedése, amely nemcsak a környezetre, hanem az emberi egészségre is hatással van. A kormány az e-mobilitás támogatásával határozott lépéseket tesz abba az irányba, hogy a gépjárművek fejlesztésénél a funkcionális és kényelmi elemeken túl kiemelt szerepet kapjanak a környezetvédelmi szempontok is. Az ország elektromos autózással kapcsolatban kitűzött céljait támogatva a tisztán elektromos autók után 50 százalékkal, a hibrid autók után pedig 30 százalékkal kevesebb termékárúval kell megfizetni 2018-tól.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosító javaslat a környezet szennyezését megelőző intézkedéseken túl a vállalkozók terheinek a csökkentését is elősegíti. A fém italosdobozokat érintő intézkedés enyhíti az adminisztrációs terhet, továbbá az érintett gazdálkodók által fizetendő díjtétel kevesebb, mint az ötödére csökken. A 2016. évi adatok alapján több mint száz vállalkozást érint kedvezően e módosító rendelkezés. A termékárköteles termékek jelenleg a 2010. január 1-jén hatályos vámtarifaszámok alapján azonosíthatók. A gazdálkodók által alkalmazott könyvelőprogramok a vámtarifaszámok tekintetében egy időben jellemzően egy időállapot kezelésére alkalmasak. Ennek okán a jogszabályi megfelelés többszintű nyilvántartás vezetésével biztosítható. A nyilvántartási kötelezettség adónemenkénti egységesítése céljából a termékár-szabályozás áttér a tárgyév január 1-jén hatályos áruszabályozási szabályok alkalmazására, amely intézkedés további egyszerűsíti

tést jelent a kötelezetteknek a nyilvántartás-vezetés során.

Több mint 2 ezer gazdálkodó pénzügyi terhéért mérsékli az a rendelkezés, amely csökkenti az egyes elektromos elektronikai berendezések termékdíját. Jelenleg a szórakoztató elektronikai cikkek és az adagoló automaták esetében 114 forint/kilogramm, a rádiótelefon-készülékek esetében 304 forint/kilogramm az alkalmazandó díjtétel, az összes többi termékdíjköteles elektromos és elektronikai berendezés esetében 57 forint/kilogramm. 2018-tól egységesen valamennyi elektromos, elektronikai berendezés esetén a termékörben legalacsonyabb díjtételt kell alkalmazni.

Tisztelt Ház! A termékdíjtörvény éves felülvizsgálata során minden esetben figyelemmel vagyunk a felmerült jogértelmezési kérdésekre is. A módosító javaslat a kötelezettek és a kötelezettségek pontos lehatárolásának elősegítése és az ellenőrzési feltételek biztosítása érdekében tisztázza a reklámhordozó papír, az irodai papír és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák termékkörök meghatározását, illetve a kapcsolódó rendelkezéseket. A módosítás által továbbá egyértelművé válik, hogy jogutódlás esetén szükséges a termékdíj-kötelezettség átvállalására irányuló új szerződések megkötése és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé történő bejelentése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat az ország környezetvédelmi érdekeit szolgálja, a gazdasági és adminisztrációs terhek csökkentésével támogatja a vállalkozások mindennapjait, továbbá egyszerűsíti a jogértelmezést és a jogalkalmazást is.

Kérem, hogy az elmondott indokok alapján az Országgyűlés vitassa meg és lehetőség szerint fogadja el a javaslatunkat. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Amikor a környezet védelméről és a fenntarthatóság kérdéséről van szó, két fogalom biztosan szóba kerül. Az egyik a holisztikus szemlélet, a másik pedig a paradigmaváltás. Az egyik azt jelenti, hogy a dolgokat, eseményeket nem mindentől elszigetelve, önmagukban tekintve kell szemlélni, hanem összefüggéseiben, folyamatában is. Ezen kívül jelenti azt is, hogy ennek megfelelően a megoldás, a problémára adott válasz sem lehet egyirányú. Annak átfogónak kell lennie, és igényli az érintett szereplők együttes szereplését, a társadalom bevonását.

A paradigmaváltás pedig azt jelenti, hogy valójában minden fejben dől el. Cselekedeteinket, magatartási mintáinkat szokásaink és értékrendünk befo-

lyásolják, ezért fontos, hogy az ember és a természet egységes, mindkettőt megtartó együttélése megfelelő hangsúllyal szerepeljen döntéseinkben. Ennek kialakulása, az értékrend átalakulása lassú folyamat, ahhoz időre és életfogytig való tanulásra van szükség.

Azért üdvözlöm az előttünk fekvő törvényjavaslatot, mert szerintem mind a két célt szem előtt tartja. Egyrészt holisztikus, több eszközt felvonultató, sok szereplőt érintő megoldásokat javasol, másrészt igyekszik a fogyasztói szokásokat is alakítani azzal, hogy magasabb termékdíjat kell fizetni az eladótéri műanyag zacskók és az oxidatív úton aprózódó műanyag zacskók után. Ahogy államtitkár úr is említette, nagyon nagy eredményeket értünk már el ezen a téren, példaértékű eredményeket, ugyanakkor, ahogy elhangzott, a műanyagból készült termékek, köztük a műanyag zacskók is, súlyos terhet jelentenek a környezet számára.

Képviselőtársaim közül sokan tudják, hogy tagja vagyok az Interparlamentáris Unió nemzeti elnökségének, ilyen minőségemben van módom ENSZ-rendezvényeken, konferenciákon részt venni, ahol a törvényhozás és a végrehajtás képviselői együtt próbálnak megoldásokat találni az emberiséget érintő legsúlyosabb kérdésekre. Így volt alkalmam skandináv és tenger- vagy óceánparttal rendelkező országok képviselőitől elretentő adatokat és szívszorító képi elbeszéléseket hallani az óceáni és tengeri ökoszisztéma főleg műanyag zacskókkal való szennyeződéséről.

Számtalanszor történik meg, hogy kifogott halak vagy tengeri madarak és emlősök gyomrában több műanyag zacskó található, mint táplálék, ha van benne táplálék egyáltalán. Ennek fényében még inkább elborzasztó ez, ha látjuk, hogy a fogyasztói szokások megváltoztatásával könnyedén át tudunk térni a többször használatos, például textil szatyrokra is, ahogy azt sokan meg is tettük már.

Allamtitkár úr expozéjában is kitért a környezetre káros reklámhordozó papírok mennyiségének visszaszorítása érdekében tett intézkedésekre is. A törvényjavaslat ezen célkitűzése is csak elismerést érdemel. Valóban több száz tonnányi mennyiség kerül ezen reklámkiadványokból a kukákba anélkül, hogy azt a célszemély elolvasta, megnézte volna. Ha az információterjedés elektronikus lehetőségeit is figyelembe vesszük, és látjuk, hogy mennyi hulladék termelődik szórólapok, újságok formájában, akkor elmondhatjuk, hogy ez egy olyan, sokszor felesleges és értelmetlen környezetszennyezési forma, amit a lehető legjobban érdemes visszaszorítani.

Ha a szemléletformálás fontos szempont, és a szavak gyakorlatban történő alkalmazását is szem előtt tartjuk, a javaslat elektromos és hibrid autókat érintő része nagyon előremutató, hiszen az ezeket érintő 50, illetve 30 százalékkal kevesebb termékdíj nagyban segíti elterjedésüket, illetve azt, hogy az embereknek egyáltalán eszébe jusson, felmerüljön bennük a gondolat, hogy ilyen hajtással rendelkező gépjárműveket is lehet választani.

De valójában igaz az élet szerintem minden területén, de a környezetvédelem, a fenntarthatóság területén biztosan, hogy csak csapatként érhetünk el eredményt, akkor, ha az érintettek érdekelve érzik

magukat abban, hogy a közös célokért cselekedjenek, ha azt sikerül szabályozásokkal elérni, és a megoldásokkal kialakítani, hogy a felelős gondolkodásból adódó kötelezettségek ne terhet jelentsenek, hanem még könnyebbé is tegyék a mindennapokat. Ezért tartom fontosnak azokat az intézkedéseket, amiket államtitkár úr részletesen ismertetett, kezdve az adminisztrációs terhek csökkentésétől a nyilvántartás-vezetés egyszerűsítésén át a termékkörök tisztázásáig vagy az egyes elektromos, elektronikai berendezések termékdíjának csökkentéséig.

Az érintettek megszólítását és a megoldásba való bevonását szolgálja az is, hogy jogutódlás esetén szükséges a termékdíj-kötelezettség átvállalására irányuló új szerződések megkötése és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal felé való bejelentése. Államtitkár úr szavaiból és a javaslat tanulmányozásából is kitűnik, hogy egy átfogó, megoldáscentrikus javaslat fekszik előttünk, ezért bátorítom képviselőtársaimat annak elfogadására.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Elsőként megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Sajnálom, hogy Zsigó államtitkár úrnak el kellett mennie, hiszen ő mondta el az első körben a kormány véleményét erről a törvénymódosító javaslatról. Egyetlen apróságot kihagyott belőle, ami miatt nem lehet támogatni ezt a javaslatot. Számos ponton vannak benne előremutató dolgok, számos ponton vannak benne olyan kérdések, amiket módosítunk, amivel egyet is lehetne alapvetően érteni.

Csak azt az apróságot felejtette el államtitkár úr kifejténi, hogy az igaz, hogy a jelenlegi 85 forintból 114 forintba emelik 2018-tól a kilogrammonkénti termékdíjterhelést a reklámújságokon, szórólapon, csak hogy van egy kivétel ebben a javaslatban. Mégpedig a kivételek közé, érdekes módon pont a választási év előtti évben, bekerül a következő apróság, ami azért nem olyan apróság, ha az ember jól belegondol, hogy a reklámújságokat, amennyiben nem cég, hanem közhasznú szervezet, állami, vagyis kormányzati vagy önkormányzati szerv alapfeladat ellátás körében adja ki és erről nyilatkozik, akkor nem kell fizetnie egyáltalán termékdíjat.

Jól értjük-e azt, hogy mostantól a CÖF által kiadott szórólapok, reklámhordozó papírok után nem kell termékdíjat fizetni, így adómentessé válik a választási propaganda? Azt gondolom, még akkor is, ha jóindulatúan állunk ezekhez a kérdésekhez, az elmúlt időszak kormányzati lépéseiből csak ez jöhet ki, hogy ebben benne van az, hogy a következő időszakban mindenki másnak emelkedik a termékdíja a reklámhordozó papírokon, kivéve azon szervezeteknek, amelyek vagy a kormányzathoz tartoznak, vagy az önkormányzathoz, vagy egyébként valamilyen közhasznú szervezet, például a CÖF.

Azt gondoljuk, ez nem egy elegáns lépés, nem egy korrekt lépés. És amikor tényleg lennének benne olyan lépések és olyan módosítások, amiket még támogatni lehetne, akkor miért kell belerakni egy olyan kivételt, ami miatt nincs olyan jóézésű ember, aki támogatni tudja ezt a javaslatot? Ez borzalmas érzés, pont azért, mert tényleg legtöbbször a képviselőtársaim közül látnánk benne a lehetőséget. De a kivételekkel önök olyan döntés elé kényszerítenek minket, amikor azt kell mondani, hogy jó szívvvel ezt nem tudjuk támogatni.

Még akkor sem, ha az támogatható lenne, hogy a bolti eladótérben a műanyag zacskók termékdíja különként emelkedjen jelentős mértékben. Nyilván erre is ki kell találnunk a jó megoldásokat, mert az életszerűség azt mutatja, hogy kell legyen ott olyan zacskó, amiben az ember a péksüteményt és a zöldséget el tudja helyezni, és meg kell teremteni azt a lehetőséget, hogy az emberek a higiénia miatt, pontosan amiatt szépen el tudják vinni magukkal haza a termékeket. De nyilván ki kell találnunk megoldásokat arra, amit egyébként az előző napirendnél Sallai R. Benedek elmondott, hogy az előző kihelyezett bizottsági ülésünkön, ami a Tiszáról szólt, végighallgattuk az ott ülő szakemberektől, hogy nagyon nagy probléma van Magyarországon is. Hiszen a magyarországi vizekben élő halakban is nagymértékben megtalálhatók ezek a lebomló műanyag zacskók, és már nagyon-nagyon kis méretekben. De olyan károkat okoz ez a magyar természetnek, hogy az valami hihetetlen, és ők sem látják a pontos megoldásokat. Ezért mondom, hogy van olyan javaslat ebben, ami persze, hogy támogatható. Csak nem kéne belerakni olyan apróságokat, ami a következő időszak választási kampányában már megint a kormánynak ad egy pluszlehetőséget, és minden más demokratikus szervezettől meg elvesz lehetőségeket.

(12.40)

Mert ezt ki lehet használni, és vissza lehet élni vele, és még akkor is, ha pont olyan államtitkár úr ül most itt az asztalnál, akiről nem gondolnám, hogy visszaélne bármilyen esettel, de sok olyan ember van, akiről viszont sajnos gondolom, hogy nem jó szándékkal tesz le élénk egy ilyen javaslatot. Éppen ezért a mi frakciónk ezt a törvénymódosító javaslatot nem fogja támogatni. Fogunk benyújtani módosító indítványt, amiben pont törölni fogjuk ezt a kivételt, mert akkor legyünk igazságosak, vonatkozzon az mindenkire.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja másik vezetőjének.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A termékdíjnak két alapvető funkciója van. Az egyik, hogy alakítsa a fogyasztói szokásokat, és nemcsak a vásárlót értem alatta, hanem szélesebb értelemben a fogyasztási szokásokat, mert például ha egy lebomló, nagyon vékony nejlon-

zacsai után nem kellene termékdíjat fizetni, míg a másik, egyértelműen környezetkárosító, lassú lebomlású, több száz év alatti lebomlású műanyag termék után meg jóval többet kellene fizetni, akkor nemcsak a fogyasztó, aki megvásárolja az árut, szokásai orientálhatók ezzel, hanem az is, aki ezt fogyasztásba hozza, tehát a gyártó, a kereskedő részéről is ez egy orientációt jelenthet. Tehát az egyik kifejezetten egy termékstruktúra-befolyásoló szempont.

A másik fele pedig egyértelműen a költségvetési bevétel, amely elég jól szabályozhatóan látszik, ugyanis ezek a termékek legális forgalomban jelennek meg, ebből adódóan a mennyiségük és az utánuk járó termékdíj nagyon pontosan beszédhető. Ami lényeges ebben a tekintetben, az az, hogy ezt az így beszédett termékdíjat mire használja a kormányzat. Mert mi úgy gondoljuk, hogy az a célszerű, hogy a környezetvédelmi ágon befolyó bevétel, azaz a termékdíjbevétel a recycling, az újrahasznosítás, a természet megtisztítása feladataira fordítódjon. Tehát ebből adódóan én úgy gondolom, hogy ennek a másik oldala lehetne például a begyűjtést támogató kormányzati ráfordítás. Nem akarok most olcsó hangulatot kelteni azzal, hogy a taóra mennyit engedett át a kormányzat a cégek, illetve a sportfelhasználás területén, 135 milliárdot tavaly, de ha kapnának támogatást azok, akik begyűjtik ezeket a műanyag hulladékokat, ha lenne egységára a visszavásárlásnak, segítve lenne, akkor sokkal kevesebb káros anyag szóródna szét a környezetünkbe, a természetbe, sokkal kevesebb károsítás lenne, és valahol kialakulna az a szemlélet, hogy ez akkor van rendjén, ha ott, ahol még van szelektív gyűjtés, szelektív gyűjtésre kerül, vagy pedig egyszerűen ne jusson ki a természetbe, tehát valahol ezt át lehessen adni.

A törvényjavaslat elfogadásával kapcsolatban a termékdíj-kötelezettség teljesítésének egyszerűsítése, az adminisztratív és egyéb vállalkozói terhek csökkentése, az egységes jogértelmezés, továbbá az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló európai uniós irányelvi változása is szükségessé teszi, hogy az előterjesztést a magyar parlament tárgyalja, és így a jelen törvényjavaslat alapján a környezetvédelmi szempontból nemkívánatos műanyag zacskókra és reklámhordozó papírtermékekre vonatkozó termékdíj megemelésre kerül, a nyilvántartási kötelezettség adónemenkénti egységesítése, bevezetésre kerül egy széles körben ismert számozási rendszer, ami eléggé egyértelművé teszi. Pontosításra kerül a reklámhordozó papír, az irodalmi papír és az elkülönített hulladék gyűjtését szolgáló zsák fogalmának a meghatározása, illetve a kapcsolódó rendelkezéseknek a pontosítása. Az is egyértelművé válhat, nem biztos, hogy így fog történni, hogy a jogutódlás esetén hogyan valósul meg a termékdíj-kötelezettség átvállalására irányuló új szerződéseknek a megkötése, és ez a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részéről hogyan történik bevezetésre és megkövetelésre. Nagyon helyes lenne egyébként, ha meg tudnák követelni az ilyen irányú kötelezettségeknek a folytatólágosságát.

Az európai uniós irányelvi kötelezettséggel összhangban változni fognak az elektromos, elektronikai

berendezések kategóriái, amelyek járulékos hatásként csökken vagy csökkenhet az egyes berendezések után fizetendő termékdíj. Érdekes kivételre is tesz javaslatot az előterjesztés, ezt már Heringes Anita képviselőtársam említette, hogy véletlenül a reklámújságoknak csak az a köre nem részesül a termékdíjban, amit vagy kormánypropagandára, vagy önkormányzati tájékoztatásra - legyünk jóhiszeműek - fordítanak. Mi úgy gondoljuk, hogy a környezetterhelés mindenféle esetben környezetterhelés, akárki teszi ezt, és ebben nem lenne szabad kivételt tenni. Épp elég pénzt fordít a kormányzat az adófizetők pénzéből a kormányzati propaganda lebonyolítására, kevesebbet kell ellopni belőle bizonyos Rogán-féle haveroknak, és akkor meg lehet fizetni belőle a termékdíjat.

Tehát ez, hogy egy egyébként társadalmilag el nem fogadott, politikailag inkorrekt, etikailag védhetlen kormányzati tevékenységet még egy másik ágon, a termékdíj csorbításával is alá akarnak támasztani, már a pofátlanságnak a teteje. Tehát én úgy gondolom, hogy jóérzésű ember ezt nem fogadhatja el. Illetve van egy olyan mellékhatása, amit minden, a környezet iránt elkötelezett ember átérez, hogy ezzel az egészszel diszkreditálja magának a környezetvédelemnek az ügyét. Tehát aki egyébként elkötelezett lenne a környezet megóvása, a termékdíjrendszer fejlesztése tekintetében, még annak is elveszi a kedvét azáltal, hogy ilyen politikai célú és etikátlan kitételeket tesz.

Ami az elektromos autókra kivetett termékdíjat illeti, az hosszú távon meggondolandó, mert elkövetett a kormányzat egy olyan hibát, hogy például az alternatívenergia-termelő berendezések alkatrészeire termékdíjat vetett ki; na, ott indokolt lenne, hogy jellegéből adódóan termékdíjmentes legyen, mert az egész a környezetvédelem, illetve a tisztaenergia-termelés szolgálatában áll. Itt ezek az árnyalatnyi 50 százalék-mentesség, 30 százalék-mentesség, ilyen környezetvédelmi tételek mellett meg amilyen hatásai vannak ennek, én úgy gondolom, hogy lehet, hogy kifejez valami szándékot, de sokkal fontosabb lenne, hogy a kormányzat más eszközökkel segítse és főleg a közösségi közlekedés területén az alternatív meghajtásoknak a terjedését. Mert nagyon szép az, hogy támogat a kormányzat 15 milliós kisautót, amit nagyon kevés ember tud megvenni, és egy-két ember furikázik benne a városban, persze, ez is tisztítja a levegőt, de ha egy 60 utas befogadására alkalmas autóbusz tudna elektromos meghajtással menni, az azért sokkal nagyobb hatást gyakorolna mind környezetvédelmi, mind tudatformálási szempontból.

Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(12.50)

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A környezetvédelmi termékdíj bevezetése annak az elvnek a következetes érvényesítése, hogy a szennyező fizet. Természetesen az lenne az optimális, ha a szennyező nem szennyezne, azonban szükségünk van csomagolószerekre, elektronikai berendezésekre, gumibroncsokra, vegyi árukra, műanyag termékekre, irodai papírra, ám az a kérdés, hogy mennyire, és közben gondolkodunk-e arra, hogy ezek előállításával, raktározásával, szállításával, értékesítésével, felhasználásával milyen károkat okozunk a környezetnek. A termékdíj részben ezeknek a károknak a megelőzését, részben pedig azok csökkentését szolgálja.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény mostani módosítása nemcsak a környezet védelmét szolgálja, hanem több ezer vállalkozás mindennapjait könnyíti meg a gazdasági és adminisztratív terhek enyhítésével. A törvényjavaslat elfogadását a termékdíjfizetési kötelezettség teljesítésének egyszerűsítése, az adminisztratív és egyéb vállalkozói terhek csökkentése indokolja, illetve - ahogy több képviselőtársam is elmondta - az európai uniós irányelvek megváltoztak, és az ahhoz való igazítást is jelenti ez.

Néhány fontos szempont, ami mi, KDNP-sek fontosnak tartunk a törvényjavaslatban, amiről már több képviselőtársam, államtitkár úr is beszélt: az eladótéri és oxidatív úton aprózódó műanyag zacskókra és reklámhordozó papírokra vonatkozó termékdíj mértékének a megnövelése, szinte a plafonra emelése; vagy ugyanilyen fontosnak tartjuk az elektromos gépjárművek elterjedésével kapcsolatosan, hogy az elektromos autók, a hibridautók után 30 százalékkal kevesebb termékdíjat kell majd fizetni 2018-tól; vagy az elektronikai termékdíjak ügyében szintén egyetértünk a javaslattal.

Azt is fontosnak tartjuk, hogy január 1-jétől bevezeti a fém italcsomagoló szer meghatározását, ezzel megszünteti az ezzel kapcsolatos adminisztrációs terhet, továbbá az érintett gazdálkodók által fizetendő, jelenlegi 304 forint/kilogramm díjtételt 57 forint/kilogrammmra mérsékli.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy január 1-jétől a hatályos áruosztályozási szabályok is megváltoznak. A termékdíjköteles termékek vámtarifaszámok alapján azonosíthatóak. A nyilvántartási kötelezettség adónemenkénti egységesítése céljából a termékdíj-szabályozás áttér a tárgyév január 1. napján hatályos áruosztályozási szabályok alkalmazására, amely intézkedés további egyszerűsítést jelent a kötelezetteknek a nyilvántartás vezetése tekintetében.

A módosító javaslat tisztázza a reklámhordozó papír, az irodai papír és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák termékkörök meghatározását, illetve a kapcsolódó rendelkezéseket.

A törvénytervezet összhangot kíván teremteni 2018. január 1-jétől az adóigazgatás új szabályozási környezete körül. Tekintettel arra, hogy az adózás rendjéről szóló törvény a termékdíj-szabályozás mö-

göttes jogszabálya, a jogszabályok összhangját meg kell teremteni. A törvényjavaslat ezt az intézkedést is magában foglalja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény módosítására azért van szükség, mert muszáj elérnünk, hogy a piac kevesebb műanyag zacskót és reklámhordozó papírt állítson elő, illetve használjon fel, mert ezek kiemelten károsak a környezetünkre. Ezért támogatja a KDNP, hogy az ilyen termékek után magasabb összegű díjat kelljen fizetni. Ugyanakkor támogatjuk a nyilvántartások vezetésének egyszerűsítését is, hiszen mindannyiunk közös érdeke, hogy a díj megfizetése elé minél kevesebb bürokratikus akadályt gördítsünk.

Fontosnak tartjuk azt a változást is, amely megakadályozza, hogy a jogutód kibújhasson jogelődjének termékdíjfizetési kötelezettsége alól. A KDNP számára kiemelt cél a környezet védelme, az arra veszélyes termékek által okozott károk megelőzése, illetve csökkentése. Úgy véljük, hogy a szennyező fizet elvének következetes érvényesítése, a díjmegállapítás és az adóhatósági beszedés eljárásának egyszerűsítése olyan lépések, amelyek végső soron a legfontosabb eszközök, közös érdek, a természeti környezet és benne az ember hosszú távú, fenntartható jólétét szolgálja.

Ugyanakkor általános tanulságként egy fontos bejegyzést is teszünk a téma margójára. A környezetvédelem állami szabályozóeszközeinek száma véges. A célok eléréséhez szükség van a gyártók, a kereskedők és végső soron a fogyasztók belátására, szemléletének, szokásainak megváltoztatására is, nem csak egyszerűbb, egyértelműbb és szigorúbb törvényekre. Bízunk benne, hogy a jogszabály szelleme kisugárzik majd erre a tudatformálásra is.

A KDNP országgyűlési képviselőcsoportjának nevében támogatásunkról biztosítom a termékdíjról szóló törvényjavaslat módosítását, és arra kérem kedves képviselőtársaimat, hogy szavazataikkal támogassák a jogszabály céljainak elérését. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezddük talán azzal, amiről eddig kevésbé esett szó, illetve részben az MSZP képviselőcsoportja részéről volt már szó arról, ami nem a környezetvédelmi részét képezi ennek a javaslatnak, ugyanis valóban hasznos dolog a műanyag szatyrok, bevásárlótáskák mennyiségének a csökkentése azáltal, hogy egy magasabb termékdíjat vetünk ki rá, és valóban eláraszt bennünket a műanyag hulladékok, ezt kezelni szükséges kormányzati szinten is, de az egyik kifogásunk ez ellen az, hogy nehéz környezetvédelmi szabályozóról beszélni olyan esetben, amikor a környezetvédelmi termékdíjből befolyt bevételek a központi államkasszába folynak be, és nem feltétlenül

környezetvédelmi és hulladékmegelőzési célokra fordítódnak vissza.

Valóban van egy szabályozóereje annak, ha egyes termékkörökre magasabb termékdíjat vetnek ki, már a fogyasztási szokások befolyásolása útján is, azonban ez önmagában nem teljesen az a cél, amit annak idején, amikor a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény megszületett, kitűztek maguk elé célul, hogy az így befolyt bevételekből egyébként a hulladék-újrahasznosítás arányát lehessen növelni, szemléletet formálni, az oktatási-nevelési tevékenységet a hulladéksökkentés terén lehessen folytatni. Ez ma már nem nagyon valósul meg, egyfajta központi adóbevételeként funkcionál, gyarapítja a központi adóbevételeket, azonban a hulladékgazdálkodási ágazat, az újrahasznosítási ipar közben haldoklik és nem működik megfelelően Magyarországon.

A másik pedig: az a cél, amit ezzel a törvénnyel el kívánnak érni, az a kettős mérce, amely mindig is jellemző volt a kormányzati jogalkotásra ennek a kormánynak a regnálása idején, mégpedig az, hogy egyes termékeket - célok itt a reklámhordozó papírokra - környezetvédelmi termékdíjjal sújtanak, egyébként nagyon helyesen, hiszen valóban elárasztják a postaládánkat, más reklámhordozó papírokat pedig kivesszük a környezetvédelmitermékdíj-fizetési kötelezettség alól. Itt valóban a kettős mérce a kérdés, hiszen nem kaptunk egyértelműen választ arra az előterjesztői expozéból sem - remélem, majd a zárszóban érkezik rá válasz -, hogy miért változtatták meg a törvényi szabályozást úgy, hogy az eddigiekben egyáltalán nem minősítették reklámhordozó papírnak, sőt a törvény kifejezetten kihangsúlyozta, hogy nem tartozik a reklámhordozó papír fogalmába a közhasznú szervezet, állami, önkormányzati szerv által alapfeladata körében kiadott kiadvány, időszaki lap, most ezt törölték a jogszabályból, ehelyett bevezették, hogy egyébként termékdíjkötelesnek minősül, de nem kell megfizetni, ha a kötelezett olyan reklámhordozó papírt hoz forgalomba, használ fel saját célra vagy vesz készletre, amely teljes nyomtatott felületére vetítve legalább 50 százalékában gazdasági reklám terjesztésére szolgál, vagy amelyet közhasznú szervezet, állami, önkormányzati szerv alapfeladata körében ad ki. Tehát a korábbi szabályozás, ami még jelenleg hatályos, azt mondja, hogy nem tartozik a reklámhordozó papír kategóriájába, amit állami, önkormányzati szerv alapfeladata körében ad ki, most pedig azt mondja, hogy reklámhordozó papírnak minősül, ha legfeljebb 50 százalékában gazdasági reklám terjesztésére szolgál, de amelyet egyébként az alapfeladata körében ad ki, csak éppen nem kell megfizetni utána a termékdíjat.

(13.00)

Nagyon nagy különbség van, és ráadásul állami, önkormányzati szerv alapfeladata körében kiadott kiadványáról van szó.

Tehát megint csak felmerül a kérdés, január 1-jén lép hatályba a termékdíjtörvény, hogy nem oda fogunk-e a végén kilyukadni ezekkel a technikai, jogi csúrés-csavarással, hogy majd az állami és önkormányzati szerv alapfeladata körében, tehát kor-

mánypropagandaként és önkormányzati propagandaként kiadott anyagok nem minősülnek termékdíjkötelesnek, viszont minden más, ami akár nem gazdasági célú, tehát mondjuk, egy ellenzéki programot, üzenetet jelenít meg, pont a választási kampányra majd a termékdíj-kötelezettség hatálya alá fog esni, vagyis minden ellenzéki kiadványra kilogrammonként 115 forint termékdíjat meg kell majd fizetni, miközben a Fidesz kormányzatként és önkormányzatként mindezt termékdíjmentesen teheti meg.

Ebben látom az óriási nagy veszélyét ennek a javaslatnak, hiszen ez kettős mérce. Mondhatjuk azt, hogy akkor ez innentől feleslegesen terheli a postaládákat, de akkor az a hárommillió tők felesleges, értelmetlen nemzeti konzultációs kérdőív is essen ebbe a körbe, amit a kormány most megint ki fog küldeni a postaládákba, amelyek olyan kérdéseket tartalmaznak, amelyekre nincs szerintem Magyarországon épeszű ember, aki ne egyféleképpen válaszolna. Ha valakitől megkérdeznék, hogy szeretné-e, hogy Soros György egymillió bevándorlót betelepítsen Európába évente, nincs épeszű ember, aki erre igennel felelne, politikai pártállástól függetlenül, mégis ilyen és ehhez hasonló kérdésekkel bombázzák több millió példányban a postaládáinkat.

Na, ez az igazi környezetszennyezés, és ezzel lehetne, azt gondolom, környezettudatosságot formálni Magyarországon, ha ilyen felesleges dolgokban nem bocsátanának ki legalább papíralapú kérdőíveket. Tegyük fel akkor online ezt, és egy online kérdőív formájában aki akar, válaszoljon rá. De ezek gyakorlatilag akadály nélkül eljuthatnak a postaládákba, miközben lassan már tényleg ott tartunk, hogy ami ellenzéki üzenetet próbál közvetíteni akár tévé, rádió útján - az internet még talán az egyetlen felület, ahol ezt szabadon megtehetjük, de már az óriásplakátok is ellehetetlenítésre kerültek, folyik a harc az utcákon, szinte már fizikai közelharc van annak érdekében, hogy ki az, aki közzétehet óriásplakáton üzenetet, és ki az, aki nem, és egyre kevésbé tudjuk üzenetünket a választókhoz eljuttatni.

És akkor most itt van egy olyan törvényjavaslat, amely burkoltan ugyan, de - ha egyértelműen nem kerül megcáfolásra, addig nem tudjuk kizárni - azt is magában foglalhatja, hogy kormányzati és önkormányzati kiadványként mentesül a termékdíj alól, míg bármely más formában, akár mondjuk, egy ellenzéki párt által kiadott kiadvány, viszont termékdíjkötelessé válik, magyarul egyfajta versenyhátrány, ha úgy tetszik, kettős mérce kerül alkalmazásra. Minden létező módon egyébként már megpróbálják az ellenzéket ellehetetleníteni, de még e módon is tovább fokozzák ezt a terhet.

Egyébként ebből, ha belegondolunk, többletbevétele az államnak nem keletkezik, hiszen az egyik zsebéből rakja át a másikba a pénzt, hiszen egy költségvetési forrásokból működő pártnál, ha költségvetési pénzből megfizeti a környezetvédelmi termékdíjat, akkor tényleg gyakorlatilag az történik, hogy az állam egyik zsebéből a másikba áthelyezi ezeket a forrásokat, tehát itt nincs igazából értelme többletadóbevételről beszélni, maximum egy átrendeződésről. Viszont a szólásszabadságot, a véleménynyilvánítás szabadságát már erősen lehet befolyásolni az-

zal, hiszen korlátozott források állnak különösen az ellenzéki pártok rendelkezésére. Kampányidőszakra időzíteni egy ilyen törvényjavaslatnak a hatálybalépését, még ha százszázalékosan elhiszük azt, hogy kizárólag környezetvédelmi célokat szolgál, akkor sem túl etikus.

Úgyhogy egy ilyen jellegű megnyugtató választ várnék az államtitkár úrtól, ha előbb nem, akkor a zárszavában, de örülnék, ha előbb megtenné, hogy azok az ellenzéki kiadványok a választási kampányban, vagy ne beszéljünk ellenzéki kiadványról, beszéljünk bármely magyarországi párt által a párt nevében kiadott választási újságról, szórólapról, bármi egyéb kiadványról, amelyek nem állami vagy önkormányzati szerv által vannak kiadva, termékdíjkötelesek lesznek-e, avagy nem. Ugyanis ezt már az előző kampányban is láthattuk, hogy különböző módon korlátozva volt, hogy politikai reklámot ki tehet ki és ki nem, és miközben állami üzeneteket, úgymond közcélú üzeneteket, társadalmi célú hirdetéseket minden korlátozás nélkül közzé lehetett tenni, addig a politikai célú reklámok erősen le voltak korlátozva, és ezzel visszaélve tudott a kormánypárt kormányként társadalmi célú hirdetésnek álcázott kampánypropagandát folytatni akár a köztelevízióban vagy bármely más felületen. Ehhez hasonlítanám most ebben a törvényjavaslatban a környezetvédelmi célúnak álcázott ilyen célú korlátozást, ha ez valóban meg fog történni.

Úgyhogy elsősorban erre szeretnék választ kapni, és arra, hogy azt jelenti-e valóban ez a változtatás, hogy most már egy állami vagy önkormányzati szerv alapfeladata körében kiadott kiadvány 50 százalékig terjedően gazdasági célú reklámot is tartalmazhat. Tehát gyakorlatilag, ha állam vagy önkormányzat adja ki, akkor hiába gazdasági célú reklámokat tartalmaz majdnem fele arányban, mondjuk, vagy akár 50 százalékig, arra nem kell megfizetni a környezetvédelmi termékdíjat, míg ha ugyanezt ezt egy profitorientált gazdasági társaság teszi meg, akkor ezt a termékdíjat igenis meg kell fizetni, akkor ez megint csak egy elég érdekes kettős mérce vagy korlátozás lenne.

Ha állami vagy önkormányzati szerv az alapfeladatát látja el, akár legyen az egy hatóság, legyen az tényleg egy önkormányzat, vagy legyen az egy minisztérium, legyen az maga a kormány, ne tegyen gazdasági célú reklámot a kiadványába, illetve ha meg megteszi, akkor legalábbis ne ez alapján mentesüljön a termékdíj megfizetése alól. Ha egyszer gazdasági célú reklámot közöl, akkor legyen termékdíjköteles, ha nem közöl gazdasági célú reklámot, csak közcélú vagy társadalmi célú információkat, közhasznú információkat tesz közzé, akkor viszont ne kelljen, mert az egy közhasznú feladat, és ne kelljen azért környezetvédelmi termékdíjat megfizetni, legyen szó akár egy település helyi újságjáról - bár azok többnyire azért szoktak már csak finanszírozási okokból is gazdasági célú reklámokat tartalmazni -, de akár egy tájékoztató hírlevélről vagy bármi egyébéről.

Úgyhogy ez a legfőbb aggályunk nekünk ezzel a törvénnyel kapcsolatban, és amíg ez az aggály nem tisztázódik egyértelműen, addig nem tudjuk jó lelkiismerettel támogatni, sőt addig egyáltalán nem tud-

juk támogatni, annak ellenére, hogy nem a környezetvédelmi célkitűzéseivel van problémánk. Mondom én ezt mint a Jobbik környezetvédelmi szakpolitikusa, nem is lehet problémánk a környezetvédelmi célkitűzéseivel, hiszen azok teljes mértékben támogathatóak, amennyiben a céljukat elérik, de természetesen ezt csak utólag fogjuk megtudni majd, ha hatályba lép a jogszabály.

Csak tudják, az a probléma, hogy mindig, nagyon sokszor előfordult már, valamilyen nemes cél mögé bújtatva valamilyen aljas politikai szándék húzódott meg. Valamiféle sunyisággal keresztülvittek az Országgyűlésen, majd később az ellenzék szemére lehetett olvasni, hogy igen, önök azt sem támogatták, amikor mi megpróbáltuk megfékezni a reklámszórólapok elterjedését vagy a műanyag táskák elterjedését, merthogy a Jobbik nem egy zöldpárt, és nem támogatja ezeket. Ez nem így van, természetesen nem így van, de önkorlátozást természetesen nem fogunk támogatni. Tehát ha ebből az derül ki a későbbiekben, hogy itt már a választási kampányra készülve valamiféle újabb korlátozást szeretnének az ellenzéki pártok nyakába és a Jobbik nyakába sózni, azt nem fogjuk támogatni. Legyen egyenlő a mérce: vagy mindenki fizesse meg, vagy senki ne fizesse meg, de ilyen különbségtételt mi a továbbiakban sem fogunk támogatni.

Természetesen ami környezetvédelemmel kapcsolatos kezdeményezés, ami azt szolgálja, hogy Magyarországon csökkenjen a termelő hulladék mennyisége, vagy hogy növekedjen az újrahasznosuló hulladék mennyisége, vagy hogy kevesebb legyen a lerakókra jutó hulladék, bármi olyan hulladékgazdálkodási eszköz, ami ezeket a célokat szolgálja, környezeti nevelési célokat szolgál, azt a továbbiakban is minden esetben támogatni fogjuk. Ezt a törvényjavaslatot - akkor várom az államtitkár úr választását majd -, amíg ez a kérdés nem tisztázódik, addig nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az LMP nem él a felszólalás lehetőségével, így a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Felszólalásra senki sem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Kérdezem, hogy az államtitkár urak közül ki válaszol, és akarnak-e egyáltalán élni a válaszadás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, az előterjesztők képviselőjében. Parancsoljon! Öné a szó.

(13.10)

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amit én nagy örömmel hallgattam. És a vitát is nagy örömmel hallgattam végig, hiszen ha lebontjuk a politikai árnyalatokat, a különböző színeket, akkor egy egyértelmű támogatás

nyilvánulhat meg minden párt részéről, és azt hallhattuk, azt láthattuk, hogy a törvény szándékával, alapvető rendelkezéseivel kivétel nélkül szinte mindenki egyetért.

Mindenki a maga habitusának megfelelően különböző feltételezésekkel élhet, de el kell mondjam önöknek, hogy ez a törvény arról szól, amit önök tiszta lélekkel először gondoltak róla, mégpedig arról, hogy a környezetünkre sokkal jobban figyeljünk, a környezetünket sokkal jobban óvjuk.

És teljesen egyetérttek azzal a felszólalással, amit mondtunk, hogy maga a termékdíj egyrészt szolgálja azt, hogy alakítsa a fogyasztási és vásárlási szokásokat is, és valóban az a célunk, hogy ezt elősegítve a környezetünket minél jobban meg tudjuk védeni.

Köszönöm szépen Bartos Mónikának az elismerő szavait. És köszönöm az MSZP-s hozzászólásokat is, hiszen ők maguk is elismerik, hogy nagyon sok ponton előrelépést látnak.

El kell oszlassam azokat az aggályokat, amelyek arról szólnak, hogy termékdíjat kellene fizetni, vagy növekedne az a tétel, ami a teljes egészében megújuló csomagolóanyagokra vonatkozik: ott abszolút nem kell fizetni, sőt már 2017. január 1-je óta nem kell fizetni.

Arról pedig szeretnénk megnyugtatni mind az MSZP-t, mind a Jobbikot, amelyek különböző hátsó szándékokat vélnek fölfedezni a törvényben: egyáltalán nincsen ilyen hátsó szándék.

Azt én egészen megfontolandónak tartom, hogy az elektromos autóbuszok támogatásának az igényét fölvevessük. Azt szeretném képviselőtársam figyelmébe ajánlani, hogy gépjárműről beszélünk, és az autóbusz gépjármű is. Amennyiben ez a magyarországi forgalmazása és az elterjedése az elektromos buszoknak jóval nagyobb mértékű lesz, akkor számottevően meg is fog tudni nyilvánulni mindez a szándék.

És engedjék meg, hogy Kepli Lajos felszólalására azt tudjam mondani, hogy a reklámhordozó papírok termékkörébe a törvény 2012. évi hatálybalépése óta nem tartoztak bele a közhasznú szervezetek, az állami, önkormányzati szervek által alapfeladata körében kiadott kiadványok, időszaki lapok. Tehát teljesen téves, sanda az a megállapítás, miszerint a 2018. évi választásokhoz ennek bármilyen köze is lenne. Tehát semmi olyat nem kell feltételezni, ami ebben nincsen.

És még annyit hadd tegyek hozzá, hogy az az aggodalom, ami a különböző higiéniai problémák felvetülését jelentette volna, tehát az ultravékony zacskók használatát akár a pékáruk területén: természetesen nem növekszik ennek a tétele, hiszen a higiéniai viszonyok fenntartása, mindazoknak az elősegítése, hogy kulturált vásárlói szokások fönntudjanak maradni, és ezt elősegítsük, ez természetesen megvan.

Az a célunk ezzel a törvénnyel, hogy olyan jobb környezeti állapotot tudjunk biztosítani, és úgy tudjuk alakítani a vásárlói, fogyasztói csomagolási - ez végtelenül fontos: csomagolási - szokásokat, amelyekkel a környezetünkre vigyázni tudunk, jobban meg tudjuk óvni; és az, ami egy őszi nagy feladatunk, annak a tudomásul vétele, hogy ezt a Földet csak kölcsönkaptuk az unokáinktól, és a mának az a fele-

lőssége, hogy jobb állapotban tudjuk visszaadni az ő számukra. Ez a törvény ehhez egy mozaik, egy olyan alapkö, amivel ezt a célunkat szeretnénk elérni. Arra kérek minden felelősen gondolkodó politikai pártot, annak képviselőjét, hogy támogassák szavazataikkal e törvény hatálybalépését, hogy tegyünk közösen - viták és elfogultságok nélkül - a környezetünk megóvásáért.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

„A Jobbik 21. századi pártként szembenéz a 21. század új kihívásaival - II. rész” címmel Farkas Gergely képviselő úr, frakcióigazgató úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(13.20)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy folytassam felszólalássorozatomat a XXI. századi kihívások kapcsán. Ennek a sorozatnak a keretében szeretném bemutatni az Országgyűlésnek és a közvéleménynek a Jobbik azon külön programját, amellyel felkészülten, kormányzásra készen szembenézünk azokkal a kihívásokkal, amelyeket a XXI. századi gyors és folyamatos változások hoznak magukkal. Határozott álláspontunk az, hogy politikai értelemben még nem léptünk át a XXI. századba, pedig itt az ideje, hogy az ország megfeleljen a jelenkori technológiai, digitális fejlődésnek, sőt ezeket kihasználva a maga javára fordítsa őket.

Az első rész alkalmával legutóbb az okoseszközök iskolában való még hatékonyabb bevonására hívtam fel az önök figyelmét, ugyanis egy XXI. századi minőségi oktatás révén újra a világ élvonalába emelkedhetnénk.

A XXI. századi kihívásokra adott XXI. századi válaszok jegyében ezúttal az elektronikus választási rendszer megteremtéséről szeretnék szót ejteni. Azt gondolom, hogy ha valami időszerű és szükséges, akkor az e-szavazás bevezetése, amely a Jobbik néppárti kormányzásának egyik pillére lesz. Mi minden magyar állampolgár számára lehetővé tesszük az elektronikus szavazás módját, legyen akár külföldön élő határon túli vagy épp csonka országi.

Felmerül a kérdés, hogy miért is időszerű és miért is szükséges az e-szavazás. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy mindenekelőtt azért, mert nem mindegy az, hogy a magyar kormány mit üzen a külföldön élő magyaroknak. Két opció van: az egyik, hogy számítunk rájuk az ország építésében, és biztosítjuk a politikai életbe való beleszólás lehetőségét számukra; a Jobbik ezt az álláspontot képviseli. A másik, amit sajnós jelenleg az Orbán-kormány képvisel: lemondott a kivándoroltakról, a külföldön tartózkodókról, és gyakorlatilag megfosztja őket

szavazati joguktól. Ugyanis jelenleg, mint ismert, a levélben való szavazás joga csak azokat illeti meg, akiknek nincsen magyarországi lakcímük. Akik viszont rendelkeznek ezzel, nem szavazhatnak levélben, és sokaknak munkahelyi, anyagi vagy távolsági okok miatt esélyük sincs arra, hogy részt vegyenek a választásokon. Hiába nyújtottunk be határozati javaslatot ennek orvoslására, hiába, a kormánypártiak leszavazták.

Mégis milyen üzenet ez? Ezzel a Fidesz lényegében lemondott a külföldre vándorolt több százezer honfitársunkról, és azt üzeni, hogy nem fontosak számunkra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kivándoroltak mellett ugyanilyen fontos és szükséges volna az e-szavazás lehetősége azok számára is, akik itthon élnek. Mindamellott, hogy igazságot teremtenénk a választási rendszerben az e-szavazás révén, számos előnyt is hozhat magával ez az új rendszer. Az e-szavazás bevezetésével ugyanis feloldhatóak lennének a levélben való szavazás által jelentkező anomáliák és problémák, a választások lebonyolítása jóval költséghatékonyabb, gyorsabb, pontosabb, kényelmesebb lenne a jelenlegi papíralapú formához képest. Mindemellott növelné a szavazási hajlandóságot, különösen a fiatalok körében, akik körében sajnos gyakran a passzivitás mutatkozik, és ezáltal, hogyha sikerülne erősíteni bennük az aktivitást, akkor a demokratikus berendezkedést is elő tudnánk segíteni.

Felmerülhet a kérdés: miért nem érdeke ez a Fidesznek? Azt gondolom, hogy időszerű és szükséges az e-szavazás feltételeinek megteremtése, és nem kérdés, hogy a technológiai fejlődés abba az irányba mutat, hogy a választások elektronikus úton is lebonyolíthatóak legyenek. Erre példaként jár előttünk Észtország, amely a világban elsőként 2007-ben vezette be az e-szavazás lehetőségét a parlamenti választásokon.

Néhányunkban felmerülhet az e-szavazás kapcsán a bizalmatlanság és a kétely a megbízhatóság és az anonimitás kapcsán. Azt gondolom, elsősorban talán ezek lehetnek jogosak, felelősek és észszerűek ezek a kételyek, azonban a rendszer megbízhatóságát és biztonságát mutatja az is, hogy 2009-ben Észtországban az európai parlamenti választások lebonyolítását az Európai Unió is engedélyezte az internetes szavazási rendszer bevonásával, és már 5,4 százalékon nyian éltek is ezzel a lehetőséggel akkor. Azóta pedig egyre több országban vezették be, illetve gondolkodnak ennek a rendszernek a bevezetésén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jól látható az, hogy valójában az egész nemzet számára, függetlenül attól, hogy határon innen vagy túl él, előnyökkel járna az elektronikus szavazási rendszer lehetősége. Végső soron pedig a demokratikus elköteleződést, a közéleti aktivitást erősítené, ami szintén megkérdőjelezhetetlenül pozitív hozadéka lenne ennek az új rendszernek. Ha valami, akkor ez a kérdés nem pártpolitikai ügy tehát, hanem össznemzeti kérdés. Ennek alapján fogja a Jobbik kormányon remélhetőleg minél előbb bevezetni ezt a lehetőséget, és bízunk benne, hogy ezáltal növekedni fog a választási hajlandóság, és mindenki számára előnyökkel fog járni ez az új rendszer. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész heti munkájukat.

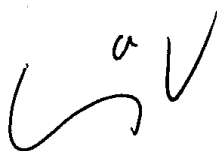
Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**. Mindenkinek szerencsés hazatérést kívánok és a hétfői viszontlátást.

(Az ülésnap 13 óra 21 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)